

164/2013 Sb.

Zákon

ze dne 2. května 2013

O mezinárodní spolupráci při správě daní a o změně dalších souvisejících zákonů

Vyhlášeno dne 21. června 2013, datum poslední novelizace 27. září 2024

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Mezinárodní spolupráce při správě daní

HLAVA I

Obecná ustanovení

§ 1

Předmět úpravy

(1) Tento zákon upravuje postup a podmínky, za nichž správce daně spolupracuje s příslušnými orgány jiných států, a to

- a) v souladu s předpisem Evropské unie upravujícím správní spolupráci v oblasti daní¹⁾ ve vztahu k jinému členskému státu Evropské unie (dále jen „jiný členský stát“), nebo
- b) na základě mezinárodní smlouvy v oblasti daní, která je součástí právního řádu České republiky (dále jen „mezinárodní smlouva“), ve vztahu ke státu nebo jurisdikci, s nimiž byla mezinárodní smlouva uzavřena (dále jen „smluvní stát“).

(2) Mezinárodní spolupráce při správě daní (dále jen „mezinárodní spolupráce“) se poskytuje nebo přijímá ve formě

- a) výměny informací na žádost,
- b) automatické výměny informací,
- c) výměny informací z vlastního podnětu,
- d) doručování písemností,

- e) účasti při úkonech, dílčích řízeních nebo jiných postupech správce daně,
- f) provádění souběžných daňových kontrol, nebo
- g) provádění společných daňových kontrol.

(3) Informacemi se pro účely tohoto zákona rozumí informace, u nichž může správce daně důvodně předpokládat jejich význam pro správu daní. Pro účely výměny informací na žádost postačí, že se dožadující kontaktní místo domnívá, že v souladu s jeho vnitrostátními právními předpisy existuje rozumná možnost, že je informace významná pro správu daně určeného nebo určitelného daňového subjektu a je opodstatněná pro účely šetření.

(4) Daní se pro účely tohoto zákona rozumí

- a) peněžitě plnění, které zákon označuje jako daň,
- b) místní poplatek,
- c) peněžitě plnění obdobného charakteru jako peněžitě plnění podle písmene a) nebo b) uložené jiným členským státem nebo jeho územním nebo správním celkem, nebo
- d) peněžitě plnění stanovené mezinárodní smlouvou s výjimkou povinných příspěvků na sociální pojištění.

(5) Podle tohoto zákona se nepostupuje při

- a) vzájemné pomoci mezi příslušnými státy v trestních věcech,
- b) mezinárodní pomoci při vymáhání některých finančních pohledávek, nebo
- c) mezinárodní spolupráci při správě daní v rozsahu, v jakém ji upravuje přímo použitelný předpis Evropské unie ³⁾

(6) Na zákon upravující zamezení dvojímu zdanění ve vztahu k jurisdikci, která není státem, se pro účely mezinárodní spolupráce při správě daní hledí jako na mezinárodní smlouvu podle odstavce 1 písm. b).

§ 2

Jiný stát a jeho kontaktní místo

(1) Jiným státem se pro účely tohoto zákona rozumí

- a) jiný členský stát nebo
- b) smluvní stát.

(2) Kontaktním místem jiného státu se pro účely tohoto zákona rozumí orgán příslušný k provádění mezinárodní spolupráce

- a) v souladu s příslušným předpisem Evropské unie upravujícím správní spolupráci v oblasti daní ¹⁾, nebo
- b) na základě mezinárodní smlouvy.

§ 3

Vztah k daňovému řádu

Při provádění mezinárodní spolupráce se postupuje podle daňového řádu, pokud tento zákon nestanoví jinak.

HLAVA II

Organizační zabezpečení

§ 4

Ministerstvo financí

- (1) Ministerstvo financí (dále jen „ministerstvo“) zabezpečuje provádění mezinárodní spolupráce.
- (2) Ministerstvo bezodkladně informuje Evropskou komisi o tom, který orgán vykonává působnost ústředního kontaktního orgánu a působnost kontaktního orgánu; tuto informaci zašle současně příslušným orgánům jiných členských států.
- (3) Ministerstvo zveřejní ve Finančním zpravodaji orgán, který vykonává působnost kontaktního orgánu.

§ 5

Kontaktní místo

Kontaktním místem je ústřední kontaktní orgán nebo kontaktní orgán.

§ 6

Ústřední kontaktní orgán

- (1) Generální finanční ředitelství vykonává působnost ústředního kontaktního orgánu.
- (2) Ústřední kontaktní orgán zajišťuje komunikaci s kontaktními místy jiného státu.
- (3) Ústřední kontaktní orgán vede seznam kontaktních orgánů a tento seznam zveřejňuje způsobem umožňujícím dálkový přístup.
- (4) Ústřední kontaktní orgán může převzít vyřízení žádosti o poskytnutí mezinárodní spolupráce, i když je k jejímu vyřízení příslušný kontaktní orgán. O tomto postupu uvědomí tento kontaktní orgán a informuje dožadující kontaktní místo jiného státu.

§ 7

Kontaktní orgán

- (1) Ministerstvo může pověřit správce daně výkonem působnosti kontaktního orgánu; o tomto pověření informuje bezodkladně ústřední kontaktní orgán a Evropskou komisi.
- (2) Kontaktní orgán je při provádění mezinárodní spolupráce podřízen ústřednímu kontaktnímu orgánu.
- (3) Kontaktní orgán uvědomí ústřední kontaktní orgán o žádosti odeslané přímo kontaktnímu místu jiného státu nebo o žádosti obdržené přímo od kontaktního místa jiného státu, jakož i o odpovědi na obdrženou žádost.
- (4) Pokud kontaktní orgán obdrží žádost o poskytnutí mezinárodní spolupráce, která vyžaduje přijmout opatření, jež nespadají do jeho působnosti, postoupí žádost bezodkladně ústřednímu kontaktnímu orgánu a uvědomí o tom dožadující kontaktní místo jiného státu. Lhůta pro vyřízení žádosti stanovená v § 10 odst. 2 nebo 3 začíná v případě tohoto postupu běžet prvním dnem následujícím po postoupení žádosti ústřednímu kontaktnímu orgánu.

§ 8

Správce daně

- (1) Úkony, dílčí řízení nebo jiné postupy při poskytování mezinárodní spolupráce provádí správce daně určený kontaktním místem.
- (2) Správce daně bezodkladně informuje kontaktní místo o provedených úkonech, dílčích řízeních nebo jiných postupech a předává mu nezbytné podklady pro poskytnutí mezinárodní spolupráce, popřípadě může prostřednictvím kontaktního místa požádat dožadující kontaktní místo jiného státu o doplnění podkladů.
- (3) Správce daně může žádat o mezinárodní spolupráci pouze prostřednictvím kontaktního místa, kterému předá zpracovanou žádost, popřípadě doplní podklady nezbytné k provádění mezinárodní spolupráce.

§ 8a

Zvláštní ustanovení pro automatickou výměnu informací

- (1) Správcem daně, který provádí úkony, dílčí řízení nebo jiné postupy při automatické výměně oznamovaných informací, je Specializovaný finanční úřad. Vyhledávací činnost a kontrolní postupy při této výměně informací provádí také jiný finanční úřad.
- (2) Správce daně při automatické výměně oznamovaných informací předá ústřednímu kontaktnímu orgánu informace získané na základě podaného oznámení.
- (3) Správce daně může prostřednictvím kontaktního místa koordinovat s jiným státem postup při automatické výměně oznamovaných informací.

HLAVA III

Výměna informací

Výměna informací z vlastního podnětu

§ 8b

Podmínky a lhůty pro výměnu informací z vlastního podnětu

(1) Kontaktní místo poskytne z vlastního podnětu kontaktnímu místu jiného státu informace, které má k dispozici, pokud

- a) důvodně předpokládá, že v tomto jiném státě může dojít ke zkrácení daně,
- b) daňovému subjektu byla stanovena nižší daň nebo bylo uplatněno osvobození od daně v České republice, které by mohlo vést ke zvýšení daně nebo vzniku daňové povinnosti v tomto jiném státě,
- c) podnikání mezi daňovými subjekty majícími daňové povinnosti v různých státech je uskutečňováno přes jeden nebo více států tak, že může dojít ke snížení daně v některém z těchto států,
- d) důvodně předpokládá, že může dojít ke snížení daně účelovým přesunem zisku mezi spojenými osobami vymezenými podle zákona o daních z příjmů, nebo
- e) důvodně předpokládá, že by poskytnuté informace umožnily zjištění skutečností, které mohou ovlivnit stanovení daně v tomto jiném státě.

(2) Kontaktní místo může poskytnout z vlastního podnětu kontaktnímu místu jiného státu informace, které má k dispozici a které mohou mít význam pro správu daní v tomto jiném státě.

(3) Informace podle odstavce 1 se poskytují bezodkladně, nejpozději však do jednoho měsíce poté, kdy je kontaktní místo získalo.

(4) Kontaktní místo v případě, že mu jsou sděleny informace z vlastního podnětu kontaktního místa jiného členského státu, potvrdí jejich přijetí bezodkladně, nejpozději však do 7 pracovních dnů ode dne jejich přijetí, a to zpravidla prostřednictvím společné komunikační sítě.

Výměna informací na žádost

§ 9

Postup při výměně informací na žádost

(1) Kontaktní místo může požádat kontaktní místo jiného státu o poskytnutí informací vztahujících se ke správě daní, pokud vlastní zdroje informací již byly vyčerpány nebo by jejich získání ohrozilo cíl správy daní.

(2) Ode dne odeslání žádosti kontaktního místa do dne obdržení odpovědi na tuto žádost nebo do dne odeslání oznámení o ukončení mezinárodní spolupráce v dané věci lhůta pro stanovení daně podle daňového řádu neběží.

- (3) Na žádost kontaktního místa jiného státu poskytne kontaktní místo informace vztahující se ke správě daní, které má k dispozici. V opačném případě provede úkony, dílčí řízení nebo jiné postupy nezbytné k získání požadovaných informací.
- (4) Žádost podle odstavce 1 nebo 3 musí obsahovat alespoň údaje o důvodu podání žádosti a upřesnění požadované informace.
- (5) Pokud žádost podle odstavce 1 nebo 3 spočívá v poskytnutí informace týkající se skupiny daňových subjektů, které nelze jednotlivě určit, musí žádost obsahovat
- a) podrobný popis skupiny daňových subjektů,
 - b) shrnutí výkladu dotčeného právního předpisu v oblasti daní a důvodu, na jehož základě se lze domnívat, že členové této skupiny jednají v rozporu s ním,
 - c) vysvětlení očekávaného přínosu požadované informace pro zjištění, zda došlo k porušení právního předpisu podle písmene b), a
 - d) další informace o zapojení třetí osoby nebo jednotky bez právní osobnosti, které aktivně přispívají k možnému porušení právního předpisu podle písmene b) členy této skupiny, pokud je to s ohledem na okolnosti případu vhodné.
- (6) V žádosti podle odstavce 1 nebo 3 lze požádat provedení úkonů, dílčích řízení nebo jiných postupů nezbytných k získání požadovaných informací; toto požádání musí být zvlášť odůvodněno.
- (7) Pokud se kontaktní místo domnívá, že úkony, dílčí řízení nebo jiné postupy, o jejichž provedení bylo podle odstavce 6 požádáno, není nutné nebo je nelze provést, sdělí to kontaktnímu místu jiného státu bezodkladně včetně uvedení důvodů.
- (8) Pokud nelze vyhovět výslovné žádosti kontaktního místa jiného státu o poskytnutí originálu písemnosti, poskytne kontaktní místo její kopii nebo stejnopis.

§ 10

Lhůty

- (1) Kontaktní místo potvrdí obdržení žádosti o poskytnutí informací kontaktnímu místu jiného členského státu bezodkladně, nejpozději však do sedmi pracovních dnů ode dne obdržení žádosti, a to zpravidla prostřednictvím společné sítě elektronických komunikací Evropské unie (dále jen „společná komunikační síť“).
- (2) Kontaktní místo poskytne informace podle § 9 bezodkladně, nejpozději do dvou měsíců ode dne obdržení žádosti, a nemá-li takové informace k dispozici, poskytne je nejpozději do 3 měsíců ode dne obdržení žádosti.
- (3) Pokud kontaktní místo nemůže poskytnout informace kontaktnímu místu jiného státu ve lhůtě stanovené podle odstavce 2, vyrozumí jej bezodkladně, nejpozději však do tří měsíců ode dne obdržení žádosti, o důvodech neposkytnutí informací a o datu, kdy lze předpokládat, že požadované informace poskytne. Informace poskytne nejpozději do 6 měsíců ode dne obdržení žádosti.

(4) Lhůtu podle odstavce 2 nebo 3 lze prodloužit na základě dohody kontaktních míst.

§ 11

Doplnění žádosti

(1) Kontaktní místo oznámí kontaktnímu místu jiného státu do jednoho měsíce ode dne obdržení žádosti o poskytnutí informací případné nedostatky v žádosti a vyžádá si její doplnění.

(2) Lhůty stanovené v § 10 odst. 2 začínají běžet prvním dnem po obdržení potřebných doplňujících informací.

§ 12

Podmínky odmítnutí poskytnout informace

(1) Kontaktní místo může odmítnout poskytnutí informací, pokud dožadující kontaktní místo jiného státu

a) nevyčerpalo možnosti získání informací podle právního řádu tohoto jiného státu s výjimkou případů, kdy by jejich vyčerpání ohrozilo účel získání těchto informací, nebo

b) není oprávněno podle právního řádu tohoto jiného státu obdobné informace poskytovat.

(2) Pokud kontaktní místo nemá požadované informace k dispozici a nemůže je žádným způsobem získat nebo odmítne poskytnout informace z důvodů stanovených v odstavci 1, vyrozumí bezodkladně o důvodech neposkytnutí informací dožadující kontaktní místo jiného státu, nejpozději však do jednoho měsíce ode dne obdržení žádosti.

(3) Kontaktní místo nesmí odmítnout poskytnutí informací z důvodu, že tyto informace nemají význam pro účely správy daní v České republice.

DÍL 3

Automatická výměna informací

ODDÍL 1

Obecná ustanovení pro automatickou výměnu informací

§ 12a

Vymezení automatické výměny informací

(1) Automatickou výměnou informací se rozumí pravidelné a systematické poskytování předem určených informací ústředním kontaktním orgánem kontaktnímu místu jiného státu, které probíhá v pravidelných obdobích bez předchozí žádosti.

(2) Automatickou výměnou oznamovaných informací se rozumí automatická výměna informací, které správce daně

získává od osoby zúčastněné na správě daní, a související úkony, dílčí řízení nebo jiné postupy podle tohoto zákona, bez ohledu na to, zda jsou získané informace poskytnuty do zahraničí.

§ 12b

Předmět automatické výměny informací

(1) Předmětem automatické výměny oznamovaných informací jsou informace oznamované

- a) finančními institucemi,
- b) nadnárodními skupinami podniků,
- c) zprostředkovateli přeshraničních uspořádání,
- d) provozovateli platforem.

(2) Předmětem automatické výměny informací jsou také informace

- a) podle druhů příjmu a majetku,
- b) o daňových stanoviscích s přeshraničním prvkem.

(3) Na základě mezinárodní smlouvy mohou být předmětem automatické výměny informací také informace neuvedené v odstavcích 1 a 2.

§ 12c

Sdělování informací Evropské komisi

(1) Ústřední kontaktní orgán sdělí jednou ročně Evropské komisi statistické informace týkající se automatických výměn informací

- a) podle druhů příjmu a majetku,
- b) oznamovaných finančními institucemi,
- c) oznamovaných nadnárodními skupinami podniků a
- d) oznamovaných provozovateli platforem.

(2) Ústřední kontaktní orgán současně se statistickými informacemi podle odstavce 1 poskytne informace o nákladech, přínosech a změnách souvisejících s automatickou výměnou daných informací.

§ 12d

Postup ústředního kontaktního orgánu při přijímání informací

Ústřední kontaktní orgán přijímá a používá informace od kontaktního místa jiného státu.

§ 12e

Mimořádné prodloužení lhůty

Vláda může v rozsahu stanoveném předpisem Evropské unie nařízením stanovit prodloužení lhůty pro plnění povinnosti související s automatickou výměnou informací s jiným členským státem.

§ 12f

Elektronicky činěné podání

(1) Pokud se při automatické výměně informací podání činí elektronicky, lze jej učinit pouze prostřednictvím informačního systému veřejné správy spravovaného za tímto účelem orgánem Finanční správy České republiky.

(2) Úkon učiněný jiným způsobem než podle odstavce 1 nemá účinky podání učiněného elektronicky. Ustanovení daňového řádu o dodatečném potvrzení úkonu učiněného jiným způsobem se nepoužije.

(3) Formát a strukturu datové zprávy zveřejní ústřední kontaktní orgán způsobem umožňujícím dálkový přístup.

§ 12g

Dodatečné oznámení

(1) Správce daně může vyzvat daňový subjekt k podání dodatečného oznámení, pokud tento daňový subjekt nepodal oznámení, přestože tak byl povinen učinit, nebo pokud správce daně zjistí, že podané oznámení nebo dodatečné oznámení není úplné. K tomu mu stanoví přiměřenou lhůtu, která nesmí být kratší než 15 dnů ode dne, kdy mu byla výzva doručena. Poslední den této lhůty nesmí nastat po dni, ve kterém skončí povinnost uchovávat doklady.

(2) Ustanovení tohoto zákona upravující oznámení se na dodatečné oznámení použijí obdobně.

§ 12h

Dodatečné ohlášení

(1) Správce daně může vyzvat daňový subjekt k podání dodatečného ohlášení, pokud tento daňový subjekt nepodal ohlášení, přestože tak byl povinen učinit, nebo pokud správce daně zjistí, že podané ohlášení nebo dodatečné ohlášení není úplné. K tomu mu stanoví přiměřenou lhůtu, která nesmí být kratší než 15 dnů ode dne, kdy mu byla výzva doručena. Poslední den této lhůty nesmí nastat po dni, ve kterém skončí povinnost uchovávat doklady.

(2) Ustanovení tohoto zákona upravující ohlášení se na dodatečné ohlášení použijí obdobně.

ODDÍL 2

Automatická výměna informací podle druhů příjmu a majetku

§ 13

Rozsah a podmínky automatické výměny informací

(1) Při automatické výměně informací podle druhů příjmu a majetku se poskytují informace týkající se osob nebo jednotek bez právní osobnosti, které jsou podle právních předpisů jiného státu podrobeny v tomto jiném státě zdanění z důvodu svého bydliště, stálého pobytu, sídla nebo místa vedení, a to podle druhů příjmu nebo majetku uvedených v příslušném předpise Evropské unie upravujícím správní spolupráci v oblasti daní⁽²⁾ a stanovených vyhláškou ministerstva. Spolu s těmito informacemi se poskytne daňové identifikační číslo nebo jiné obdobné číslo této osoby nebo jednotky bez právní osobnosti používané pro daňové účely v tomto jiném státě.

(2) Informace podle odstavce 1 se poskytují pouze o druzích příjmu nebo majetku, u nichž jsou informace dostupné. Tyto druhy sdělí ústřední kontaktní orgán Evropské komisi a ministerstvu.

(3) Pokud není stanoveno jinak, poskytuje ústřední kontaktní orgán informace podle odstavce 1 alespoň jednou za kalendářní rok, a to nejpozději do šesti měsíců od konce zdaňovacího období, ve kterém informace získal.

(4) Pokud Česká republika poskytuje informace o jiných druzích příjmu nebo majetku, než stanovených vyhláškou podle odstavce 1 jinému členskému státu na základě jejich vzájemné dohody nebo na základě mezinárodní smlouvy, oznámí ústřední kontaktní orgán tuto skutečnost Evropské komisi a poskytne jí tuto dohodu nebo mezinárodní smlouvu.

(5) Ústřední kontaktní orgán může sdělit ústřednímu kontaktnímu orgánu jiného členského státu, že požaduje, aby mu nebyly poskytovány informace týkající se určitého druhu příjmu nebo majetku stanoveného vyhláškou podle odstavce 1; o tomto informuje Evropskou komisi a ministerstvo.

ODDÍL 3

Automatická výměna informací oznamovaných finančními institucemi

PODODDÍL 1

Obecná ustanovení

§ 13a

Úvodní ustanovení

Při automatické výměně informací oznamovaných finančními institucemi se poskytují informace týkající se osob, na které se v jiném státě vztahují daňové povinnosti a o nichž jsou informace oznamovány finančními institucemi.

§ 13b

Pojmy

(1) Pokud je pojem použitý v tomto oddíle vymezen v případě automatické výměny informací

- a) s jiným členským státem v příloze č. 1 k tomuto zákonu, má vždy význam daný touto přílohou,
- b) se smluvním státem Úmluvy o vzájemné správní pomoci v daňových záležitostech v příloze č. 1 k tomuto zákonu, má význam daný touto přílohou, pokud mezi tímto smluvním státem a Českou republikou není použitelná dvoustranná mezinárodní smlouva upravující automatickou výměnu informací oznamovaných finančními institucemi,
- c) se smluvním státem v mezinárodní smlouvě, má význam daný touto mezinárodní smlouvou, i když je vymezen v tomto oddíle; pokud smlouva pojmy nevymezuje, má význam daný přílohou č. 1 k tomuto zákonu.

(2) Seznam smluvních států podle odstavce 1 písm. b) a c) zveřejní ministerstvo ve Finančním zpravodaji.

§ 13c

Oznamující česká finanční instituce

(1) Oznamující českou finanční institucí se rozumí finanční instituce v České republice neuvedená v odstavci 2.

(2) Neoznamující českou finanční institucí se rozumí

- a) finanční instituce v České republice, která je neoznamující finanční institucí podle článku B přílohy č. 1 k tomuto zákonu, nebo
- b) právnická osoba nebo jednotka bez právní osobnosti, u níž je nízké riziko, že jejím prostřednictvím bude ohroženo správné zjištění a stanovení daně nebo zabezpečení její úhrady.

(3) Finanční institucí ve státě nebo jurisdikci se rozumí finanční instituce, která je

- a) rezidentem tohoto státu nebo jurisdikce, kromě jakékoliv její pobočky, která se nachází mimo území tohoto státu nebo jurisdikce, nebo
- b) pobočkou finanční instituce, která není rezidentem tohoto státu nebo jurisdikce, pokud se tato pobočka nachází v tomto státě nebo jurisdikci.

(4) Seznam neoznamujících českých finančních institucí podle odstavce 2 písm. b) stanoví ministerstvo vyhláškou a oznámí ho Evropské komisi. Ministerstvo Evropskou komisi uvědomí o změnách, k nimž v seznamu dojde.

§ 13d

Oznamovaný účet

(1) Oznamovaným účtem se rozumí finanční účet vedený oznamující českou finanční institucí držený oznamovanou osobou nebo pasivní nefinanční entitou, jejíž ovládající osoba je oznamovanou osobou, vyhledaný podle postupů

náležité péče nebo jiných srovnatelných postupů stanovených v příloze č. 2 k tomuto zákonu.

(2) Ovládající osobou se pro účely tohoto zákona rozumí skutečný majitel podle zákona upravujícího evidenci skutečných majitelů.

(3) Pasivní nefinanční entitou se rozumí

a) nefinanční entita, která není aktivní nefinanční entitou podle článku D přílohy č. 1 k tomuto zákonu, nebo

b) investiční entita podle článku A bodu 4 písm. b) přílohy č. 1 k tomuto zákonu, která není finanční institucí v zúčastněném státě uplatňujícím společný standard pro oznamování.

(4) Nefinanční entitou se rozumí právnická osoba nebo jednotka bez právní osobnosti, která není finanční institucí.

(5) Pro účely automatické výměny informací s jiným státem se vyňatým účtem rozumí také účet, u něhož je nízké riziko, že jeho prostřednictvím bude ohroženo správné zjištění a stanovení daně nebo zabezpečení její úhrady a má velmi podobné znaky jako kterýkoliv z vyňatých účtů, uvedených v článku C bodu 17 písm. a) až f) přílohy č. 1 k tomuto zákonu.

(6) Seznam vyňatých účtů podle odstavce 5 stanoví ministerstvo vyhláškou a oznámí ho Evropské komisi. Ministerstvo Evropskou komisi uvědomí o změnách, k nimž v seznamu dojde.

§ 13e

Oznamovaná osoba

(1) Oznamovanou osobou se rozumí osoba ze zúčastněného státu, která není

a) akciovou společností, jejíž akcie jsou pravidelně obchodovány na regulovaném trhu s cennými papíry,

b) obchodní korporací, která je propojenou entitou akciové společnosti podle písmene a),

c) vládní entitou,

d) mezinárodní organizací,

e) centrální bankou, nebo

f) finanční institucí.

(2) Osobou ze zúčastněného státu se rozumí

a) fyzická osoba, právnická osoba nebo jednotka bez právní osobnosti, která je rezidentem tohoto zúčastněného státu,

b) jednotka bez právní osobnosti jiná než svěřenský fond, která není rezidentem žádného státu nebo jurisdikce, pokud v tomto zúčastněném státě má místo svého vedení, nebo

c) pozůstalost po zůstaviteli, který byl rezidentem tohoto zúčastněného státu.

(3) Zúčastněným státem se rozumí

- a) jiný členský stát,
- b) smluvní stát, se kterým Česká republika uzavřela mezinárodní smlouvu, na jejímž základě lze s tímto státem automaticky vyměňovat informace oznamované finančními institucemi, nebo
- c) smluvní stát, se kterým Evropská unie uzavřela mezinárodní smlouvu použitelnou pro automatickou výměnu informací oznamovaných finančními institucemi.

(4) Zúčastněným státem uplatňujícím společný standard pro oznamování se rozumí

- a) jiný členský stát,
- b) smluvní stát, se kterým Česká republika uzavřela mezinárodní smlouvu, na jejímž základě lze s tímto státem automaticky vyměňovat informace oznamované finančními institucemi alespoň v takovém rozsahu, v jakém je povinen poskytovat takové informace jiný členský stát, pokud
 1. k provedení této mezinárodní smlouvy podepsal příslušný orgán České republiky stejně jako příslušný orgán tohoto smluvního státu dokument týkající se automatické výměny informací oznamovaných finančními institucemi a je pravděpodobné, že budou splněny podmínky, které tento dokument pro výměnu mezi Českou republikou a tímto státem uvádí, nebo
 2. k automatické výměně informací oznamovaných finančními institucemi na základě této mezinárodní smlouvy není podepsání dokumentu podle bodu 1 zapotřebí, nebo
- c) smluvní stát, se kterým Evropská unie uzavřela mezinárodní smlouvu použitelnou pro automatickou výměnu informací oznamovaných finančními institucemi alespoň v takovém rozsahu, v jakém je povinen poskytovat takové informace jiný členský stát.

(5) Rezidentem státu nebo jurisdikce se rozumí osoba nebo jednotka bez právní osobnosti, která podle právních předpisů tohoto státu nebo jurisdikce podléhá v tomto státě nebo jurisdikci zdanění z důvodu svého bydliště, stálého pobytu, sídla nebo místa vedení.

(6) Pro účely automatické výměny informací se Spojenými státy americkými se rozumí

- a) oznamovanou osobou specifikovaná americká osoba,
- b) rezidentem státu nebo jurisdikce rezident podle smlouvy mezi Českou republikou a Spojenými státy americkými o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmů a majetku.

(7) Seznam smluvních států podle odstavce 4 písm. b) oznámí ministerstvo Evropské komisi a zveřejní ho ve Finančním zpravodaji; ve Finančním zpravodaji se pro jednotlivý smluvní stát uvede také den, od kterého je tento stát zúčastněným státem uplatňujícím společný standard pro oznamování.

§ 13f

Postavení finanční instituce

Oznamující česká finanční instituce a neoznamující česká finanční instituce mají pro účely tohoto zákona postavení daňového subjektu.

§ 13g

Prověřování

- (1) Oznamující česká finanční instituce prověřuje, zda v kalendářním roce vede oznamovaný účet.
- (2) Oznamující česká finanční instituce používá při prověřování v případě
 - a) jiného členského státu vždy postupy náležitě péče uvedené v příloze č. 2 k tomuto zákonu nebo přísnější postupy, jejichž použití tato příloha umožňuje,
 - b) smluvního státu Úmluvy o vzájemné správní pomoci v daňových záležitostech postupy náležitě péče uvedené v příloze č. 2 k tomuto zákonu nebo přísnější postupy, jejichž použití tato příloha umožňuje, pokud mezi tímto smluvním státem a Českou republikou není použitelná mezinárodní smlouva upravující automatickou výměnu informací oznamovaných finančními institucemi,
 - c) smluvního státu postupy náležitě péče podle mezinárodní smlouvy nebo jiné srovnatelné postupy, jejichž použití mezinárodní smlouva umožňuje; pokud smlouva postupy náležitě péče neobsahuje, použijí se postupy náležitě péče uvedené v příloze č. 2 k tomuto zákonu nebo přísnější postupy, jejichž použití tato příloha umožňuje.
- (3) Oznamující česká finanční instituce oznámí použití jiných srovnatelných nebo přísnějších postupů podle odstavce 2 správci daně.
- (4) Pro účely prověřování podle přílohy č. 2 k tomuto zákonu se vůči státu nebo jurisdikci, které byly zúčastněným státem ke dni 31. prosince 2015, rozhodným dnem rozumí 31. prosinec 2015; v ostatních případech se rozhodným dnem rozumí 31. prosinec roku, ve kterém se tento stát stane zúčastněným státem.
- (5) Seznam rozhodných dnů podle odstavce 4 zveřejní ministerstvo ve Finančním zpravodaji.

§ 13h

Zjišťování

- (1) Oznamující česká finanční instituce zjišťuje údaje o oznamovaném účtu za kalendářní rok.
- (2) Oznamující česká finanční instituce postupuje při zjišťování obdobně jako při prověřování za použití postupů náležitě péče, jiných srovnatelných postupů nebo přísnějších postupů.
- (3) Údaje se zjišťují o oznamovaném účtu, jehož majitelem je
 - a) oznamovaná osoba,

b) právnická osoba nebo jednotka bez právní osobnosti, jejichž ovládající osoba je oznamovanou osobou.

(4) Zjišťovanými údaji o oznamovaném účtu jsou

a) jméno nebo označení majitele účtu,

b) datum a místo narození majitele účtu,

c) adresa bydliště nebo adresa sídla majitele účtu,

d) daňové identifikační číslo nebo jiné obdobné číslo majitele účtu používané pro daňové účely v zúčastněném státě, jehož je rezidentem, a

e) kód státu nebo jurisdikce, jichž je majitel účtu rezidentem.

(5) Údaje podle odstavce 4 se zjišťují i u ovládající osoby podle odstavce 3 písm. b).

§ 13i

Součinnost

(1) Majitel účtu poskytne oznamující české finanční instituci nebo neoznamující české finanční instituci potřebnou součinnost při prověřování a zjišťování.

(2) Součinnost podle odstavce 1 poskytne i ovládající osoba majitele účtu.

§ 13j

Uchovávání dokladů

Oznamující česká finanční instituce je povinna po dobu 10 let od posledního dne lhůty pro podání oznámení uchovávat doklady týkající se plnění

a) prověřování a zjišťování a

b) informační povinnosti.

§ 13k

Oznámení

(1) Oznamující česká finanční instituce, která v kalendářním roce vede oznamovaný účet, podá správci daně oznámení, ve kterém uvede

a) identifikační číslo, pokud jí bylo přiděleno v souladu s mezinárodní smlouvou,

b) svůj název nebo označení, identifikační číslo osoby podle zákona upravujícího státní statistickou službu,

c) údaje zjištěné o oznamovaném účtu,

d) jednoznačný identifikátor oznamovaného účtu,

e) zůstatek na oznamovaném účtu nebo hodnotu tohoto účtu ke konci kalendářního roku, nebo, pokud byl v tomto období tento účet zrušen, informace o jeho zrušení a, pokud tak stanoví mezinárodní smlouva, zůstatek na něm nebo jeho hodnotu bezprostředně před jeho zrušením; v případě pojistné smlouvy s kapitálovou hodnotou nebo smlouvy o pojištění důchodu také kapitálovou hodnotu nebo hodnotu odkupného,

f) u schovatelského účtu

1. celkovou hrubou výši úroku, celkovou hrubou výši dividend a celkovou hrubou výši jiných příjmů plynoucích z prostředků na tomto účtu vyplacených nebo připsaných na tento účet v průběhu kalendářního roku,

2. celkové hrubé výnosy z prodeje nebo zpětného odkupu finančního majetku vyplacené nebo připsané na tento účet v průběhu kalendářního roku, kdy oznamující česká finanční instituce působila jako schovatelský správce, makléř, zmocněnec nebo jiný zástupce majitele tohoto účtu,

g) u depozitního účtu celkovou hrubou výši úroku vyplaceného nebo připsaného na tento účet v průběhu kalendářního roku,

h) u účtu neuvedeného v písmeni f) nebo g) celkovou hrubou částku vyplacenou nebo připsanou jeho majiteli v souvislosti s tímto účtem v průběhu kalendářního roku, kdy je oznamující česká finanční instituce závaznou stranou nebo dlužníkem, včetně úhrnné částky zaplacené majiteli tohoto účtu za jakýkoli zpětný odkup v průběhu kalendářního roku,

i) další údaje podle mezinárodní smlouvy nebo příloh k tomuto zákonu,

j) prohlášení, že při prověřování řádně použila postupy náležité péče, jiné srovnatelné nebo přísnější postupy.

(2) Pokud z prověřování vyplýne, že oznamující česká finanční instituce v kalendářním roce nevede žádný oznamovaný účet, oznámí tuto skutečnost správci daně.

(3) Vykonává-li neoznamující česká finanční instituce, která je vládní entitou, mezinárodní organizací nebo Českou národní bankou, jako podnikatel činnost stejného druhu, jakou vykonávají finanční instituce, podává, pokud jde o toto podnikání, oznámení podle odstavce 1.

(4) Oznámení se činí pouze elektronicky.

§ 13l

Lhůta pro podání oznámení

Oznámení se podává do 30. června kalendářního roku následujícího po kalendářním roce, za který je podáváno.

§ 13n

Pokuty

(1) Správce daně může oznamující české finanční instituci nebo neoznamující české finanční instituci uložit pokutu za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy také, pokud poruší povinnost

- a) při prověřování,
- b) při zjišťování,
- c) uchovávat doklady,
- d) získat identifikační číslo,
- e) při informování nebo zveřejňování.

(2) Správce daně může oznamující české finanční instituci nebo neoznamující české finanční instituci uložit pořádkovou pokutu do 500 000 Kč, pokud poruší povinnost při oznamování.

(3) Správce daně může majiteli účtu nebo jeho ovládající osobě uložit pokutu za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy také, pokud při prověřování nebo zjišťování úmyslně uvede v čestném prohlášení nesprávný údaj.

§ 13p

Postup ústředního kontaktního orgánu při předávání informací

(1) Ústřední kontaktní orgán předá informace získané od správce daně kontaktnímu místu členského státu nebo kontaktnímu místu smluvního státu, s nímž je uzavřena mezinárodní smlouva použitelná pro automatickou výměnu informací oznamovaných finančními institucemi, do 30. září kalendářního roku následujícího po kalendářním roce, za který byly oznámeny.

(2) Seznam smluvních států podle odstavce 1 zveřejní ministerstvo ve Finančním zpravodaji.

PODODDÍL 2

Zvláštní ustanovení o automatické výměně informací oznamovaných finančními institucemi se Spojenými státy americkými

§ 13q

Identifikační číslo

(1) Oznamující česká finanční instituce požádá kontaktní místo Spojených států amerických o přidělení identifikačního čísla.

(2) Neoznamující česká finanční instituce, která vede oznamovaný účet, požádá kontaktní místo Spojených států amerických o přidělení identifikačního čísla, pokud jí má být přiděleno podle mezinárodní smlouvy.

(3) Finanční instituce požádá o identifikační číslo tak, aby ho získala nejpozději do dne předcházejícího dni, ve kterém má podat správci daně ohlášení.

§ 13r

Neúčastníci se finanční instituce

(1) Oznamující česká finanční instituce dále prověřuje, zda v kalendářním roce vede účet, jehož majitelem je neúčastník se finanční instituce.

(2) Oznamující česká finanční instituce, která v daném kalendářním roce vede účet, jehož majitelem je neúčastník se finanční instituce, oznámí tuto skutečnost správci daně.

(3) Oznamující česká finanční instituce, která neúčastník se finanční instituci poukáže nebo zprostředkuje platbu ze zdrojů na území Spojených států amerických,

a) poskytne tomu, od koho tuto platbu obdržela, údaje nutné pro oznamování související s touto platbou a sražení daně Spojených států amerických podle mezinárodní smlouvy, nebo

b) srazí částku odpovídající dani Spojených států amerických podle mezinárodní smlouvy, pokud je k tomu vůči tomuto státu zavázána, a zašle ji tomuto státu.

PODODDÍL 3

Společná ustanovení

§ 13s

Informování a zveřejňování

(1) Oznamující česká finanční instituce informuje oznamovanou osobu, která je fyzickou osobou, o tom, že o ní budou shromažďovány a předávány údaje, a to před učiněním prvního oznámení správci daně obsahujícího údaje o této osobě, tak, aby tato osoba mohla uplatnit svá práva na ochranu osobních údajů.

(2) V případě narušení bezpečnosti týkající se údajů o oznamované osobě, které zřejmě bude mít dopad na ochranu osobních údajů nebo na soukromí oznamované osoby, ji o této skutečnosti informuje

a) oznamující česká finanční instituce, pokud k narušení bezpečnosti došlo při zpracování údajů nebo jejich předání správci daně, nebo

b) ústřední kontaktní orgán v ostatních případech.

(3) Oznamující česká finanční instituce oznámí narušení bezpečnosti podle odstavce 2 také ústřednímu kontaktnímu orgánu.

(4) Oznamující česká finanční instituce zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup nebo jiným vhodným způsobem, že uplatňuje

- a) postupy náležitě péče pro nové účty také na dříve existující účty,
- b) postupy náležitě péče pro účty s vysokou hodnotou také na účty s nižší hodnotou,
- c) postupy náležitě péče také pro dříve existující účty entit, jejichž hodnota k rozhodnému dni nepřevyšuje částku odpovídající 250 000 USD, nebo
- d) jiné srovnatelné nebo přísnější postupy podle mezinárodní smlouvy.

§ 13t

Ohlášení

(1) Oznamující česká finanční instituce a neoznamující česká finanční instituce, která vede oznamovaný účet, ohlásí správci daně

- a) zda je oznamující českou finanční institucí nebo neoznamující českou finanční institucí,
- b) údaje nutné k technickému zabezpečení oznamování,
- c) identifikační číslo, pokud bylo kontaktním místem Spojených států amerických toto číslo přiděleno.

(2) Ohlášení podle odstavce 1 se podává do 31. května kalendářního roku, ve kterém má finanční instituce podat první oznámení.

(3) Správce daně určí údaje nutné k technickému zabezpečení oznamování podle odstavce 1 písm. b) a zveřejní je na úřední desce a způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(4) Dojde-li ke změně údajů uvedených v odstavci 1, je finanční instituce povinna ohlásit tuto změnu správci daně do 15 dnů ode dne, kdy nastala.

§ 13ta

Sdělení o volbě učiněné příslušným orgánem

Ministerstvo zveřejní ve Finančním zpravodaji sdělení o volbě, kterou učinil příslušný orgán České republiky v souladu s mezinárodní smlouvou.

ODDÍL 4

Automatická výměna informací o daňových stanoviscích s přeshraničním prvkem

§ 13u

Úvodní ustanovení

(1) Při automatické výměně informací o daňových stanoviscích s přeshraničním prvkem se poskytují informace o

- a) předběžných daňových rozhodnutí a
- b) předběžných posouzení převodních cen.

(2) Při automatické výměně informací o daňových stanoviscích s přeshraničním prvkem poskytuje ústřední kontaktní orgán informace podle odstavce 1 také ministerstvu a Evropské komisi.

(3) Při automatické výměně informací o daňových stanoviscích s přeshraničním prvkem se neposkytují informace o předběžném daňovém rozhodnutí nebo předběžném posouzení převodních cen, která mají vztah výlučně k fyzickým osobám.

§ 13v

Předběžné daňové rozhodnutí

(1) Předběžným daňovým rozhodnutím je rozhodnutí správce daně o závazném posouzení související s přeshraniční transakcí.

(2) Předběžným daňovým rozhodnutím je také jiné rozhodnutí než rozhodnutí podle odstavce 1,

- a) které je vydáno, změněno nebo obnoveno správcem daně a kterého se lze dovolat,
- b) které je určeno určité osobě nebo jednotce bez právní osobnosti, nebo skupině osob nebo jednotek,
- c) jehož předmětem je

1. výklad nebo použití právního předpisu týkajícího se daní, které souvisí s přeshraniční transakcí, nebo
2. posouzení, zda určitá činnost vytváří nebo nevytváří stálou provozovnu, a

d) které je vydáno před přeshraniční transakcí nebo činností, která by mohla vytvářet stálou provozovnu, nebo před podáním daňového přiznání za zdaňovací období, ve kterém k této transakci nebo této činnosti došlo.

(3) Předběžným daňovým rozhodnutím je také dohoda, postup nebo úkon správce daně, které splňují podmínky podle odstavce 2 obdobně.

(4) Přeshraniční transakcí podle odstavců 1 a 2 se rozumí

- a) transakce, nebo jejich řada, jejichž některá strana
 1. nepodléhá ve státě nebo jurisdikci, které vydaly, změnily nebo obnovily předběžné daňové rozhodnutí, zdanění z důvodu svého bydliště, stálého pobytu, sídla nebo místa vedení,
 2. podléhá zdanění z důvodu svého bydliště, stálého pobytu, sídla nebo místa vedení současně ve více státech nebo jurisdikcích nebo
 3. podniká prostřednictvím stálé provozovny a tato transakce je součástí podnikání této stálé provozovny,

b) opatření učiněné určitou osobou nebo jednotkou bez právní osobnosti, pokud jde o jejich podnikání prostřednictvím stálé provozovny a pokud je toto opatření součástí podnikání této stálé provozovny, nebo

c) transakce, nebo jejich řada, které mají přeshraniční dopad.

(5) Pro účely odstavce 4 postačí, pokud má osoba nebo jednotka bez právní osobnosti, které je předběžné daňové rozhodnutí určeno, k přeshraniční transakci nepřímý vztah.

§ 13w

Předběžné posouzení převodních cen

(1) Předběžným posouzením převodních cen je závazné posouzení způsobu, jakým byla vytvořena cena sjednávaná mezi spojenými osobami podle zákona upravujícího daně z příjmů, související s přeshraniční transakcí.

(2) Předběžným posouzením převodních cen je také jiné rozhodnutí než podle odstavce 1, které

a) je vydáno, změněno nebo obnoveno správcem daně a kterého se lze dovolat,

b) je určeno určité osobě nebo jednotce bez právní osobnosti, nebo skupině osob nebo jednotek,

c) souvisí s přeshraniční transakcí a jehož předmětem je

1. určení vhodného souboru kritérií pro tuto transakci k určení cen sjednaných mezi spojenými osobami podle zákona upravujícího daně z příjmů nebo

2. přiřazení zisku ke stálé provozovně na základě této transakce a

d) je vydáno před provedením přeshraniční transakce nebo před podáním daňového přiznání za zdaňovací období, ve kterém k této transakci došlo.

(3) Předběžným posouzením převodních cen je také dohoda, postup nebo úkon správce daně, které splňují podmínky podle odstavce 2 obdobně.

(4) Přeshraniční transakcí podle odstavců 1 a 2 se rozumí transakce nebo řada transakcí,

a) do nichž jsou zapojeny spojené osoby podle zákona upravujícího daně z příjmů, které podléhají zdanění z důvodu svého bydliště, stálého pobytu, sídla nebo místa vedení v různých státech nebo jurisdikcích, nebo

b) které mají přeshraniční dopad.

§ 13x

Rozsah poskytovaných informací

(1) Informace o předběžném daňovém rozhodnutí nebo o předběžném posouzení převodních cen obsahuje

a) identifikační údaje dotčené právnické osoby, jednotky bez právní osobnosti nebo jejich skupiny,

- b) shrnutí jejich obsahu, zahrnující rovněž popis podnikání, transakce nebo řady transakcí a další informace potřebné pro řízení rizik při správě daní, a to v takovém rozsahu, aby poskytnutím shrnutí nedošlo k porušení obchodního tajemství nebo zákonem uložené nebo zákonem uznané povinnosti mlčenlivosti, ohrožení veřejného pořádku nebo bezpečnosti České republiky,
- c) den jejich vydání, změny nebo obnovení,
- d) den nabytí jejich účinnosti, pokud je uveden,
- e) den pozbytí jejich účinnosti, pokud je uveden,
- f) jejich druh,
- g) hodnotu transakce nebo řady transakcí, jichž se týká, pokud je v nich uvedena,
- h) v případě předběžného posouzení převodních cen popis souboru kritérií používaných ke stanovení sjednaných cen mezi spojenými osobami podle zákona upravujícího daně z příjmů nebo takovou sjednanou cenu,
- i) v případě předběžného posouzení převodních cen určení metody používané ke stanovení sjednaných cen podle zákona upravujícího daně z příjmů nebo takovou sjednanou cenu,
- j) označení jiného členského státu, který by jimi mohl být dotčen,
- k) identifikační údaje právnické osoby nebo jednotky bez právní osobnosti v jiném členském státě, které by jimi mohly být dotčeny, a označení tohoto státu, se kterým jsou tyto osoby nebo jednotky bez právní osobnosti spojeny, a
- l) údaj o tom, zda vychází
 - 1. z předběžného daňového rozhodnutí,
 - 2. z předběžného posouzení převodních cen, nebo
 - 3. ze žádosti podle odstavce 3.

(2) Údaje podle odstavce 1 písm. a), b), h) a k) se nesdělují ministerstvu a Evropské komisi.

(3) Pokud je obsah předběžného posouzení převodních cen dohodnut se smluvním státem, který není jiným členským státem, na základě mezinárodní smlouvy, která nepovoluje poskytnutí informací třetím osobám, obsahuje informace podle odstavce 1 namísto údajů z tohoto předběžného posouzení údaje ze žádosti, která vedla k jeho vydání.

§ 13y

Lhůta pro poskytnutí informace

Ústřední kontaktní orgán poskytne informaci o předběžném daňovém rozhodnutí nebo předběžném posouzení převodních cen bezodkladně, nejpozději však do 3 měsíců od konce kalendářního pololetí, ve kterém byla tato

rozhodnutí vydána, změněna nebo obnovena.

§ 13z

Doplnění poskytnuté informace

Ústřední kontaktní orgán poskytne na žádost jiného členského státu doplňující informace o předběžném daňovém rozhodnutí nebo o předběžném posouzení převodních cen nebo jejich plné znění. Při vyřízení žádosti se postupuje podle ustanovení o výměně informací na žádost.

ODDÍL 5

Automatická výměna informací oznamovaných nadnárodními skupinami podniků

§ 13za

Úvodní ustanovení

Při automatické výměně informací oznamovaných nadnárodními skupinami podniků se poskytují zprávy podle zemí obsahující některé souhrnné informace o nadnárodní skupině podniků a informace o jednotlivých členských entitách této skupiny, které správci daně poskytly české členské entity této skupiny.

§ 13zb

Stát vyměňující zprávy podle zemí

(1) Státem vyměňujícím zprávy podle zemí se rozumí

a) jiný členský stát nebo

b) smluvní stát, jehož příslušný orgán podepsal stejně jako příslušný orgán České republiky dokument k proveder mezinárodní smlouvy týkající se automatické výměny informací oznamovaných nadnárodními skupinami podniků, pokud je zajištěno splnění podmínek, které tento dokument pro výměnu mezi Českou republikou a tímto státem uvádí.

(2) Ministerstvo zveřejní ve Finančním zpravodaji seznam států podle odstavce 1 písm. b).

§ 13zc

Skupina podniků, její konsolidovaná účetní závěrka a vykazované účetní období

(1) Skupinu podniků tvoří právnické osoby nebo jednotky bez právní osobnosti, za které

a) je povinně sestavována konsolidovaná účetní závěrka skupiny podniků, nebo

b) by se konsolidovaná účetní závěrka skupiny podniků povinně sestavovala, pokud by byly akcie nebo obdobné cenné papíry představující podíl v některé z těchto právnických osob nebo jednotek bez právní osobnosti obchodovány na regulovaném trhu včetně obdobného trhu v zahraničí.

(2) Konsolidovanou účetní závěrkou skupiny podniků se rozumí konsolidovaná účetní závěrka sestavená podle účetních předpisů nebo zásad obecně uplatňovaných ve státě nebo jurisdikci, ve kterých podléhá zdanění z důvodu svého sídla nebo místa vedení nejvyšší mateřská entita této skupiny.

(3) Vykazovaným účetním obdobím se rozumí účetní období, za které se sestavuje konsolidovaná účetní závěrka skupiny podniků podle odstavce 2, nebo za které by se podle odstavce 1 písm. b) povinně sestavovala.

§ 13zd

Nadnárodní skupina podniků

(1) Nadnárodní skupinou podniků se rozumí skupina podniků zahrnující

a) právnické osoby nebo jednotky bez právní osobnosti, které podléhají zdanění z důvodu svého sídla nebo místa vedení v různých státech nebo jurisdikcích, nebo

b) právnickou osobu nebo jednotku bez právní osobnosti, které vedle zdanění z důvodu svého sídla nebo místa vedení podléhají zdanění také ve vztahu k činnosti prováděné prostřednictvím stálé provozovny v odlišném státě nebo jurisdikci.

(2) Skupina podniků není ve vykazovaném účetním období nadnárodní skupinou podniků podle odstavce 1, pokud jsou její celkové konsolidované výnosy uvedené v konsolidované účetní závěrce této skupiny za vykazované účetní období bezprostředně předcházející tomuto vykazovanému účetnímu období nižší než 750 000 000 EUR nebo odpovídající částka v měně, ve které je sestavena tato závěrka, přepočtená podle průměru směnných kurzů zveřejněných Evropskou centrální bankou za leden 2015.

(3) Pokud právní řád státu nebo jurisdikce, ze kterých je nejvyšší mateřská entita skupiny podniků, stanoví podmínky, za kterých tato skupina není nadnárodní skupinou podniků a které jsou založené na porovnání celkových konsolidovaných výnosů uvedených v konsolidované účetní závěrce této skupiny s částkou 750 000 000 EUR nebo s částkou v místní měně odpovídající 750 000 000 EUR k lednu 2015, použijí se namísto odstavce 2 tyto podmínky

§ 13ze

Členská entita

(1) Členskou entitou nadnárodní skupiny podniků se rozumí samostatná účetní jednotka, která je

a) zahrnutá v konsolidované účetní závěrce této skupiny, nebo by v ní byla zahrnuta, pokud by akcie nebo obdobné cenné papíry představující podíl v této jednotce byly obchodovány na regulovaném trhu včetně obdobného trhu v zahraničí, nebo

b) z důvodu své velikosti nebo významnosti z konsolidované účetní závěrky této skupiny vyloučena.

(2) Členskou entitou nadnárodní skupiny podniků ze státu nebo jurisdikce se rozumí členská entita této skupiny, která podléhá v tomto státě nebo jurisdikci zdanění z důvodu svého sídla nebo místa vedení.

(3) Evropskou členskou entitou nadnárodní skupiny podniků se rozumí členská entita této skupiny z členského státu Evropské unie.

(4) Českou členskou entitou nadnárodní skupiny podniků se rozumí členská entita této skupiny z České republiky.

§ 13zf

Postavení české členské entity

Česká členská entita nadnárodní skupiny podniků má pro účely tohoto zákona postavení daňového subjektu.

§ 13zg

Nejvyšší mateřská entita, zastupující mateřská entita a zastupující evropská entita

(1) Nejvyšší mateřskou entitou nadnárodní skupiny podniků se rozumí členská entita této skupiny, pokud

a) se přímo nebo nepřímo podílí na kapitálu nebo hlasovacích právech jiné členské entity dané skupiny v míře dostačující k tomu, že

1. je povinna sestavit konsolidovanou účetní závěrku skupiny, nebo

2. by ji musela sestavit, pokud by byly její akcie nebo obdobné cenné papíry obchodovány na regulovaném trhu, včetně obdobného trhu v zahraničí, v jejím státě nebo jurisdikci, a

b) žádná jiná členská entita této skupiny se přímo ani nepřímo nepodílí na kapitálu nebo hlasovacích právech této entity v takové míře jako podle písmene a).

(2) Zastupující mateřskou entitou nadnárodní skupiny podniků se rozumí členská entita této skupiny, kterou jakákoli členská entita této skupiny ohlásila jako jediného zástupce nejvyšší mateřské entity této skupiny, který v souladu s rozhodnutím této skupiny podá za tuto skupinu zprávu podle zemí.

(3) Zastupující evropskou entitou nadnárodní skupiny podniků se rozumí evropská členská entita této skupiny, kterou jakákoli evropská členská entita této skupiny ohlásila jako evropskou členskou entitu této skupiny, která jako jediná v souladu s rozhodnutím této skupiny podá zprávu podle zemí za tuto skupinu za všechny evropské členské entity této skupiny.

(4) Zastupující entitou nadnárodní skupiny podniků se rozumí zastupující mateřská entita této skupiny a zastupující evropská entita této skupiny.

§ 13zh

Systémové selhání státu vyměňujícího zprávy podle zemí

(1) Systémovým selháním státu vyměňujícího zprávy podle zemí se rozumí stav, kdy

a) tento stát pozastavil automatickou výměnu informací oznamovaných nadnárodními skupinami podniků z jiných důvodů, než které uvádí dokument provádějící mezinárodní smlouvu, který se týká automatické výměny informací oznamovaných nadnárodními skupinami podniků, podepsaný příslušnými orgány, nebo

b) tento stát jiným způsobem trvale neplní závazek automaticky poskytovat zprávy podle zemí za nadnárodní skupiny podniků, do kterých patří české členské entity.

(2) Ministerstvo zveřejní ve Finančním zpravodaji, že došlo k systémovému selhání státu vyměňujícího zprávy podle zemí nebo že tento stav pominul.

§ 13zi

Zpráva podle zemí

(1) Zpráva podle zemí za nadnárodní skupinu podniků obsahuje

a) souhrnné informace o této skupině ve vztahu ke každému státu nebo jurisdikci v tomto rozsahu:

1. výnosy s výjimkou plateb mezi členskými subjekty skupiny, které jsou považovány za dividendy ve státě nebo jurisdikci, ze kterých je členská entita poskytující platbu,
2. výsledek hospodaření před zdaněním příjmů,
3. zaplacená daň z příjmů,
4. splatná daň z příjmů,
5. základní kapitál,
6. kumulovaný výsledek hospodaření,
7. počet zaměstnanců,
8. hodnota jiných hmotných aktiv než peněžních prostředků nebo peněžních ekvivalentů,

b) informace o jednotlivých členských entitách této skupiny v tomto rozsahu:

1. název entity,
2. stát nebo jurisdikce, ze kterých je entita,
3. stát nebo jurisdikce, podle jejichž práva byla entita založena, pokud se liší od státu nebo jurisdikce podle bodu 2, a
4. povaha hlavního podnikání nebo jiné hlavní činnosti entity,

c) zdroj údajů podle písmene a).

(2) Zpráva podle zemí za nadnárodní skupinu podniků se sestavuje za vykazované účetní období, člení se podle jednotlivých států nebo jurisdikcí a obsahuje označení měny, ve které jsou vyjádřeny částky uvedené ve zprávě; všechny částky se uvádějí ve stejné měně.

(3) Při sestavování zprávy podle zemí musí být použity údaje ze stejného zdroje. Použití odchylného zdroje údajů než v předcházejícím vykazovaném účetním období musí být ve zprávě odůvodněno.

(4) Pro účely sestavování zprávy podle zemí se za členskou entitu nadnárodní skupiny podniků považuje také část členské entity této skupiny, prostřednictvím které tato entita vykonává činnost ve stálé provozovně na území státu nebo jurisdikce, ve kterých tato entita nepodléhá zdanění z důvodu svého sídla nebo místa vedení, pokud tato entita sestavuje pro tuto svoji část samostatný finanční výkaz pro účely účetního výkaznictví, regulační účely, účely daňového výkaznictví nebo pro účely vnitřního řízení a kontroly.

(5) Ministerstvo stanoví vyhláškou vzor zprávy podle zemí a pokyny k jejímu vyplnění.

§ 13zj

Žádost o součinnost určená nejvyšší mateřské entitě

Česká členská entita nadnárodní skupiny podniků, která podává oznámení a není nejvyšší mateřskou entitou této skupiny, je povinna požádat tuto nejvyšší mateřskou entitu o poskytnutí všech informací nutných pro splnění povinnosti oznámit zprávu podle zemí za tuto skupinu.

§ 13zk

Uchovávání dokladů

Česká členská entita nadnárodní skupiny podniků je povinna po dobu 10 let od konce vykazovaného účetního období uchovávat doklady

a) použité při sestavování zprávy podle zemí za tuto skupinu,

b) týkající se plnění povinnosti součinnosti s nejvyšší mateřskou entitou této skupiny.

§ 13zl

Oznámení

(1) Česká členská entita nadnárodní skupiny podniků, která je nejvyšší mateřskou entitou této skupiny, podá správci daně oznámení obsahující zprávu podle zemí za tuto skupinu.

(2) Česká členská entita nadnárodní skupiny podniků, která není nejvyšší mateřskou entitou této skupiny, podá správci daně oznámení obsahující zprávu podle zemí za tuto skupinu, pokud nejvyšší mateřská entita této skupiny

a) není z členského státu Evropské unie a je splněna jedna z těchto podmínek:

1. tato nejvyšší mateřská entita nemá povinnost podávat ve svém státě nebo jurisdikci zprávu podle zemí, nebo
2. smluvní stát, ze kterého je nejvyšší mateřská entita, není pro dané vykazované období státem vyměňujícím zprávy podle zemí, nebo

b) je ze státu vyměňujícího zprávy podle zemí, který systémově selhal, a ministerstvo toto systémové selhání zveřejnilo.

(3) Česká členská entita nadnárodní skupiny podniků nemá povinnost podat oznámení podle odstavce 2, pokud tato skupina podala zprávu podle zemí prostřednictvím zastupující entity této skupiny a

a) zastupující entita je z členského státu Evropské unie, nebo

b) jsou splněny tyto podmínky:

1. pro vykazované účetní období je zastupující entita této skupiny ze státu vyměňujícího zprávy podle zemí,
2. zastupující entita má v tomto státě povinnost podat zprávu podle zemí,
3. tento stát nesdělil České republice systémové selhání,
4. zastupující entita ohlásila nejpozději v poslední den vykazovaného účetního období svému státu, že je zastupující entitou této skupiny, a
5. česká členská entita uvedla v ohlášení, že zprávu podle zemí podá za skupinu tato zastupující entita.

(4) Ustanovení odstavce 3 se nepoužije, pokud je zastupující entita nadnárodní skupiny podniků ze státu vyměňujícího zprávy podle zemí, který systémově selhal, a ministerstvo toto systémové selhání zveřejnilo.

(5) Oznámení se činí pouze elektronicky.

§ 13zm

Lhůta pro podání oznámení

(1) Oznámení se podává do 12 měsíců od konce vykazovaného účetního období nadnárodní skupiny podniků.

(2) V případě systémového selhání státu vyměňujícího zprávy podle zemí, ze kterého je nejvyšší mateřská entita nadnárodní skupiny podniků nebo zastupující entita této skupiny, neskončí lhůta podle odstavce 1 dříve než 3 měsíce ode dne, kdy ministerstvo toto systémové selhání zveřejnilo.

§ 13zn

Ohlášení

(1) Česká členská entita nadnárodní skupiny podniků podá správci daně ohlášení, ve kterém uvede

a) údaje nutné k technickému zabezpečení oznamování, pokud je tato entita povinna podat správci daně oznámení,

b) nejvyšší mateřskou entitu této skupiny a její stát nebo jurisdikci,

c) v případě, kdy tato česká členská entita není nejvyšší mateřskou entitou této skupiny, údaj o tom, zda je zastupující mateřskou entitou této skupiny, nebo zastupující evropskou entitou této skupiny, nebo

d) v případě, kdy tato česká členská entita není členskou entitou podle písmen b) ani c), údaj o tom,

1. která členská entita této skupiny podá zprávu podle zemí za tuto skupinu a její stát nebo jurisdikci, nebo

2. že sama podá zprávu podle zemí za tuto skupinu.

(2) Ohlášení podle odstavce 1 se podává nejpozději do konce vykazovaného účetního období, ve kterém se účetní jednotka stala českou členskou entitou nadnárodní skupiny podniků.

(3) Správce daně určí údaje nutné k technickému zabezpečení oznamování podle odstavce 1 písm. a) a zveřejní je na úřední desce a způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(4) Dojde-li ke změně údajů uvedených v odstavci 1, je česká členská entita nadnárodní skupiny podniků povinna ohlásit tuto změnu správci daně do 15 dnů ode dne, kdy nastala.

(5) Česká členská entita skupiny podniků, která přestala být nadnárodní skupinou podniků, je povinna ohlásit tuto skutečnost správci daně do konce vykazovaného účetního období, ve kterém tato skutečnost nastala.

(6) Ohlášení se činí pouze elektronicky.

§ 13zp

Pokuty

(1) Správce daně může české členské entitě nadnárodní skupiny podniků uložit pokutu za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy také, pokud poruší povinnost

a) uchovávat doklady,

b) požádat nejvyšší mateřskou entitu této skupiny o součinnost.

(2) Správce daně může české členské entitě nadnárodní skupiny podniků, která je nejvyšší mateřskou entitou této skupiny, uložit pořádkovou pokutu do 1 500 000 Kč, pokud poruší povinnost při oznamování.

(3) Správce daně může české členské entitě nadnárodní skupiny podniků, která je zastupující entitou této skupiny, uložit pořádkovou pokutu do 1 500 000 Kč, pokud poruší povinnost při oznamování.

(4) Správce daně může české členské entitě nadnárodní skupiny podniků uložit pořádkovou pokutu do 600 000 Kč, pokud poruší povinnost při oznamování.

(5) Pořádkovou pokutu podle odstavce 4 nelze uložit české členské entitě nadnárodní skupiny podniků, která

- a) prokáže, že od nejvyšší mateřské entity této skupiny neobdržela ani nezískala informace nutné pro splnění povinnosti oznámit zprávu podle zemí za tuto skupinu, o jejichž poskytnutí ji požádala,
- b) uvede ve zprávě podle zemí za tuto skupinu veškeré informace, které jsou jí dostupné a které obdržela nebo získala, a
- c) uvede v oznámení, že jí nejvyšší mateřská entita této skupiny odmítla poskytnout součinnost.

§ 13zq

Postup ústředního kontaktního orgánu

(1) Ústřední kontaktní orgán předá zprávu podle zemí za nadnárodní skupinu podniků kontaktnímu místu státu nebo jurisdikce, ze kterých je členská entita této skupiny uvedena v této zprávě a které byly pro dané vykazované účetní období státem vyměňujícím zprávy podle zemí. Zprávu podle zemí za nadnárodní skupinu podniků předá také kontaktnímu místu státu nebo jurisdikce, na jejichž území vykonává ve stálé provozovně činnost část členské entity této skupiny uvedená ve zprávě, pokud tento stát nebo jurisdikce byly pro dané vykazované účetní období státem vyměňujícím zprávy podle zemí.

(2) Zpráva podle zemí za nadnárodní skupinu podniků se předá do 15 měsíců od konce vykazovaného účetního období této skupiny. V případě, že lhůta pro podání oznámení skončí později, předá ústřední kontaktní orgán zprávu podle zemí za tuto skupinu bezodkladně.

(3) Ústřední kontaktní orgán předá kontaktním místům všech jiných členských států informaci o tom, že nejvyšší mateřská entita nadnárodní skupiny podniků odmítla poskytnout součinnost české členské entitě této skupiny.

ODDÍL 6

Automatická výměna informací oznamovaných zprostředkovateli přeshraničních uspořádání

PODODDÍL 1

Obecná ustanovení

§ 14

Úvodní ustanovení

(1) Při automatické výměně informací oznamovaných zprostředkovateli přeshraničních uspořádání se poskytují informace týkající se přeshraničního uspořádání naplňujícího charakteristický znak.

(2) Při automatické výměně informací oznamovaných zprostředkovateli přeshraničních uspořádání poskytuje ústřední kontaktní orgán informace podle odstavce 1 také ministerstvu a má k nim přístup Evropská komise.

§ 14a

Uživatel uspořádání

Uživatelem uspořádání je pro účely automatické výměny informací oznamovaných zprostředkovateli přeshraničních uspořádání osoba nebo jednotka bez právní osobnosti,

- a) kterým je toto uspořádání zpřístupněno pro zavedení,
- b) které jsou připraveny toto uspořádání zavést, nebo
- c) které uskutečnily první krok pro jeho zavedení.

§ 14b

Přidružené entity

(1) Přidruženými entitami jsou pro účely automatické výměny informací oznamovaných zprostředkovateli přeshraničních uspořádání osoby nebo jednotky bez právní osobnosti, které jsou navzájem spojeny tak, že osoba nebo jednotka bez právní osobnosti

a) se podílí na

1. řízení druhé osoby nebo jednotky bez právní osobnosti tím, že je schopna v nich uplatňovat významný vliv,
2. kontrole druhé osoby nebo jednotky bez právní osobnosti tím, že drží více než 25 % hlasovacích práv, nebo
3. více než 25 % základního kapitálu druhé osoby nebo jednotky bez právní osobnosti prostřednictvím vlastnického práva, které přímo nebo nepřímo drží, nebo

b) má nárok na alespoň 25 % zisku druhé osoby nebo jednotky bez právní osobnosti.

(2) Pokud se na řízení, kontrole, základním kapitálu nebo zisku téže osoby nebo jednotky bez právní osobnosti podílí podle odstavce 1 více osob nebo jednotek bez právní osobnosti, jsou tyto osoby nebo jednotky také navzájem přidruženými entitami.

(3) Pokud se osoba nebo jednotka bez právní osobnosti podílí podle odstavce 1 na řízení, kontrole, základním kapitálu nebo zisku více osob nebo jednotek bez právní osobnosti, jsou tyto osoby nebo jednotky také navzájem přidruženými entitami.

(4) Na osobu nebo jednotku bez právní osobnosti, které z hlediska hlasovacích práv nebo podílu na základním kapitálu určité osoby nebo jednotky bez právní osobnosti jednají společně s jinou osobou nebo jednotkou bez právní osobnosti, se hledí, jako by na nich také měly účast v rozsahu všech hlasovacích práv nebo podílů na základním kapitálu, které drží tato jiná osoba nebo jednotka bez právní osobnosti.

(5) Podíl na základním kapitálu podle odstavce 1 písm. a) bodu 3 se v případě nepřímé účasti vypočte vynásobením velikosti držených podílů na jednotlivých úrovních hierarchie. Na osobu nebo jednotku bez právní

osobnosti, které drží více než 50 % hlasovacích práv, se při tom hledí, jako by držely 100 % hlasovacích práv.

(6) Pro účely odstavců 1 až 5 se považují fyzická osoba, její manžel a příbuzní v řadě přímé za jedinou osobu.

§ 14c

Zprostředkovatel uspořádání

(1) Zprostředkovatelem uspořádání je pro účely automatické výměny informací oznamovaných zprostředkovateli přeshraničních uspořádání hlavní zprostředkovatel uspořádání nebo vedlejší zprostředkovatel uspořádání, pokud

- a) jsou podrobeni zdanění z důvodu svého bydliště, stálého pobytu, sídla nebo místa vedení v členském státě Evropské unie,
- b) mají stálou provozovnu v členském státě Evropské unie, prostřednictvím které poskytují služby ve vztahu k tomuto uspořádání,
- c) jsou zřízeni podle práva členského státu Evropské unie nebo se řídí jeho právem nebo
- d) jsou registrováni v profesním sdružení týkajícím se právních, daňových nebo poradenských služeb v členském státě Evropské unie.

(2) Hlavním zprostředkovatelem uspořádání je pro účely automatické výměny informací oznamovaných zprostředkovateli přeshraničních uspořádání osoba nebo jednotka bez právní osobnosti, které toto uspořádání navrhuje, nabízí na trhu, organizují, zpřístupňují pro jeho zavedení nebo řídí jeho zavedení.

(3) Vedlejším zprostředkovatelem uspořádání je pro účely automatické výměny informací oznamovaných zprostředkovateli přeshraničních uspořádání osoba nebo jednotka bez právní osobnosti, které vzhledem k příslušným skutečnostem a okolnostem a na základě dostupných informací a odborných znalostí a porozumění, jež jsou nezbytné k poskytování těchto služeb, vědí nebo by měly vědět, že se zavázaly poskytnout samy nebo prostřednictvím třetí osoby nebo jednotky bez právní osobnosti podporu, pomoc nebo poradenství, pokud jde o

- a) návrh, nabízení na trhu nebo organizaci tohoto uspořádání,
- b) zpřístupňování tohoto uspořádání pro zavedení, nebo
- c) řízení zavedení tohoto uspořádání.

§ 14d

Složená uspořádání

(1) Na posloupnost uspořádání se pro účely automatické výměny informací oznamovaných zprostředkovateli přeshraničních uspořádání hledí jako na jediné uspořádání.

(2) Na uspořádání sestávající se z více kroků nebo částí se pro účely automatické výměny informací oznamovaných zprostředkovateli přeshraničních uspořádání hledí jako na jediné uspořádání.

§ 14e

Druhy uspořádání

(1) Typizovaným uspořádáním je pro účely automatické výměny informací oznamovaných zprostředkovateli přeshraničních uspořádání takové uspořádání, které je navrženo, nabízeno na trhu, připraveno k zavedení nebo zpřístupněno tak, že je možné jej bez podstatných úprav zavést u uživatele uspořádání.

(2) Uspořádáním na míru je pro účely automatické výměny informací oznamovaných zprostředkovateli přeshraničních uspořádání takové uspořádání, které není typizovaným uspořádáním.

§ 14f

Oznamované přeshraniční uspořádání

(1) Oznamovaným přeshraničním uspořádáním je pro účely automatické výměny informací oznamovaných zprostředkovateli přeshraničních uspořádání přeshraniční uspořádání, které naplňuje alespoň jeden charakteristický znak.

(2) Přeshraničním uspořádáním podle odstavce 1 je uspořádání, které se týká více členských států Evropské unie nebo členského státu Evropské unie a státu, který není členským státem Evropské unie, nebo jiné jurisdikce, a

a) alespoň jeden účastník tohoto uspořádání

1. je podroben zdanění z důvodu svého bydliště, stálého pobytu, sídla nebo místa vedení v jiném státě nebo jurisdikci než jiný účastník tohoto uspořádání,
2. je podroben zdanění z důvodu svého bydliště, stálého pobytu, sídla nebo místa vedení v alespoň dvou státech nebo jurisdikcích,
3. podniká v jiném státě nebo jurisdikci prostřednictvím stálé provozovny nacházející se v tomto státě nebo jurisdikci a toto podnikání alespoň zčásti probíhá podle tohoto uspořádání, nebo
4. vykonává činnost ve státě nebo jurisdikci, ve které není podroben zdanění z důvodu svého bydliště, stálého pobytu, sídla nebo místa vedení ani zde nemá stálou provozovnu, nebo

b) toto uspořádání může dopadat na automatickou výměnu informací nebo na identifikaci skutečných majitelů podle zákona upravujícího některá opatření proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu.

§ 14g

Charakteristický znak

Charakteristickým znakem je pro účely automatické výměny informací oznamovaných zprostředkovateli přeshraničních uspořádání vlastnost nebo rys uspořádání, které jsou ukazatelem potenciálního rizika vyhýbání se daňovým povinnostem a které jsou uvedeny v příloze č. 3 k tomuto zákonu.

§ 14h

Povinná osoba

(1) Povinnou osobou je pro účely automatické výměny informací oznamovaných zprostředkovateli přeshraničních uspořádání zprostředkovatel oznamovaného přeshraničního uspořádání,

- a) kterému je toto uspořádání známo, nebo
- b) který má toto uspořádání v držení nebo pod svou kontrolou.

(2) Uživatel oznamovaného přeshraničního uspořádání je povinnou osobou namísto zprostředkovatele tohoto uspořádání v rozsahu, ve kterém je tento zprostředkovatel ve vztahu k tomuto uspořádání vázán profesní mlčenlivostí, a to ode dne, kdy mu tuto skutečnost tento zprostředkovatel sdělí. To neplatí, pokud má toto uspořádání jiného zprostředkovatele, který není vázán profesní mlčenlivostí.

(3) Uživatel oznamovaného přeshraničního uspořádání je vždy povinnou osobou, pokud toto uspořádání nemá zprostředkovatele.

§ 14i

Profesní mlčenlivost

Profesní mlčenlivostí je pro účely automatické výměny informací oznamovaných zprostředkovateli přeshraničních uspořádání povinnost zachovávat mlčenlivost podle

- a) zákona o daňovém poradenství a Komoře daňových poradců České republiky,
- b) zákona o advokacii,
- c) notářského řádu,
- d) zákona o auditorech,
- e) práva jiného členského státu v rozsahu, v jakém se vztahuje na výměnu informací o oznamovaných přeshraničních uspořádáních.

§ 14j

Informační povinnost zprostředkovatele oznamovaného přeshraničního uspořádání

(1) Zprostředkovatel oznamovaného přeshraničního uspořádání, který alespoň zčásti není ve vztahu k tomuto uspořádání povinnou osobou z důvodu profesní mlčenlivosti, je povinen tuto skutečnost včas sdělit

a) zprostředkovateli, kterému poskytuje v souvislosti s tímto uspořádáním služby, včetně pomoci, poradenství, konzultací nebo pokynů, nebo

b) uživateli tohoto uspořádání, pokud není žádný zprostředkovatel podle písmene a).

(2) Zprostředkovatel oznamovaného přeshraničního uspořádání, který je ve vztahu k tomuto uspořádání povinnou osobou, je povinen informovat uživatele uspořádání, účastníka uspořádání a případnou přidruženou osobu, kteří jsou fyzickou osobou, o tom, že o nich budou shromažďovány a předávány údaje, a to před učiněním prvního oznámení správci daně obsahujícího údaje o těchto osobách tak, aby tyto osoby mohly uplatnit svá práva na ochranu osobních údajů.

§ 14k

Postavení povinné osoby

Povinná osoba má pro účely tohoto zákona postavení daňového subjektu.

§ 14l

Oznámení

(1) Povinná osoba, která je zprostředkovatelem oznamovaného přeshraničního uspořádání, oznámí správci daně informace o tomto uspořádání, pokud v České republice

a) je podrobena zdanění z důvodu svého bydliště, stálého pobytu, sídla nebo místa vedení,

b) má stálou provozovnu, jejímž prostřednictvím poskytuje služby ve vztahu k tomuto uspořádání, a není podrobena zdanění z důvodu svého bydliště, stálého pobytu, sídla ani místa vedení v žádném členském státě Evropské unie,

c) je zřízena podle jejího práva nebo se jejím právem řídí a není podrobena zdanění z důvodu svého bydliště, stálého pobytu, sídla ani místa vedení v žádném členském státě Evropské unie ani nemá v žádném členském státě Evropské unie stálou provozovnu, jejímž prostřednictvím poskytuje služby ve vztahu k tomuto uspořádání, nebo

d) je registrována v profesním sdružení týkajícím se právních, daňových nebo poradenských služeb a není podrobena zdanění z důvodu svého bydliště, stálého pobytu, sídla ani místa vedení v žádném členském státě Evropské unie, nemá v žádném členském státě Evropské unie stálou provozovnu, jejímž prostřednictvím poskytuje služby ve vztahu k tomuto uspořádání, není zřízena podle práva žádného členského státu Evropské unie ani se neřídí jeho právem.

(2) Povinná osoba, která je uživatelem oznamovaného přeshraničního uspořádání, oznámí správci daně informace o tomto uspořádání, pokud v České republice

a) je podrobena zdanění z důvodu svého bydliště, stálého pobytu, sídla nebo místa vedení,

b) má stálou provozovnu, která má z tohoto uspořádání prospěch, a není podrobena zdanění z důvodu svého

bydliště, stálého pobytu, sídla ani místa vedení v žádném členském státě Evropské unie,

c) obdrží příjem nebo zde vytváří zisk a není podrobena zdanění z důvodu svého bydliště, stálého pobytu, sídla ani místa vedení v žádném členském státě Evropské unie ani v žádném členském státě Evropské unie nemá stálou provozovnu, která má z tohoto uspořádání prospěch, nebo

d) vykonává činnost a není podrobena zdanění z důvodu svého bydliště, stálého pobytu, sídla ani místa vedení v žádném členském státě Evropské unie, nemá v žádném členském státě Evropské unie stálou provozovnu, která má z tohoto uspořádání prospěch, neobdržela v žádném členském státě Evropské unie příjem ani v žádném členském státě Evropské unie nevytváří zisk.

(3) Povinná osoba podle odstavce 1 nebo 2 ve vztahu k typizovanému oznamovanému přeshraničnímu uspořádání oznámí správci daně změny v informacích o tomto uspořádání.

(4) V případě, kdy má vedle povinné osoby podle odstavce 2 povinnost oznámit informace o oznamovaném přeshraničním uspořádání také jiný jeho uživatel v některém z členských států Evropské unie, má povinná osoba povinnost podat oznámení podle odstavce 2, pouze pokud

a) dohodla toto uspořádání se zprostředkovatelem tohoto uspořádání, nebo

b) řídí nebo koordinuje zavedení tohoto uspořádání, pokud k dohodě podle písmene a) nedošlo.

(5) Povinná osoba není povinna podávat oznámení podle odstavců 1 až 3, pokud podala oznámení, které obsahovalo stejné údaje, v jiném členském státě podle obdobného ustanovení.

(6) Povinná osoba není povinna podávat oznámení podle odstavců 1 až 3, pokud ve vztahu k tomuto uspořádání podala jiná povinná osoba v některém z členských států Evropské unie oznámení, které obsahovalo stejné údaje.

(7) Oznámení se činí pouze elektronicky.

§ 14m

Obsah oznámení

(1) Povinná osoba v oznámení o oznamovaném přeshraničním uspořádání uvede

a) identifikační údaje zprostředkovatele tohoto uspořádání a s výjimkou zprostředkovatele, který není ve vztahu k tomuto uspořádání povinnou osobou z důvodu profesní mlčenlivosti, identifikační údaje uživatele tohoto uspořádání a seznam osob nebo jednotek bez právní osobnosti, které jsou přidruženou entitou tohoto uživatele,

b) podrobné údaje o charakteristickém znaku naplňovaném tímto uspořádáním,

c) shrnutí obsahu tohoto uspořádání obsahující alespoň

1. označení, pod kterým je obecně známo, pokud takové označení existuje, a

2. popis uspořádání nebo podnikatelské činnosti v obecných rysech tak, aby nebyla porušena ochrana obchodního tajemství, zákonem uložené nebo zákonem uznané povinnosti mlčenlivosti a nedošlo k ohrožení

veřejného pořádku nebo bezpečnosti České republiky,

d) den, kdy byl nebo má být učiněn první krok v zavedení tohoto uspořádání,

e) podrobné informace o ustanoveních právních předpisů nebo mezinárodních smluv, na kterých je uspořádání založeno,

f) hodnotu tohoto uspořádání,

g) označení členského státu Evropské unie uživatele tohoto uspořádání a všech dalších členských států Evropské unie, které by tímto uspořádáním mohly být dotčeny, a

h) identifikační údaje případné další osoby nebo jednotky bez právní osobnosti, které by mohly být dotčeny tímto uspořádáním a které jsou spojeny s členským státem Evropské unie, spolu s informací o tom, se kterým členským státem Evropské unie jsou spojeny.

(2) Povinná osoba v oznámení o změně informací o typizovaném oznamovaném přeshraničním uspořádání uvede za dané kalendářní čtvrtletí nové nebo změněné údaje podle odstavce 1 písm. a), d), g) a h).

(3) Identifikační údaje osoby nebo jednotky bez právní osobnosti podle odstavce 1 písm. a) a h) jsou

a) jméno,

b) datum a místo narození, jde-li o fyzickou osobu,

c) stát nebo jurisdikce, ve kterých jsou podrobeny zdanění z důvodu svého bydliště, stálého pobytu, sídla nebo místa vedení, a

d) daňové identifikační číslo nebo jiné obdobné číslo používané pro daňové účely ve státě nebo jurisdikci, ve kterých jsou podrobeny zdanění z důvodu svého bydliště, stálého pobytu, sídla nebo místa vedení.

(4) Ministerstvu a Evropské komisi se neposkytnou údaje podle odstavce 1 písm. a), c) a h).

§ 14n

Lhůta pro podání oznámení

(1) Oznámení o oznamovaném přeshraničním uspořádání se podává do 30 dnů ode dne, kdy

a) bylo toto uspořádání zpřístupněno pro zavedení,

b) bylo toto uspořádání připraveno k zavedení, nebo

c) byl učiněn první krok v zavedení tohoto uspořádání.

(2) Nastane-li více skutečností podle odstavce 1, je dnem rozhodným pro počátek běhu lhůty podle odstavce 1 den, který nastane dříve.

(3) V případě, že oznámení o oznamovaném přeshraničním uspořádání podává povinná osoba, která je vedlejším

zprostředkovatelem tohoto uspořádání, podává se oznámení do 30 dnů ode dne, kdy tento zprostředkovatel poskytnul sám nebo prostřednictvím jiné osoby nebo jednotky bez právní osobnosti podporu, pomoc nebo poradenství ve vztahu k tomuto uspořádání.

(4) Oznámení o změně informací o typizovaném oznamovaném přeshraničním uspořádání se podává do 30 dnů od posledního dne kalendářního čtvrtletí, ve kterém k těmto změnám došlo.

§ 14o

Vyloučení vybraných účinků podaného oznámení

Skutečnost, že správce daně nebo orgán jiného členského státu nepodniknou na základě podaného oznámení o oznamovaném přeshraničním uspořádání kroky ve vztahu ke zprostředkovateli nebo uživateli tohoto uspořádání, není postupem nebo úkonem, které by podle § 13v odst. 3 zakládaly předběžné daňové rozhodnutí nebo které by podle § 13w odst. 3 zakládaly předběžné posouzení převodních cen.

§ 14p

Uchovávání dokladů

(1) Povinná osoba je povinna po dobu 10 let od posledního dne lhůty pro podání oznámení uchovávat doklady týkající se zániku povinnosti podat toto oznámení v důsledku podání obdobného oznámení jinou povinnou osobou nebo v jiném členském státě.

(2) Povinná osoba, která je zprostředkovatelem oznamovaného přeshraničního uspořádání, je povinna po dobu 10 let od posledního dne lhůty pro podání oznámení uchovávat doklady týkající se plnění informační povinnosti.

(3) Povinná osoba, která je uživatelem oznamovaného přeshraničního uspořádání, je povinna po dobu 10 let od posledního dne lhůty pro podání oznámení uchovávat doklady týkající se dohody se zprostředkovatelem tohoto uspořádání na tomto uspořádání.

§ 14r

Pokuty

(1) Správce daně může povinné osobě uložit pokutu za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy také, pokud poruší povinnost uchovávat doklady.

(2) Správce daně může zprostředkovateli oznamovaného přeshraničního uspořádání uložit pokutu za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy také, pokud poruší informační povinnost.

(3) Správce daně může povinné osobě uložit pořádkovou pokutu do 500 000 Kč, pokud poruší povinnost při oznamování.

§ 14s

Lhůta pro poskytnutí informace

Ústřední kontaktní orgán poskytne informaci o oznamovaném přeshraničním uspořádání do 1 měsíce od posledního dne kalendářního čtvrtletí, ve kterém byla tato informace oznámena.

ODDÍL 7

Automatická výměna informací oznamovaných provozovateli platforem

PODODDÍL 1

Obecná ustanovení

§ 14t

Úvodní ustanovení

Při automatické výměně informací oznamovaných provozovateli platforem se poskytují informace týkající se oznamované činnosti vykonávané oznamovaným prodejcem, která je usnadněna prostřednictvím platformy provozované oznamujícím provozovatelem platformy.

§ 14u

Vybraná činnost

Vybranou činností se pro účely automatické výměny informací oznamovaných provozovateli platforem rozumí

- a) poskytnutí nemovité věci,
- b) poskytnutí dopravního prostředku,
- c) osobní služba, nebo
- d) prodej zboží.

§ 14v

Poskytnutí věci

Poskytnutím věci se pro účely automatické výměny informací oznamovaných provozovateli platforem rozumí přenechání věci nebo její části jinému, zejména nájem, pacht, výpůjčka, zápůjčka nebo ubytování.

§ 14w

Nabízená nemovitá věc

Nabízenou nemovitou věcí se pro účely automatické výměny informací oznamovaných provozovateli platformem rozumí nemovitá věc, její část nebo jejich soubor, které

- a) se nacházejí na téže adrese,
- b) mají stejného vlastníka a
- c) jsou nabízeny stejným prodejcem.

§ 14x

Osobní služba

Osobní službou se pro účely automatické výměny informací oznamovaných provozovateli platformem rozumí činnost fyzické osoby založená na čase nebo úkolu vykonávaná na žádost uživatele platformy, jejíž provádění je usnadněno prostřednictvím platformy, bez ohledu na to, zda je prováděna

- a) jménem této fyzické osoby nebo skupiny osob, jíž je tato fyzická osoba členem,
- b) jménem právnické osoby nebo na účet jednotky bez právní osobnosti, nebo
- c) prostřednictvím veřejné datové sítě nebo jiným způsobem.

§ 14y

Zboží

Zbožím se pro účely automatické výměny informací oznamovaných provozovateli platformem rozumí hmotná věc nebo živé zvíře.

§ 14z

Protiplnění

(1) Protiplněním se pro účely automatické výměny informací oznamovaných provozovateli platformem rozumí úplata, kterou prodejce obdrží nebo má obdržet v souvislosti s vybranou činností, pokud je její výše oznamujícímu provozovateli platformy známa nebo by mu mohla být známa při vynaložení přiměřeného úsilí.

(2) Úplatou podle odstavce 1 se rozumí částka v peněžních prostředcích nebo hodnota nepeněžitěho plnění po odečtení částky nebo hodnoty nepeněžitěho plnění, které jsou sražené nebo účtované oznamujícím provozovatelem platformy. Úplata zahrnuje daně, poplatky a jiná obdobná peněžitá plnění, pokud je nesráží nebo neúčtuje oznamující provozovatel platformy.

(3) Pro účely přepočtu protiplnění v cizí měně na českou měnu nebo euro se použije způsob určení kurzu, který si oznamující provozovatel platformy trvale určí.

(4) Hodnota nepeněžitě úplaty nebo úplaty, která není v české nebo cizí měně, se určí způsobem, který si oznamující provozovatel platformy trvale určí.

§ 14za

Oznamovaná činnost

Oznamovanou činností se pro účely automatické výměny informací oznamovaných provozovateli platforem rozumí vybraná činnost prováděná za protiplnění, pokud nejde o činnost, jejíž provádění je usnadněno prostřednictvím platformy, prováděnou prodejcem jako zaměstnancem

a) oznamujícího provozovatele této platformy, nebo

b) právnické osoby nebo jednotky bez právní osobnosti propojené s oznamujícím provozovatelem této platformy.

§ 14zb

Platforma

(1) Platformou se pro účely automatické výměny informací oznamovaných provozovateli platforem rozumí software umožňující spojení prodejce s jiným uživatelem za účelem provádění oznamované činnosti pro tohoto uživatele bez ohledu na to, zda je prováděna na základě smlouvy uzavřené mezi prodejcem a uživatelem, včetně případného vybírání nebo placení protiplnění ve vztahu k této oznamované činnosti.

(2) Platformou podle odstavce 1 není software, který bez dalšího zásahu do provádění oznamované činnosti umožňuje pouze

a) zpracování platby ve vztahu k oznamované činnosti,

b) uživateli zařadit oznamovanou činnost do nabídky nebo ji propagovat, nebo

c) přesměrování nebo převedení uživatele na platformu.

§ 14zc

Provozovatel platformy

Provozovatelem platformy se pro účely automatické výměny informací oznamovaných provozovateli platforem rozumí právnická osoba nebo jednotka bez právní osobnosti, které uzavírají s osobami nebo jednotkami bez právní osobnosti smlouvy o zpřístupnění alespoň části platformy umožňující jejich spojení s uživateli, pro které jako prodejci provádějí oznamovanou činnost.

§ 14zd

Vyloučený provozovatel platformy

(1) Vyloučeným provozovatelem platformy se pro účely automatické výměny informací oznamovaných provozovateli platforem rozumí provozovatel platformy, který by jinak měl v oznamovaném období oznamovací povinnost v České republice, pokud je vyloučen z oznamovací povinnosti, protože splňuje podmínky pro vyloučení z oznamovací povinnosti podle

- a) tohoto zákona, nebo
- b) právního řádu jiného členského státu, pokud by měl tento provozovatel jinak oznamovací povinnost také v tomto jiném členském státě.

(2) Podmínkou pro vyloučení z oznamovací povinnosti se pro účely automatické výměny informací oznamovaných provozovateli platforem rozumí skutečnost, že obchodní model platformy neumožňuje, aby v oznamovaném období bylo prostřednictvím této platformy umožněno spojení oznamovaného prodejce s jiným uživatelem za účelem provádění oznamované činnosti.

§ 14ze

Oznamující provozovatel platformy

(1) Oznamujícím provozovatelem platformy se pro účely automatické výměny informací oznamovaných provozovateli platforem rozumí

- a) český oznamující provozovatel platformy, nebo
- b) neusazený oznamující provozovatel platformy.

(2) Českým oznamujícím provozovatelem platformy se pro účely automatické výměny informací oznamovaných provozovateli platforem rozumí provozovatel platformy, který je usazen v České republice a není v oznamovaném období vyloučeným provozovatelem platformy.

(3) Neusazeným oznamujícím provozovatelem platformy se pro účely automatické výměny informací oznamovaných provozovateli platforem rozumí provozovatel platformy, který přeshraničně usnadňuje v členském státě Evropské unie oznamovanou činnost, není usazen v členském státě Evropské unie a není v oznamovaném období vyloučeným provozovatelem platformy.

(4) Provozovatel platformy je usazen ve státě nebo jiné jurisdikci, pokud

- a) je v tomto státě nebo jiné jurisdikci podroben zdanění z důvodu svého sídla nebo místa vedení,
- b) je založen podle právních předpisů tohoto státu nebo jiné jurisdikce,
- c) má v tomto státě nebo jiné jurisdikci své vedení nebo skutečné vedení, nebo

d) má v tomto státě nebo jiné jurisdikci stálou provozovnu, pokud není kvalifikovaným provozovatelem platformy.

(5) Provozovatel platformy přeshraničně usnadňuje ve státě nebo jiné jurisdikci oznamovanou činnost, pokud

a) v nich není usazen,

b) není kvalifikovaným provozovatelem platformy a

c) usnadňuje výkon

1. oznamované činnosti oznamovaným prodejcem, který splňuje podmínky, aby byl podle postupů náležité péče podle přílohy č. 4 k tomuto zákonu považován za rezidenta tohoto státu nebo jiné jurisdikce, nebo

2. oznamované činnosti poskytnutí nemovité věci ve vztahu k nemovité věci nacházející se na území tohoto státu nebo jiné jurisdikce.

§ 14zf

Kvalifikovaný provozovatel platformy

(1) Kvalifikovaným provozovatelem platformy se pro účely automatické výměny informací oznamovaných provozovateli platforem rozumí provozovatel platformy, která neusnadňuje jinou oznamovanou činnost než kvalifikovanou činnost, pokud tento provozovatel

a) je podroben zdanění z důvodu sídla nebo místa vedení v kvalifikovaném smluvním státě,

b) je založen podle právních předpisů kvalifikovaného smluvního státu, nebo

c) má své vedení nebo skutečné vedení v kvalifikovaném smluvním státě.

(2) Kvalifikovanou činností se pro účely automatické výměny informací oznamovaných provozovateli platforem rozumí oznamovaná činnost, která je uvedena v kvalifikačním prováděcím dokumentu podepsaném příslušným orgánem smluvního státu.

§ 14zg

Prodejce

Prodejcem se pro účely automatické výměny informací oznamovaných provozovateli platforem rozumí osoba nebo jednotka bez právní osobnosti, které

a) jsou uživateli platformy, bez ohledu na to, zda byly zaregistrovány na platformě v průběhu oznamovaného období nebo před jeho začátkem, a

b) vykonávají nebo hodlají vykonávat oznamovanou činnost pro jiného uživatele platformy.

§ 14zh

Vyloučený prodejce

(1) Vyloučeným prodejcem se pro účely automatické výměny informací oznamovaných provozovateli platform rozumí

- a) veřejnoprávní prodejce, nebo
- b) kotovaný prodejce.

(2) Veřejnoprávním prodejcem se pro účely automatické výměny informací oznamovaných provozovateli platform rozumí prodejce, který je

- a) státem nebo jinou jurisdikcí,
- b) územním samosprávným celkem nebo jiným územním celkem,
- c) orgánem státu, jiné jurisdikce nebo územního celku podle písmene b) nebo jiným orgánem veřejné moci,
- d) právnickou osobou nebo jednotkou bez právní osobnosti, které jsou zcela vlastněny nebo zcela ovládány osobou, orgánem nebo celkem podle písmen a) až c).

(3) Kotovaným prodejcem se pro účely automatické výměny informací oznamovaných provozovateli platform rozumí prodejce, který je právnickou osobou nebo jednotkou bez právní osobnosti,

- a) jehož akcie nebo obdobné cenné papíry představující podíl v této právnické osobě nebo jednotce bez právní osobnosti jsou obchodovány na regulovaném trhu nebo obdobném trhu v zahraničí, nebo
- b) který je propojen s právnickou osobou nebo jednotkou bez právní osobnosti, jejichž akcie nebo obdobné cenné papíry představující podíl v této osobě nebo jednotce jsou obchodovány na regulovaném trhu nebo obdobném trhu v zahraničí.

§ 14zi

Vyloučený prodejce ve vztahu k oznamované činnosti poskytnutí nemovité věci

(1) Vyloučeným prodejcem se pro účely automatické výměny informací oznamovaných provozovateli platform rozumí ve vztahu k oznamované činnosti poskytnutí nemovité věci v souvislosti s jednotlivou nabízenou nemovitou věcí také poskytovatel ubytování ve velkém rozsahu.

(2) Poskytovatelem ubytování ve velkém rozsahu se pro účely automatické výměny informací oznamovaných provozovateli platform rozumí ve vztahu k jednotlivé nabízené nemovité věci prodejce,

- a) který je právnickou osobou nebo jednotkou bez právní osobnosti a
- b) kterému je prostřednictvím platformy v oznamovaném období usnadněno provedení více než 2 000 oznamovaných činností ve vztahu k této nabízené nemovité věci.

§ 14zj

Vyloučený prodejce ve vztahu k oznamované činnosti prodej zboží

(1) Vyloučeným prodejcem se pro účely automatické výměny informací oznamovaných provozovateli platformem rozumí ve vztahu k oznamované činnosti prodej zboží také prodejce zboží v malém rozsahu.

(2) Prodejcem zboží v malém rozsahu se pro účely automatické výměny informací oznamovaných provozovateli platformem rozumí prodejce vykonávající oznamovanou činnost prodej zboží, kterému je v oznamovaném období prostřednictvím platformy usnadněno provedení méně než 30 oznamovaných činností, pokud celkový úhrn protiplnění nepřekročí 2 000 EUR.

§ 14zk

Oznamovaný prodejce

(1) Oznamovaným prodejcem se pro účely automatické výměny informací oznamovaných provozovateli platformem rozumí aktivní prodejce, který není ve vztahu k dané oznamované činnosti vyloučeným prodejcem a který

a) je podle postupů náležité péče podle přílohy č. 4 k tomuto zákonu považován za rezidenta oznamovaného státu, nebo

b) vykonává oznamovanou činnost poskytnutí nemovité věci usnadněnou prostřednictvím platformy ve vztahu k nemovité věci nacházející se v oznamovaném státě.

(2) Aktivním prodejcem se pro účely automatické výměny informací oznamovaných provozovateli platformem rozumí prodejce, který v oznamovaném období

a) vykoná oznamovanou činnost pro jiného uživatele platformy, nebo

b) v souvislosti s oznamovanou činností vykonanou pro jiného uživatele platformy obdrží protiplnění.

§ 14zl

Oznamované období

Oznamovaným obdobím se pro účely automatické výměny informací oznamovaných provozovateli platformem rozumí kalendářní rok.

§ 14zm

Oznamovaný stát

(1) Oznamovaným státem se pro účely automatické výměny informací oznamovaných provozovateli platformem rozumí

a) Česká republika,

b) jiný členský stát,

c) smluvní stát, jehož příslušný orgán podepsal stejně jako příslušný orgán České republiky dokument k provedení mezinárodní smlouvy týkající se automatické výměny informací oznamovaných provozovateli platform, pokud se tomuto státu podle tohoto dokumentu předávají informace, nebo

d) stát nebo jiná jurisdikce, pokud ve vztahu k jeho rezidentům nebo nemovitým věcem, které se nacházejí na jeho území, existuje riziko, že bude ohroženo správné zjištění a stanovení daně nebo zabezpečení její úhrady.

(2) Ministerstvo zveřejní ve Finančním zpravodaji seznam států podle odstavce 1 písm. c).

(3) Ministerstvo stanoví vyhláškou seznam států a jiných jurisdikcí podle odstavce 1 písm. d).

§ 14zn

Kvalifikovaný smluvní stát

(1) Kvalifikovaným smluvním státem se pro účely automatické výměny informací oznamovaných provozovateli platform rozumí smluvní stát, jehož příslušný orgán podepsal kvalifikační prováděcí dokument se všemi členskými státy Evropské unie, pokud tento stát uvede na svém seznamu oznamovaných států všechny členské státy Evropské unie.

(2) Kvalifikačním prováděcím dokumentem podle odstavce 1 je dokument k provedení mezinárodní smlouvy týkající se automatické výměny informací oznamovaných provozovateli platform, pokud jsou informace uvedené v tomto dokumentu podle přímo použitelného předpisu Evropské unie rovnocenné informacím vyměňovaným mezi členskými státy Evropské unie.

(3) Ministerstvo může podat Evropské komisi odůvodněnou žádost o posouzení rovnocennosti informací uvedených v dokumentu k provedení mezinárodní smlouvy týkající se automatické výměny informací oznamovaných provozovateli platform, který příslušný orgán smluvního státu podepsal stejně jako příslušný orgán České republiky, nebo návrhu takového dokumentu.

(4) Ministerstvo poskytne Evropské komisi součinnost v řízení o posouzení rovnocennosti informací uvedených v dokumentu k provedení mezinárodní smlouvy týkající se automatické výměny informací oznamovaných provozovateli platform.

(5) Při posuzování toho, zda informace uvedené v dokumentu k provedení mezinárodní smlouvy týkající se automatické výměny informací oznamovaných provozovateli platform již nejsou rovnocenné, se postupuje podle odstavců 3 a 4 obdobně.

§ 14zo

Propojené entity

(1) Právní osoba nebo jednotka bez právní osobnosti je pro účely automatické výměny informací oznamovaných provozovateli platformy propojena s jinou právní osobou nebo jednotkou bez právní osobnosti, jestliže je jedna z nich ovládána druhou, nebo jsou obě ovládány stejnou osobou nebo jednotkou bez právní osobnosti.

(2) Právní osoba nebo jednotka bez právní osobnosti pro účely odstavce 1 ovládá druhou právní osobu nebo jednotku bez právní osobnosti, pokud se podílí na

- a) kontrole druhé osoby nebo jednotky bez právní osobnosti tím, že přímo nebo nepřímo drží více než 50 % hlasovacích práv, a
- b) více než 50 % základního kapitálu druhé osoby nebo jednotky bez právní osobnosti prostřednictvím vlastnického práva, které přímo nebo nepřímo drží.

(3) Podíl na hlasovacích právech nebo základním kapitálu podle odstavce 2 se v případě nepřímé účasti vypočte vynásobením velikosti držených podílů na jednotlivých úrovních hierarchie. Na osobu nebo jednotku bez právní osobnosti, které drží více než 50 % hlasovacích práv, se přitom hledí, jako by držely 100 % hlasovacích práv.

§ 14zp

Primární adresa prodejce

Primární adresou prodejce se pro účely automatické výměny informací oznamovaných provozovateli platformy rozumí adresa

- a) bydliště prodejce, pokud je prodejce fyzickou osobou, nebo
- b) sídla prodejce v jiných případech než podle písmene a).

PODODDÍL 2

Ohlašovací a registrační povinnost a řízení o vyloučení z oznamovací povinnosti

§ 14zq

Ohlášení

(1) Český oznamující provozovatel platformy podá správci daně ohlášení, ve kterém uvede

- a) členský stát Evropské unie, ve kterém plní oznamovací povinnost, a
- b) údaje nutné k technickému zabezpečení oznamování, pokud plní oznamovací povinnost v České republice.

(2) Ohlášení podle odstavce 1 se podává nejpozději do 15 dnů ode dne, kdy se provozovatel platformy stal českým oznamujícím provozovatelem platformy.

(3) Správce daně určí údaje nutné k technickému zabezpečení oznamování podle odstavce 1 písm. b) a zveřejní je na úřední desce a způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(4) Dojde-li ke změně údajů podle odstavce 1, je český oznamující provozovatel platformy povinen ohlásit tuto změnu správci daně do 15 dnů ode dne, kdy tato změna nastala.

(5) Provozovatel platformy, který přestal být českým oznamujícím provozovatelem platformy, je povinen ohlásit tuto skutečnost správci daně do 15 dnů ode dne, kdy tato skutečnost nastala.

(6) Ohlášení se podává pouze elektronicky.

§ 14zr

Vznik registrační povinnosti

Neusazenému oznamujícímu provozovateli platformy vzniká registrační povinnost dnem, ve kterém zahájí činnost jako oznamující provozovatel platformy, pokud neplní registrační povinnost v jiném členském státě.

§ 14zs

Příhláška k registraci

(1) Neusazený oznamující provozovatel platformy je povinen podat přihlášku k registraci ke dni vzniku registrační povinnosti.

(2) V přihlášce k registraci neusazený oznamující provozovatel platformy uvede vedle obecných náležitostí podání podle daňového řádu

a) název,

b) poštovní adresu,

c) elektronickou adresu včetně adresy internetové stránky,

d) všechna daňová identifikační čísla nebo jiná obdobná identifikační čísla, která mu byla přidělena v členském státě Evropské unie,

e) údaje o případné registraci k dani z přidané hodnoty ve zvláštním režimu jednoho správního místa a

f) seznam členských států Evropské unie, které se podle postupů náležité péče podle přílohy č. 4 k tomuto zákonu považují za stát, ve kterém je oznamovaný prodejce rezidentem.

(3) Příhláška k registraci a oznámení o změně registračních údajů se podávají pouze elektronicky.

§ 14zt

Rozhodnutí o registraci

(1) Správce daně zaregistruje neusazeného oznamujícího provozovatele platformy, který podal přihlášku k

registraci.

(2) Pokud byla neusazenému oznamujícímu provozovateli platformy dříve zrušena registrace z moci úřední podle § 14zw, zaregistruje jej správce daně pouze, pokud poskytne záruku, že

- a) v přiměřené lhůtě dodatečně splní dříve vzniklou oznamovací povinnost, je-li to možné, a
- b) po přiměřenou dobu ode dne registrace, která nesmí přesáhnout 3 roky, neporuší tento zákon.

(3) Správce daně na základě žádosti neusazeného oznamujícího provozovatele platformy podané po skončení období, ke kterému se váže záruka podle odstavce 2, může rozhodnout, že se na něj hledí, jako by mu dříve nebyla zrušena registrace z moci úřední podle § 14zw, pokud v tomto období nedojde k závažnému porušení povinnosti zajištěné zárukou podle odstavce 2.

(4) Neusazeného oznamujícího provozovatele platformy, která je ke dni rozhodnutí o registraci zapsána na seznamu nespolupracujících platforem, správce daně nezaregistruje.

(5) V rozhodnutí o registraci správce daně přidělí namísto daňového identifikačního čísla identifikační číslo platformy. Na identifikační číslo platformy se přiměřeně použijí ustanovení daňového řádu o daňovém identifikačním čísle.

(6) Správce daně nezaregistruje neusazeného oznamujícího provozovatele platformy z moci úřední.

§ 14zu

Informování o přiděleném identifikačním čísle platformy

Správce daně sdělí ústřednímu kontaktnímu orgánu údaje o registraci neusazeného oznamujícího provozovatele platformy a o jemu přiděleném identifikačním čísle platformy. Ústřední kontaktní orgán tyto údaje sdělí kontaktním místům všech jiných členských států.

§ 14zv

Zrušení registrace na žádost

Správce daně zruší registraci neusazeného oznamujícího provozovatele platformy na základě oznámení o změně registračních údajů, ve kterém neusazený oznamující provozovatel platformy žádá o zrušení registrace, a to k poslednímu dni oznamovaného období, pokud neusazený oznamující provozovatel platformy podá tuto žádost do 15 dnů před jeho koncem.

§ 14zw

Zrušení registrace z moci úřední

(1) Správce daně rozhodne z moci úřední o zrušení registrace neusazeného oznamujícího provozovatele platformy

také, pokud marně uplyne lhůta určená v kvalifikované výzvě k podání oznámení.

(2) Správce daně vydá rozhodnutí podle odstavce 1 nejpozději devadesátý den ode dne doručení kvalifikované výzvy k podání oznámení podle odstavce 1.

§ 14zx

Výmaz z centrálního registru

Ústřední kontaktní orgán požádá Evropskou komisi, aby vymazala z centrálního registru provozovatele platformy, kterému byla v České republice zrušena registrace.

§ 14zy

Řízení o vyloučení z oznamovací povinnosti

(1) Oznamující provozovatel platformy je v oznamovaném období vyloučen z oznamovací povinnosti, pokud správci daně včas ohlásí, že splňuje podmínku pro toto vyloučení, a správce daně rozhodne o tom, že tuto podmínku splňuje.

(2) Ohlášení podle odstavce 1 se podává ve lhůtě pro podání oznámení.

(3) V ohlášení podle odstavce 1 je provozovatel platformy povinen uvést skutečnosti, ze kterých vyplývá, že splňuje podmínku pro vyloučení z oznamovací povinnosti.

(4) Ústřední kontaktní orgán oznámí kontaktním místům všech jiných členských států informaci o tom, že je provozovatel platformy vyloučeným provozovatelem platformy.

(5) Ohlášení se podává pouze elektronicky.

PODODDÍL 3

Povinnosti provozovatele platformy

§ 14zz

Postavení oznamujícího provozovatele platformy a vyloučeného provozovatele platformy

Oznamující provozovatel platformy a vyloučený provozovatel platformy mají pro účely tohoto zákona postavení daňového subjektu.

§ 14zza

Prověřování

(1) Oznamující provozovatel platformy prověřuje, zda je prostřednictvím této platformy v oznamovaném období usnadněno provádění oznamované činnosti oznamovaným prodejcem.

(2) Oznamující provozovatel platformy používá při prověřování postupy náležité péče podle přílohy č. 4 k tomuto zákonu.

§ 14zzb

Zjišťování

(1) Oznamující provozovatel platformy zjišťuje za oznamované období údaje podle přílohy č. 4 k tomuto zákonu o

- a) oznamovaném prodejci a
- b) poskytnuté nemovité věci.

(2) Oznamující provozovatel platformy používá při zjišťování postupy náležité péče podle přílohy č. 4 k tomuto zákonu.

§ 14zzc

Součinnost

(1) Prodejce poskytne oznamujícímu provozovateli platformy součinnost potřebnou při prověřování a zjišťování.

(2) Pokud prodejce neposkytne potřebnou součinnost, přestože byl oznamujícím provozovatelem platformy po sdělení žádosti o poskytnutí součinnosti dvakrát upomenut, oznamující provozovatel platformy

- a) uzavře jeho účet na platformě a znemožní mu opětovnou registraci, nebo
- b) nevyplatí tomuto prodejci protiplnění.

(3) Oznamující provozovatel platformy neuplatní opatření podle odstavce 2 před uplynutím 60 dní ode dne odeslání žádosti o poskytnutí součinnosti. Opatření uplatňuje oznamující provozovatel platformy do dne poskytnutí požadované součinnosti.

(4) Ustanovení daňového řádu o stížnosti na postup plátce daně se v případě pochyb o postupu oznamujícího provozovatele platformy použijí obdobně.

§ 14zzd

Informační povinnost provozovatele platformy

(1) Oznamující provozovatel platformy je povinen informovat oznamovaného prodejce, který je fyzickou osobou, o tom, že o něm budou shromažďovány a předávány údaje, a to před učiněním prvního oznámení správci daně obsahujícího údaje o tomto prodejci tak, aby tento prodejce mohl uplatnit svá práva na ochranu osobních údajů.

(2) Oznamující provozovatel platformy je povinen ve lhůtě pro podání oznámení sdělit oznamovanému prodejci údaje uvedené v oznámení s výjimkou údajů podle § 14zzg odst. 1 písm. a) až c).

§ 14zze

Uchovávání dokladů

Oznamující provozovatel platformy je povinen po dobu 10 let od konce oznamovaného období uchovávat doklady týkající se

- a) prověřování a zjišťování,
- b) informační povinnosti a
- c) zániku povinnosti podat oznámení v důsledku podání obdobného oznámení jiným provozovatelem platformy nebo v jiném členském státě.

§ 14zzf

Oznámení

- (1) Český oznamující provozovatel platformy podá správci daně oznámení o oznamované činnosti vykonávané oznamovaným prodejcem.
- (2) Neusazený oznamující provozovatel platformy, kterému v České republice vznikla registrační povinnost, podá správci daně oznámení o oznamované činnosti vykonávané oznamovaným prodejcem s výjimkou kvalifikované činnosti.
- (3) Pokud z prověřování vyplýne, že v oznamovaném období nebyla prostřednictvím platformy usnadněna žádná oznamovaná činnost, oznámí tuto skutečnost oznamující provozovatel platformy správci daně.
- (4) Český oznamující provozovatel platformy není povinen podat oznámení podle odstavce 1, pokud ve vztahu k této platformě podal v členském státě Evropské unie oznámení obsahující stejné údaje jiný provozovatel platformy usazený v tomto státě nebo přeshraničně usnadňující v tomto státě oznamovanou činnost.
- (5) Český oznamující provozovatel platformy, který je usazen také v jiném členském státě, není povinen podat oznámení podle odstavce 1, pokud správci daně ohlásil, že oznamovací povinnost plní v tomto státě.
- (6) Oznámení se podává elektronicky.

§ 14zzg

Obsah oznámení

- (1) Oznámení o oznamované činnosti vykonávané oznamovaným prodejcem obsahuje

- a) název, adresu sídla a daňové identifikační číslo oznamujícího provozovatele platformy,
- b) identifikační číslo platformy,
- c) obchodní název platformy,
- d) údaje zjištěné o oznamovaném prodejci,
- e) identifikátor bankovního účtu a jméno nebo název jeho majitele, pokud se liší od jména nebo názvu oznamovaného prodejce, a to v rozsahu dostupném oznamujícímu provozovateli platformy, jakož i jakékoli další identifikační údaje dostupné oznamujícímu provozovateli platformy ve vztahu k tomuto majiteli účtu, pokud
 - 1. má oznamující provozovatel platformy údaje o identifikátoru bankovního účtu, na který je zapláceno protiplnění, a
 - 2. příslušný orgán členského státu Evropské unie, o kterém bylo zjištěno, že je v něm oznamovaný prodejce rezidentem, nezveřejnil, že nepožaduje sdělování tohoto identifikátoru, a
- f) za každé čtvrtletí oznamovaného období údaj o provizi, dani, poplatku, jiném obdobném peněžitém plnění nebo jiné částce nebo hodnotě nepeněžitého plnění, které jsou srazeny nebo účtovány oznamujícím provozovatelem platformy v tomto čtvrtletí.

(2) Oznámení vztahující se k jiné oznamované činnosti, než je poskytnutí nemovité věci, dále za každé čtvrtletí oznamovaného období obsahuje

- a) úhrn protiplnění, která prodejce obdržel v tomto čtvrtletí, a
- b) počet vykonaných oznamovaných činností, ve vztahu k nimž prodejce obdržel protiplnění v tomto čtvrtletí.

(3) Oznámení vztahující se k oznamované činnosti poskytnutí nemovité věci dále obsahuje

- a) adresu každé nabízené nemovité věci určené na základě postupů náležité péče podle přílohy č. 4 k tomuto zákonu a, jsou-li k dispozici, údaje, které umožňují identifikovat tuto nemovitou věc v katastru nemovitostí nebo v obdobné zahraniční evidenci, pokud se nemovitá věc nachází v jiném členském státě,
- b) za každé čtvrtletí oznamovaného období
 - 1. úhrn protiplnění, která prodejce obdržel v tomto čtvrtletí, a
 - 2. počet oznamovaných činností vykonaných ve vztahu ke každé nabízené nemovité věci a
- c) počet dní, po které je každá nabízená nemovitá věc během oznamovaného období pronajata, a druh každé nabízené nemovité věci, pokud má oznamující provozovatel platformy tyto údaje k dispozici.

(4) Údaje o protiplnění v penězích se oznamují v měně, ve které bylo protiplnění obdrženo. Není-li plněno v penězích, oznamují se tyto údaje v českých korunách.

(5) Údaje o protiplnění a jiné částce uvedené v oznámení se oznamují za čtvrtletí oznamovaného období, ve kterém byly skutečně obdrženy.

(6) Bankovním účtem se pro účely odstavce 1 rozumí bankovní účet nebo jiný obdobný účet platebních služeb, na nějž se protiplnění platí nebo připisuje. Identifikátorem bankovního účtu se pro účely odstavce 1 rozumí jedinečné identifikační číslo nebo referenční číslo bankovního účtu, která má provozovatel platformy k dispozici.

§ 14zzh

Lhůta pro podání oznámení

Oznámení se podává do 31. ledna kalendářního roku následujícího po oznamovaném období, za které je podáváno.

§ 14zzi

Kvalifikovaná výzva k podání oznámení

(1) Správce daně může vydat kvalifikovanou výzvu k podání oznámení, pokud

- a) neusazený oznamující provozovatel platformy nepodá oznámení a marně uplyne lhůta pro podání oznámení na základě výzvy k podání dodatečného oznámení,
- b) neusazený oznamující provozovatel platformy podá dodatečné oznámení na základě předchozí výzvy k podání dodatečného oznámení a správce daně zahájí postup k odstranění pochybností, nebo
- c) správce daně zjistí na základě postupu k odstranění pochybností nebo daňové kontroly, že podané oznámení nebo dodatečné oznámení není správné nebo úplné.

(2) Kvalifikovanou výzvou k podání oznámení je výzva k podání dodatečného oznámení, ve které správce daně

- a) určí lhůtu pro podání dodatečného oznámení, která činí nejméně 30 dnů, a
- b) poučí neusazeného oznamujícího provozovatele platformy o tom, že pokud ve lhůtě pro podání dodatečného oznámení nepodá úplné dodatečné oznámení, dojde ke zrušení registrace z moci úřední.

(3) Při postupu k odstranění pochybností podle odstavce 1 písm. b) může správce daně namísto výzvy k odstranění pochybností vydat kvalifikovanou výzvu k podání oznámení, ve které vyzve neusazeného oznamujícího provozovatele platformy k tomu, aby podal dodatečné oznámení nebo odstranil pochybnosti uvedené ve výzvě, a poučí jej o tom, že pokud ve lhůtě pro podání dodatečného oznámení podle odstavce 2 písm. a) nepodá úplné dodatečné oznámení ani neodstraní uvedené pochybnosti, správce daně zruší registraci z moci úřední. Ustanovení daňového řádu o obsahu výzvy k odstranění pochybností se na kvalifikovanou výzvu k podání oznámení použije obdobně.

§ 14zzj

Zákaz pro vyloučeného provozovatele platformy

(1) Vyloučenému provozovateli platformy se zakazuje prostřednictvím této platformy usnadnit provedení

oznamované činnosti oznamovaným prodejcem.

(2) Zákaz podle odstavce 1 se nevztahuje na usnadnění provedení oznamované činnosti poskytnutí nemovité věci oznamovanému prodejci ve vztahu k jednotlivé nabízené nemovité věci.

PODODDÍL 4

Nespolupracující platformy

§ 14zzk

Seznam nespolutracujících platforem

(1) Seznam nespolutracujících platforem vede správce daně.

(2) Seznam nespolutracujících platforem obsahuje

- a) označení platformy,
- b) všechny adresy internetových stránek platformy a jiné její elektronické adresy známé správci daně,
- c) identifikační údaje všech provozovatelů platformy známých správci daně,
- d) výrokovou část opatření obecné povahy o zákazu zpřístupnit prodejci i část platformy, která umožňuje spojení prodejce s uživatelem za účelem provedení oznamované činnosti, spolu s uvedením čísla jednacého tohoto opatření a dne nabytí jeho účinnosti,
- e) výrokovou část opatření obecné povahy o zákazu provádět oznamovanou činnost usnadněnou prostřednictvím platformy spolu s uvedením čísla jednacého tohoto opatření a dne nabytí jeho účinnosti.

(3) Je-li na seznamu nespolutracujících platforem zapsána u platformy adresa její internetové stránky nebo jiná její elektronická adresa, má se za to, že je na této adrese provozována tato platforma.

(4) Správce daně zveřejní seznam nespolutracujících platforem způsobem umožňujícím dálkový přístup.

§ 14zzl

Zápis na seznam nespolutracujících platforem

(1) Správce daně zveřejní na úřední desce a zároveň způsobem umožňujícím dálkový přístup sdělení, že hodlá zapsat platformu na seznam nespolutracujících platforem, pokud

- a) je jejím provozovatelem neusazený oznamující provozovatel platformy, který není registrován, přestože mu vznikla registrační povinnost, nebo
- b) to vyplývá ze společného postupu vůči nespolutracující platformě koordinovaného s jiným členským státem.

(2) Sdělení obsahuje

- a) označení platformy,
- b) všechny adresy internetových stránek platformy a jiné její elektronické adresy známé správci daně,
- c) identifikační údaje všech provozovatelů platformy známých správci daně a
- d) poučení o možnosti podat námitku, v jaké lhůtě je tak možno učinit, a označení správce daně, u kterého se námitka podává.

(3) Sdělení může dále obsahovat

- a) předpokládaný den zápisu na seznam nespolupracujících platforem, nebo
- b) podmínku, při jejímž splnění k zápisu na seznam nespolupracujících platforem nedojde.

(4) Provozovatel platformy nebo osoba, jejíž práva mohou být dotčena zápisem údajů podle odstavce 2 písm. b) a c) na seznam nespolupracujících platforem, mohou uplatnit námitku proti zápisu platformy na seznam nespolupracujících platforem u správce daně do 15 dnů ode dne vyvěšení sdělení na úřední desce, pokud správce daně ve sdělení neurčí lhůtu delší.

(5) Správce daně námitku posoudí a rozhodne o ní. Vyhoví-li námitce v plném rozsahu, platformu na seznam nespolupracujících platforem nezapíše. Vyhoví-li námitce částečně, změní údaje, které mají být zapsány na tento seznam, nebo zjedná nápravu jiným způsobem. Neuzná-li správce daně oprávněnost v námitce uplatňovaných důvodů, námitku rozhodnutím zamítne. Rozhodnutí, kterým je námitce v plném rozsahu vyhověno, se neodůvodňuje. V řízení o námitce se použije obdobně § 112 daňového řádu. Proti rozhodnutí o námitce nelze uplatnit opravné prostředky.

(6) Správce daně zapíše platformu na seznam nespolupracujících platforem, jestliže uplynula lhůta pro podání námitky a všechna případná řízení o námitce jsou ukončena, ne však dříve, než nastane den podle odstavce 3 písm. a). Pokud sdělení obsahuje podmínku podle odstavce 3 písm. b), správce daně nezapíše platformu na seznam nespolupracujících platforem, pokud je ve lhůtě pro podání námitky nebo do dne podle odstavce 3 písm. a) tato podmínka splněna.

§ 14zzm

Oprava údajů na seznamu nespolupracujících platforem

(1) Správce daně do 15 dnů ode dne, kdy se dozví, že je údaj na seznamu nespolupracujících platforem neúplný nebo nesprávný, zveřejní na úřední desce a zároveň způsobem umožňujícím dálkový přístup sdělení, že hodlá tento údaj opravit.

(2) Pro opravu údajů na seznamu nespolupracujících platforem se použijí ustanovení o zápisu na tento seznam obdobně.

§ 14zzn

Vyškrtnutí ze seznamu nespolupracujících platforem

Správce daně vyškrtne platformu ze seznamu nespolupracujících platforem, pokud

a) je na základě podnětu provozovatele platformy přijata záruka, že

1. po přiměřenou dobu, která nesmí přesáhnout 3 roky, nebude v souvislosti s provozem dané platformy porušen žádným provozovatelem platformy tento zákon nebo obdobný právní předpis jiného členského státu, nebo
2. bude dodatečně splněna dříve vzniklá oznamovací povinnost ve vztahu k této platformě, je-li to možné,

b) to vyplývá ze společného postupu vůči nespolupracující platformě koordinovaného s jiným členským státem, nebo

c) se správní orgán dozví, že tato platforma zanikla a její funkce nepřešla na jinou platformu.

§ 14zzo

Omezení související se zápisem na seznam nespolupracujících platforem

(1) Za účelem zamezení pokračování protiprávního stavu lze vydat opatření obecné povahy, kterým se zakáže všem provozovatelům platformy uvedené na seznamu nespolupracujících platforem zpřístupnit prodejci i část platformy umožňující mu spojení s uživatelem za účelem provedení oznamované činnosti. Tento zákaz se vztahuje i na provozovatele platformy, jehož identifikační údaje nejsou na seznamu nespolupracujících platforem u dané platformy uvedeny. Přípomínky k návrhu opatření obecné povahy může uplatnit pouze provozovatel takové platformy.

(2) Pokud vydání opatření obecné povahy podle odstavce 1 nevedlo k nápravě a protiprávní stav trvá, lze vydat opatření obecné povahy, kterým se zakáže všem prodejcům použít platformu uvedenou na seznamu nespolupracujících platforem nebo její část ke spojení s uživatelem za účelem provedení oznamované činnosti. Přípomínky k návrhu opatření obecné povahy může uplatnit pouze provozovatel takové platformy a aktivní prodejce.

(3) Při vydávání opatření obecné povahy podle odstavce 1 nebo 2 dbá správní orgán, aby zákaz nebyl v hrubém nepoměru k významu porušené povinnosti a k závažnosti následku pro správu daní.

(4) Opatření obecné povahy podle odstavce 1 nebo 2 se zruší, pokud pominul důvod pro jejich vydání.

§ 14zzp

Společná ustanovení

(1) Správním orgánem příslušným k vydání opatření obecné povahy je Specializovaný finanční úřad.

(2) Proti návrhu opatření obecné povahy nelze podat námitky.

§ 14zzq

Záruky

(1) Správce daně může rozhodnout o přijetí záruky ve formě

- a) závazku, listiny nebo jiné písemnosti, které se vztahují k zárukou zajištěné povinnosti a ze kterých vyplývá, že bylo přijato organizační nebo technické opatření nebo že došlo ke změně obchodního modelu platformy,
- b) kauce, nebo
- c) zaplacení pokuty uložené podle tohoto zákona provozovateli dané platformy.

(2) Správce daně přijme pouze dostatečnou záruku. Při tom dbá na to, aby nebyla v hrubém nepoměru k významu porušené povinnosti a k závažnosti následku pro správu daní v České republice nebo jiném dotčeném členském státě.

§ 14zzr

Kauce

(1) Kauce se poskytuje

- a) složením peněžní částky na zvláštní účet správce daně, nebo
- b) bankovní zárukou, kterou přijal správce daně.

(2) Kauce složená na zvláštním účtu správce daně musí být na tomto účtu uložena v plné výši po celou dobu, na kterou byla kauce poskytnuta jako záruka podle tohoto zákona.

(3) Bankovní záruku může poskytnout pouze banka, spořitelní a úvěrní družstvo, zahraniční banka se sídlem v jiném členském státě nebo ve státě, který je smluvní stranou Dohody o Evropském hospodářském prostoru, nebo zahraniční banka se sídlem v jiném než členském státě Evropské unie nebo ve státě, který je smluvní stranou Dohody o Evropském hospodářském prostoru, pokud vykonává činnost na území členského státu Evropské unie nebo státu, který je smluvní stranou Dohody o Evropském hospodářském prostoru, prostřednictvím své pobočky. Bankovní záruka poskytnutá na dobu určitou musí být poskytnuta na dobu nejméně o 1 rok delší, než je doba, na kterou byla kauce poskytnuta jako záruka podle tohoto zákona.

(4) Kauci lze použít pouze k úhradě pokuty uložené podle tohoto zákona provozovateli platformy, který kauci poskytnul nebo za kterého podle tohoto zákona ručí.

(5) Správce daně přijme kauci ve výši odpovídající účelu, pro který se kauce poskytuje, a to nejméně 500 000 Kč a nejvýše 20 000 000 Kč.

(6) Správce daně nevyhová žádosti o vrácení, použití nebo převod vratitelného přeplatku na kauci složené na zvláštním účtu správce daně také,

- a) probíhá-li u provozovatele platformy daňová kontrola, jejímž předmětem je povinnost, která je kaucí zajištěna,

- b) je-li s provozovatelem platformy vedeno řízení o uložení pokuty za porušení povinnosti, která je kaucí zajištěna, nebo pokud je v souvislosti s uložáním této pokuty vedeno řízení před soudem ve správním soudnictví,
- c) existuje-li důvodný předpoklad, že do 2 měsíců ode dne, kdy má být vratitelný přeplatek vrácen, použit nebo převeden, nastane skutečnost podle písmene a) nebo b).

§ 14zsz

Ručení

Provozovatel platformy ručí za nezaplacenou pořádkovou pokutu, pokutu za nesplnění povinnosti nepeněžitě povahy a pokutu za přestupek uložené podle tohoto zákona jinému provozovateli téže platformy.

PODODDÍL 5

Pokuty a přestupky

§ 14zzt

Pokuty

(1) Správce daně může oznamujícímu provozovateli platformy uložit pokutu za nesplnění povinnosti nepeněžitě povahy do 1 500 000 Kč, pokud poruší povinnost

- a) při prověřování,
- b) při zjišťování,
- c) uchovávat doklady, nebo
- d) při informování.

(2) Správce daně může neusazenému oznamujícímu provozovateli platformy, kterému v České republice vznikla registrační povinnost a který v oznamovaném období tuto registrační povinnost neplní, uložit pokutu za nesplnění povinnosti nepeněžitě povahy do 1 500 000 Kč.

(3) Správce daně může vyloučenému provozovateli platformy uložit pokutu za nesplnění povinnosti nepeněžitě povahy také, pokud poruší zákaz usnadnit prostřednictvím této platformy provedení oznamované činnosti oznamovaným prodejcem.

(4) Správce daně může oznamujícímu provozovateli platformy uložit pořádkovou pokutu do 1 500 000 Kč, pokud poruší povinnost při oznamování.

(5) Pořádkovou pokutu podle odstavce 4 za porušení povinnosti při oznamování ve vztahu k jednotlivému oznamovanému prodejci nelze oznamujícímu provozovateli platformy uložit, pokud

- a) uvede v oznámení, že mu tento oznamovaný prodejce odmítl poskytnout součinnost při prověřování a

zjišťování,

b) prokáže, že od tohoto oznamovaného prodejce neobdržel ani jinak nezískal informace nutné pro splnění povinnosti při oznamování přesto, že

1. jej včas požádal o součinnost při prověřování a zjišťování,

2. jej nejméně dvakrát upomenul a

3. uplatnil postup podle § 14zzc odst. 2, a

c) uvede v oznámení veškeré informace, které jsou mu o tomto oznamovaném prodejci dostupné nebo které obdržel nebo získal.

§ 14zzu

Přestupky

(1) Provozovatel platformy, který je právnickou osobou, se dopustí přestupku tím, že poruší zákaz uložený opatřením obecné povahy podle § 14zzo odst. 1.

(2) Prodejce, který je fyzickou osobou, se dopustí přestupku tím, že poruší zákaz uložený opatřením obecné povahy podle § 14zzo odst. 2.

(3) Prodejce, který je podnikající fyzickou osobou nebo právnickou osobou, se dopustí přestupku tím, že poruší zákaz uložený opatřením obecné povahy podle § 14zzo odst. 2.

(4) Osoba, které se přičítají povinnosti stanovené provozovateli platformy, který je jednotkou bez právní osobnosti, se dopustí přestupku tím, že poruší zákaz uložený opatřením obecné povahy podle § 14zzo odst. 1.

(5) Osoba, které se přičítají povinnosti stanovené prodejci, který je jednotkou bez právní osobnosti, se dopustí přestupku tím, že poruší zákaz uložený opatřením obecné povahy podle § 14zzo odst. 2.

(6) Za přestupek lze uložit pokutu do

a) 1 500 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 nebo 4,

b) 50 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 2, nebo

c) 500 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 3 nebo 5.

§ 14zzv

Příslušnost k projednání přestupků

K projednání přestupků podle tohoto pododdílu je příslušný finanční úřad.

PODODDÍL 6

Doručování a předávání informací

§ 14zzw

Doručování neusazenému oznamujícímu provozovateli platformy

(1) Správce daně doručuje neusazenému oznamujícímu provozovateli platformy písemnost elektronicky, a to prostřednictvím

a) datové schránky, nebo

b) veřejné vyhlášky, nemá-li adresát zpřístupněnu datovou schránku.

(2) Při doručování podle odstavce 1 písm. b) učiní správce daně současně pokus vyrozumět neusazeného oznamujícího provozovatele platformy vhodným způsobem o doručovaných písemnostech, pokud jsou jeho sídlo, adresa elektronické pošty nebo jiná elektronická adresa známy, a sepíše o tom úřední záznam. Vyrozumění obsahuje doručovanou písemnost. Potvrdí-li neusazený oznamující provozovatel platformy přijetí vyrozumění, považuje se písemnost za doručenou dnem, kdy toto potvrzení správci daně došlo.

§ 14zzx

Postup ústředního kontaktního orgánu při předávání informací

(1) Ústřední kontaktní orgán předá informace získané od správce daně kontaktnímu místu jiného členského státu nebo kontaktnímu místu smluvního státu podle § 14zm odst. 1 písm. c), ve kterých je oznamovaný prodejce podle podaného oznámení rezidentem nebo ve kterých se nachází nemovitá věc, do 2 měsíců od posledního dne oznamovaného období.

(2) Ústřední kontaktní orgán bezodkladně sdělí Evropské komisi údaje o neusazeném oznamujícím provozovateli platformy, pokud nepodal přihlášku k registraci, přestože tak byl povinen učinit.

DÍL 5

Zpětná vazba

§ 16

Hodnocení využití informací poskytnutých na základě žádosti nebo z vlastního podnětu

(1) Pokud kontaktní místo poskytne informace na žádost nebo z vlastního podnětu, může požádat kontaktní místo jiného státu o sdělení, jak byly využity.

(2) Na žádost kontaktního místa jiného státu sdělí kontaktní místo, jak byly využity informace, které kontaktnímu místu poskytlo kontaktní místo jiného státu na žádost nebo z vlastního podnětu. Kontaktní místo toto sdělení poskytne bezodkladně, nejpozději však do tří měsíců poté, kdy je mu znám výsledek jejich využití.

§ 17

Hodnocení využití informací vyměňovaných automaticky

Kontaktní místo zasílá kontaktním místům jiných členských států informaci o využití informací získaných automatickou výměnou informací nejméně jednou ročně, a to způsobem stanoveným jejich vzájemnou dohodou.

HLAVA IV

Další formy mezinárodní spolupráce

§ 18

Účast při úkonech, dílčích řízeních nebo jiných postupech správce daně

(1) Kontaktní místo může požádat kontaktní místo jiného státu, aby se v souladu s podmínkami stanovenými právním řádem jiného státu nebo v souladu s podmínkami stanovenými jejich vzájemnou dohodou mohl správce daně za účelem provádění mezinárodní spolupráce v jiném státě účastnit úkonu, dílčího řízení nebo jiného postupu, a to i na dálku, připouští-li to jejich povaha.

(2) Na základě žádosti kontaktního místa jiného státu může za účelem provádění mezinárodní spolupráce příslušný orgán jiného státu

- a) být přítomen při úkonech, dílčích řízeních nebo jiných postupech,
- b) klást otázky osobám zúčastněným na správě daní,
- c) nahlížet do spisů správce daně, nebo
- d) pořizovat kopie písemností, k nimž má správce daně přístup.

(3) Úkon, dílčí řízení nebo jiný postup podle odstavce 2 lze provést i na dálku, připouští-li to jejich povaha.

(4) Na základě žádosti kontaktního místa jiného členského státu o mezinárodní spolupráci podle odstavce 2 kontaktní místo do 60 dnů ode dne jejího doručení mezinárodní spolupráci potvrdí nebo ji odmítne spolu s uvedením důvodu pro odmítnutí. Na základě žádosti kontaktního místa smluvního státu dohodne kontaktní místo podmínky, za nichž lze umožnit příslušnému orgánu smluvního státu mezinárodní spolupráci podle odstavce 2.

(5) V rozsahu provádění mezinárodní spolupráce podle odstavců 2 až 4 má úřední osoba orgánu jiného státu postavení úřední osoby správce daně a prokazuje se pověřením, které obsahuje

- a) jméno úřední osoby,
- b) služební nebo jiné obdobné označení úřední osoby,
- c) organizační útvar orgánu, ve kterém je úřední osoba zařazena, popřípadě její jiné pracovní zařazení,
- d) rozsah pověření a

e) identifikaci správce daně nebo orgánu jiného státu, který pověření vydal.

§ 19

Souběžné daňové kontroly

(1) Kontaktní místo se může s kontaktním místem jiného státu dohodnout, že koordinovaně provedou každý na svém území souběžnou daňovou kontrolu týkající se jednoho nebo více daňových subjektů, na splnění jejichž daňových povinností mají společný nebo doplňující se zájem.

(2) V návrhu souběžné daňové kontroly podle odstavce 1 se stanoví daňové subjekty, u kterých bude provedena daňová kontrola nebo místní šetření, důvody svědčící pro jejich provedení a jejich časový rámec.

(3) Kontaktní místo vyjádří souhlas s navrhovanou souběžnou daňovou kontrolou do 60 dnů od doručení návrhu nebo v případě jejího odmítnutí sdělí v této lhůtě kontaktnímu orgánu jiného státu důvody tohoto odmítnutí.

(4) Kontaktní místo pověří úřední osobu dohledem nad provedením souběžné daňové kontroly v České republice a zajištěním její koordinace se souběžnou daňovou kontrolou v jiném státě.

§ 19a

Společná daňová kontrola v České republice

(1) Kontaktní místo se může na návrh kontaktního místa jiného členského státu s ním dohodnout, že na území České republiky provede správce daně daňovou kontrolu nebo místní šetření týkající se jednoho nebo více daňových subjektů, na splnění jejichž daňových povinností mají Česká republika a tento jiný členský stát společný nebo doplňující se zájem, a to koordinovaně a za účasti úřední osoby příslušného orgánu jiného členského státu.

(2) Kontaktní místo do 60 dnů ode dne doručení návrhu na provedení společné daňové kontroly vyjádří s tímto návrhem souhlas nebo tento návrh odmítne a sdělí kontaktnímu místu jiného členského státu důvody tohoto odmítnutí.

(3) V dohodě podle odstavce 1 se také určí jazykový režim, zejména jazyk používaný ke komunikaci mezi úředními osobami a organizační zajištění tlumočení do jednacího jazyka, rozdělení nákladů a případně také způsob zajištění účasti úředních osob jiného členského státu v řízení o opravném a dozorčím prostředku, řízení o jiném prostředku ochrany a soudním řízení vedených v souvislosti se společnou daňovou kontrolou.

(4) Kontaktní místo pověří úřední osobu dohledem nad provedením společné daňové kontroly a zajištěním její koordinace na území České republiky.

(5) Úřední osoba příslušného orgánu jiného členského státu se při daňové kontrole nebo místním šetření řídí právním řádem České republiky. V rozsahu provádění společné daňové kontroly má úřední osoba orgánu jiného členského státu právní postavení úřední osoby správce daně podle odstavce 1, může ale vykonávat jen takové pravomoci, které jí zároveň přiznává právo jejího státu. Na území České republiky se úřední osoba orgánu jiného členského státu prokazuje pověřením vydaným kontaktním místem. Na obsahové náležitosti pověření se použije §

§ 19b

Společná daňová kontrola v jiném členském státě

(1) Kontaktní místo může kontaktnímu místu jiného členského státu navrhnout, že v dohodě s ním bude na území tohoto jiného členského státu provedena orgánem tohoto jiného členského státu daňová kontrola, místní šetření nebo obdobný postup týkající se jednoho nebo více daňových subjektů, na splnění jejichž daňových povinností mají Česká republika a tento jiný členský stát společný nebo doplňující se zájem, a to koordinovaně a za účasti úřední osoby správce daně.

(2) Právní postavení úřední osoby správce daně se v jiném členském státě řídí právním řádem tohoto jiného členského státu. Úřední osoba správce daně nesmí na území jiného členského státu vykonávat žádnou pravomoc, kterou jí zároveň nepřiznává právní řád České republiky.

§ 19c

Závěr společné daňové kontroly

(1) Kontaktní místo se s kontaktním místem jiného členského státu pokusí na základě dosavadního průběhu společné daňové kontroly dosáhnout dohody o vyhodnocení této kontroly. Výsledek tohoto postupu je součástí závěru společné daňové kontroly.

(2) Závěr společné daňové kontroly se oznámí daňovému subjektu do 60 dnů ode dne jeho vyhotovení.

(3) Umožňuje-li to stav daňového řízení nebo dohodovacího postupu při řešení sporné otázky v rámci harmonizovaného postupu nebo podle mezinárodní smlouvy, správce daně zohlední údaje uvedené v závěru společné daňové kontroly v rámci daňové kontroly nebo dalšího průběhu tohoto řízení nebo dohodovacího postupu. Správce daně při tom není závěrem společné daňové kontroly vázán. Správce daně uvede důvody odchýlení se od závěru společné daňové kontroly ve zprávě o daňové kontrole nebo v rozhodnutí o stanovení daně

§ 20

Doručování

(1) Kontaktní místo může požádat kontaktní místo jiného státu o doručení rozhodnutí nebo jiné písemnosti týkající se daní. Toto doručení se považuje za doručení podle daňového řádu.

(2) V žádosti podle odstavce 1 uvede kontaktní místo předmět rozhodnutí nebo jiné písemnosti, jméno a místo pobytu, obchodní firmu nebo název a sídlo adresáta, další informace potřebné k jeho identifikaci a případné další údaje potřebné k účinnosti doručení.

(3) Na žádost kontaktního místa jiného státu o doručení rozhodnutí nebo jiné písemnosti týkající se daní zajistí kontaktní místo jejich doručení. Rozhodnutí nebo jiné písemnosti týkající se daní nejsou neplatné nebo jejich

doručení adresátovi není neúčinné pouze z toho důvodu, že mu byly doručeny v jazyce, kterému nerozumí.

(4) Kontaktní místo bezodkladně informuje dožadující kontaktní místo jiného státu o veškerých skutečnostech souvisejících s doručením, zejména o dni doručení písemnosti.

(5) O doručení nelze požádat, pokud nebyly vyčerpány možnosti doručení podle vnitrostátních předpisů s výjimkou případů, kdy by takové doručení způsobilo nepřiměřené obtíže.

(6) Orgánu veřejné moci nepřísluší posouzení zákonnosti nebo správnosti

- a) doručení učiněného kontaktním místem jiného státu, nebo
- b) písemnosti doručované na základě žádosti kontaktního místa jiného státu.

HLAVA V

Podmínky provádění mezinárodní spolupráce

DÍL 1

Podmínky odmítnutí poskytnutí mezinárodní spolupráce

§ 21

(1) Kontaktní místo může odmítnout poskytnutí mezinárodní spolupráce, která by porušila ochranu obchodního tajemství nebo zákonem uloženou nebo zákonem uznanou povinnost mlčenlivosti, anebo pokud by poskytnutí informací mohlo ohrozit veřejný pořádek nebo bezpečnost České republiky.

(2) Důvodem k odmítnutí poskytnutí mezinárodní spolupráce podle odstavce 1 nemůže být pouze skutečnost, že požadované informace

- a) má výhradně k dispozici banka, včetně zahraniční banky, nebo jiná finanční instituce,
- b) má výhradně k dispozici osoba jednající jménem nebo na účet osoby, které se poskytnutí informací týká, nebo
- c) se týkají vlastnických podílů.

(3) Držitel informace podle odstavce 2 je povinen ji na vyžádání kontaktního místa poskytnout kontaktnímu místu pro účely mezinárodní spolupráce při správě daní; to neplatí, jde-li o informaci, na kterou se vztahuje zákonem uložená nebo zákonem uznaná povinnost mlčenlivosti a kterou držitel získal v souvislosti s poskytnutím právní pomoci v řízení před soudem, jiným státním orgánem či orgánem veřejné správy.

DÍL 2

Nakládání s přijatými informacemi

§ 22

Použití přijatých informací

(1) Informace, které byly poskytnuty kontaktnímu místu v rámci mezinárodní spolupráce, lze použít pro zjištění, stanovení nebo zabezpečení úhrady

a) daní,

b) finančních pohledávek vymezených pro účely mezinárodní pomoci při vymáhání některých finančních pohledávek, nebo

c) pojistného na sociální zabezpečení a pojistného na veřejné zdravotní pojištění.

(2) Informace, které byly poskytnuty kontaktnímu místu v rámci mezinárodní spolupráce, mohou být použity ve správním řízení, soudním řízení, nebo v souvislosti s trestním řízením, pokud se týkají porušení daňových předpisů, aniž jsou dotčeny právní předpisy upravující trestní řízení.

(3) Kontaktní místo udělí na žádost kontaktního místa jiného státu souhlas s užitím poskytnutých informací a písemností i k jinému účelu než uvedenému v odstavci 1 nebo 2, pokud mohou být informace použity k obdobnému účelu v souladu s právními předpisy České republiky. Kontaktní místo může za stejných podmínek z vlastního podnětu sdělit všem kontaktním místům jiných členských států účely, k nimž je možné i bez souhlasu tyto informace a písemnosti použít.

(4) Informace a písemnosti přijaté v rámci mezinárodní spolupráce mohou být kontaktním místem nebo jiným orgánem veřejné moci, který může využívat obdobné informace v souladu s právními předpisy České republiky, použity k jinému účelu než uvedenému v odstavci 1 nebo 2 pouze se souhlasem kontaktního místa jiného státu, které informace poskytlo. Souhlas není potřeba, pokud využití pro jiný účel umožňuje právo jiného členského státu a tato skutečnost byla oznámena kontaktním místem jiného členského státu.

(5) Informace a písemnosti, které byly poskytnuty kontaktnímu místu v rámci mezinárodní spolupráce, lze uplatnit jako důkazní prostředek v daňovém řízení stejně jako obdobné informace a písemnosti získané při správě daní v České republice.

§ 23

Předání informací mezi členskými státy

(1) Pokud kontaktní místo předpokládá, že informace, které získalo od kontaktního místa jiného členského státu, mohou mít význam pro účely podle § 22 odst. 1 nebo 2 v dalším členském státě, uvědomí kontaktní místo jiného členského státu, které informace poskytlo, o svém záměru předat tyto informace kontaktnímu místu dalšího členského státu.

(2) Vyjádří-li kontaktní místo jiného členského státu, které informace poskytlo, nesouhlas s jejich předáním do deseti pracovních dnů ode dne, kdy obdrželo sdělení kontaktního místa o záměru informace předat, kontaktní místo tyto informace nepředá.

(3) Nevyjádří-li kontaktní místo jiného členského státu, které informace poskytlo, svůj nesouhlas s jejich dalším

předáním ve lhůtě podle odstavce 2 a pokud je předání informací v souladu s podmínkami pro poskytnutí informací podle tohoto zákona, může kontaktní místo informace předat kontaktnímu místu dalšího členského státu.

(4) Podle odstavců 1 až 3 postupuje kontaktní místo obdobně, pokud poskytlo kontaktnímu místu jiného členského státu informace, které mají být předány dalšímu členskému státu.

(5) Kontaktní místo může, pokud je to v souladu s právními předpisy České republiky, udělit souhlas s tím, aby byly informace jím poskytnuté a předané kontaktním místem jiného členského státu za podmínek stanovených v odstavci 1 použity dalším členským státem k jinému účelu podle § 22 odst. 3.

§ 24

Předání informací se smluvními a dalšími státy

(1) Pokud kontaktní místo předpokládá, že informace, které získalo od kontaktního místa jiného členského státu, mohou mít význam pro účely podle § 22 odst. 1 nebo 2 pro kontaktní místo smluvního státu, uvědomí kontaktní místo jiného členského státu, které informace poskytlo, o svém záměru předat tyto informace kontaktnímu místu smluvního státu. Kontaktní místo tyto informace předá kontaktnímu místu smluvního státu pouze tehdy, pokud

- a) kontaktní místo jiného členského státu, které informace poskytlo, souhlasilo s jejich předáním a
- b) stát, jemuž mají být tyto informace předány, se zavázal k poskytování mezinárodní spolupráce pro účely správního nebo soudního řízení týkajícího se porušování daňových předpisů včetně trestního řízení.

(2) Pokud kontaktní místo předpokládá, že informace, které získalo od smluvního státu, mohou mít význam pro účely podle § 22 odst. 1 nebo 2 pro kontaktní místo jiného členského státu, může je předat kontaktnímu místu jiného členského státu, pokud to příslušná mezinárodní smlouva a právní předpisy České republiky umožňují.

(3) Pokud kontaktní místo předpokládá, že informace, které získalo od smluvního státu nebo od státu, který informace poskytl na základě svých vnitrostátních předpisů, mohou mít význam pro účely podle § 22 odst. 1 nebo 2 pro kontaktní místo dalšího smluvního státu, může kontaktní místo předat tyto informace kontaktnímu místu dalšího smluvního státu, pokud to příslušná mezinárodní smlouva a právní předpisy České republiky umožňují.

(4) Podle odstavců 1 až 3 postupuje kontaktní místo obdobně, pokud poskytlo kontaktnímu místu smluvního státu informace, které mají být předány dalšímu smluvnímu státu.

DÍL 3

Komunikace při provádění mezinárodní spolupráce

§ 25

Standardní formuláře a jejich elektronická forma

(1) Pro účely komunikace s jiným členským státem při provádění mezinárodní spolupráce se použije standardní formulář, jehož náležitosti jsou stanoveny přímo použitelným předpisem Evropské unie; k formuláři mohou být

připojeny i jiné písemnosti.

(2) Kontaktní místo uvede ve standardním formuláři alespoň

a) totožnost daňového subjektu nebo podrobný popis skupiny daňových subjektů, týká-li se komunikace skupiny daňových subjektů, které nelze jednotlivě identifikovat, a

b) účel, k němuž jsou informace požadovány.

(3) Pokud je kontaktnímu místu známa osoba, u níž předpokládá, že má požadované informace k dispozici, uvede ve standardním formuláři její jméno a místo pobytu, obchodní firmu nebo název a sídlo. Kontaktní místo může uvést další údaje, které mohou usnadnit kontaktnímu místu jiného státu získání požadovaných informací.

(4) Pro účely automatické výměny informací se použije datový formát stanovený Evropskou komisí.

(5) Kontaktní místo pro účely komunikace ve vztahu ke smluvním státům zpravidla použije standardní formulář podle odstavce 1 a v žádosti o mezinárodní spolupráci uvede alespoň náležitosti podle odstavce 2.

(6) Pro účely automatické výměny informací se smluvními státy se použije datový formát podle odstavce 4; pokud to není možné, použije se formát stanovený vzájemnou dohodou orgánů smluvních států, zejména doporučený formát Organizace pro ekonomickou spolupráci a rozvoj.

§ 26

Ukončení mezinárodní spolupráce

Odpadne-li důvod žádosti o provedení mezinárodní spolupráce, oznámí dožadující kontaktní místo tuto skutečnost bezodkladně kontaktnímu místu jiného státu.

§ 27

Způsob komunikace

(1) Informace v rámci mezinárodní spolupráce jsou poskytovány zpravidla prostřednictvím společné komunikační sítě.

(2) Ústřední kontaktní orgán odpovídá za to, že mezinárodní spolupráce ze strany orgánů České republiky bude zpravidla prováděna prostřednictvím společné komunikační sítě.

§ 28

Jazyk komunikace

(1) Žádost o poskytnutí mezinárodní spolupráce a k ní připojené písemnosti se vyhotovují v jazyce, na němž se kontaktní místo a kontaktní místo jiného státu dohodnou.

(2) Kontaktní místo může, avšak pouze ve zvlášť odůvodněných případech, požádat kontaktní místo jiného státu o překlad žádosti o poskytnutí mezinárodní spolupráce a k ní připojených písemností do českého jazyka.

(3) Kontaktní místo poskytne, avšak pouze ve zvlášť odůvodněných případech, kontaktnímu místu jiného státu překlad své žádosti o poskytnutí mezinárodní spolupráce nebo k ní připojených písemností do úředního jazyka tohoto jiného státu.

HLAVA VI

Ustanovení společná, přechodná a zrušovací

§ 29

Širší spolupráce

(1) Ministerstvo může dojednat širší mezinárodní spolupráci s jiným státem, pokud to umožňuje příslušný předpis Evropské unie upravující správní spolupráci v oblasti daní¹⁾ nebo mezinárodní smlouva. Způsob provádění širší mezinárodní spolupráce dojedná ústřední kontaktní orgán s kontaktním místem jiného státu.

(2) Pokud kontaktní místo poskytuje smluvnímu státu mezinárodní spolupráci širší, než jakou poskytuje jinému členskému státu, nesmí odmítnout poskytnutí takové širší spolupráce tomuto jinému členskému státu, pokud o ni požádá.

§ 30

Přístup k informacím při správě společné komunikační sítě a centrálního rejstříku

V rozsahu nezbytném pro správu společné komunikační sítě a bezpečného centrálního rejstříku členských států pro správní spolupráci v oblasti daní mají osoby pověřené orgánem Evropské komise pro schvalování z hlediska bezpečnosti přístup k informacím, které jsou předmětem provádění mezinárodní spolupráce.

§ 30a

Porušení ochrany údajů

(1) Orgán veřejné moci spravující údaje vztahující se k mezinárodní spolupráci ohlásí ústřednímu kontaktnímu orgánu porušení ochrany údajů bezodkladně, nejpozději do 72 hodin od zjištění tohoto porušení. Tento orgán

a) poskytne ústřednímu kontaktnímu orgánu součinnost při

1. prověřování porušení ochrany údajů a
2. ověření nápravy porušení ochrany údajů,

b) zajistí nápravu porušení ochrany údajů a

c) průběžně a bezodkladně informuje ústřední kontaktní orgán o zajištěných opatřeních k nápravě porušení ochrany údajů.

(2) Porušení ochrany údajů vztahujících se k mezinárodní spolupráci s jiným členským státem nahlásí ústřední kontaktní orgán Evropské komisi. Pokud nelze zajistit nápravu porušení ochrany údajů ihned, požádá současně ústřední kontaktní orgán o pozastavení přístupu do společné komunikační sítě. Ústřední kontaktní orgán bezodkladně informuje Evropskou komisi o zajištěných opatřeních k nápravě porušení ochrany údajů vztahujících se k mezinárodní spolupráci s jiným členským státem. Ústřední kontaktní orgán může požádat Evropskou komisi o společné ověření nápravy porušení ochrany údajů vztahujících se k mezinárodní spolupráci s jiným členským státem.

(3) Ústřední kontaktní orgán může v případě porušení ochrany údajů v jiném členském státě pozastavit výměnu informací s tímto jiným členským státem od okamžiku, kdy tuto skutečnost oznámí Evropské komisi a dotčenému jinému členskému státu, až do obnovení jeho přístupu do společné komunikační sítě. Ústřední kontaktní orgán může v případě porušení ochrany údajů ve smluvním státě pozastavit výměnu informací s tímto státem do doby, než dojde k nápravě porušení ochrany údajů.

(4) Ústřední kontaktní orgán může dojednat praktická opatření nezbytná pro ochranu údajů, včetně postupů pro řešení případů porušení ochrany údajů v souladu s mezinárodně uznávanými osvědčenými postupy a případně dohody o společném správci údajů, dohody mezi zpracovateli a správcí údajů nebo o vzorech těchto dohod.

(5) Porušením ochrany údajů podle odstavců 1 až 4 se rozumí porušení zabezpečení údajů včetně přenášených, uložených nebo jinak zpracovávaných osobních údajů, které vede ke zničení, ztrátě, změně nebo jakémukoli případu nevhodného nebo neoprávněného přístupu k informacím, jejich poskytnutí nebo použití, v důsledku protiprávního jednání nebo nehod. Porušení ochrany údajů se může týkat důvěrnosti, dostupnosti nebo integrity údajů.

(6) Ustanovením odstavců 1 až 5 není dotčeno plnění povinnosti podle jiných právních předpisů.

§ 31

Hodnocení provádění mezinárodní spolupráce

(1) Ministerstvo a ústřední kontaktní orgán spolu s Evropskou komisí vyhodnocují provádění mezinárodní spolupráce a spolupracují na jejím dalším rozvoji.

(2) Ústřední kontaktní orgán sdělí Evropské komisi a ministerstvu informace nezbytné pro vyhodnocení účinnosti provádění mezinárodní spolupráce v boji proti daňovým únikům a vyhýbání se daňovým povinnostem.

(3) Ústřední kontaktní orgán předá Evropské komisi a ministerstvu roční vyhodnocení účinnosti automatické výměny informací.

(4) Zprávy a dokumenty zpracované Evropskou komisí na základě informací podle odstavců 2 a 3 lze použít pouze pro analytické účely a nesmějí být bez výslovného souhlasu Evropské komise zveřejněny ani zpřístupněny žádné další osobě nebo orgánu, který není správcem daně.

§ 32

Přechodná ustanovení

(1) Žádosti o mezinárodní spolupráci přijaté kontaktním místem, které nebyly vyřízeny před účinností tohoto zákona, se vyřídí podle tohoto zákona. Pro posouzení běhu a délky lhůt u těchto žádostí se použije dosavadní právní předpis.

(2) Předmětem automatické výměny informací podle § 13 odst. 1 jsou informace vztahující se ke zdaňovacímu období počínaje zdaňovacím obdobím 2014.

§ 33

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se:

1. Zákon č. 253/2000 Sb., o mezinárodní pomoci při správě daní a o změně zákona č. 531/1990 Sb., o územních finančních orgánech, ve znění pozdějších předpisů.
2. Část osmá zákona č. 438/2003 Sb., kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.
3. Zákon č. 691/2004 Sb., kterým se mění zákon č. 253/2000 Sb., o mezinárodní pomoci při správě daní a o změně zákona č. 531/1990 Sb., o územních finančních orgánech, ve znění pozdějších předpisů, ve znění zákona č. 438/2003 Sb.
4. Zákon č. 286/2005 Sb., kterým se mění zákon č. 253/2000 Sb., o mezinárodní pomoci při správě daní a o změně zákona č. 531/1990 Sb., o územních finančních orgánech, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů.
5. Část osmdesátá zákona č. 281/2009 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím daňového řádu.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o finanční správě české republiky

§ 34

Zákon č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky, ve znění zákona č. 458/2011 Sb., se mění takto:

1. V § 4 odst. 1 se za písmeno b) vkládá nové písmeno c), které zní:

„c) vykonává působnost ústředního kontaktního orgánu při provádění mezinárodní spolupráce při správě daní,“.

Dosavadní písmeno c) se označuje jako písmeno d).

2. V § 4 odst. 3 písmeno b) zní:

„b) vykonává působnost ústředního kontaktního orgánu, dílčího kontaktního orgánu nebo kontaktního útvaru při vymáhání některých finančních pohledávek,“.

3. V § 7 se za písmeno b) vkládají nová písmena c) a d), která znějí:

„c) vykonává z pověření ministerstva působnost dílčího kontaktního orgánu nebo kontaktního útvaru při vymáhání některých finančních pohledávek,

d) vykonává z pověření ministerstva působnost kontaktního orgánu při provádění mezinárodní spolupráce při správě daní,“.

Dosavadní písmeno c) se označuje jako písmeno e).

4. V § 10 odst. 3 písmeno b) zní:

„b) vykonává působnost dílčího kontaktního orgánu nebo kontaktního útvaru při vymáhání některých finančních pohledávek,“.

5. V § 10 se na konci odstavce 3 doplňuje písmeno c), které zní:

„c) vykonává působnost kontaktního orgánu při provádění mezinárodní spolupráce při správě daní.“.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o celní správě české republiky

§ 35

Zákon č. 17/2012 Sb., o Celní správě České republiky, se mění takto:

1. V § 4 odst. 3 písm. a) bod 5 zní:

„5. ústředního kontaktního orgánu, dílčího kontaktního orgánu nebo kontaktního útvaru při vymáhání některých finančních pohledávek, a to z pověření ministerstva,“.

2. V § 4 odst. 3 písm. a) se doplňuje bod 6, který zní:

„6. kontaktního orgánu při provádění mezinárodní spolupráce při správě daní, a to z pověření ministerstva,“.

3. V § 8 odst. 4 písmeno c) zní:

„c) z pověření ministerstva plní funkci dílčího kontaktního orgánu nebo kontaktního útvaru při vymáhání některých finančních pohledávek.“.

4. V § 8 odst. 4 se na konci písmene c) tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno d), které zní:

„d) z pověření ministerstva plní funkci kontaktního orgánu při provádění mezinárodní spolupráce při správě daní.“.

§ 36

Tento zákon nabývá účinnosti dnem jeho vyhlášení.

ODDÍL I

ODDÍL II

ODDÍL III

ODDÍL IV

ODDÍL V

ODDÍL VI

ODDÍL VII

ODDÍL I

ODDÍL II

Němcová v. r.

Zeman v. r.

Nečas v. r.

Příloha č. 1 k zákonu č. 164/2013 sb.

Definice

A. Finanční instituce

1. Pojem „finanční instituce“ se rozumí schovatelská instituce, depozitní instituce, investiční entita nebo specifikovaná pojišťovna.

2. Pojem „schovatelská instituce“ se rozumí jakákoli entita, jejíž podstatnou část podnikání představuje držení finančního majetku na účet jiného. Entita drží finanční majetek na účet jiného jako podstatnou část svého podnikání tehdy, jestliže hrubý příjem této entity přičitatelný držení finančního majetku a poskytování souvisejících finančních služeb činí alespoň 20 % hrubého příjmu dané entity za kratší z těchto období: i) období 3 let končící 31. prosincem, nebo posledním dnem účetního období, které není kalendářním rokem, před rokem, v němž je proveden výpočet; nebo ii) období existence entity.

3. Pojem „depozitní instituce“ se rozumí jakákoli entita, která přijímá vklady v rámci běžných bankovních služeb nebo podobného podnikání.

4. Pojem „investiční entita“ se rozumí jakákoli entita,

a) která v rámci svého podnikání provádí primárně jednu nebo několik z níže uvedených činností nebo operací pro zákazníka nebo v jeho zastoupení:

i) obchodování s nástroji peněžního trhu (šeky, směnkami, vkladovými certifikáty, deriváty atd.), měnami, měnovými úrokovými a indexovými nástroji, s převoditelnými cennými papíry nebo s komoditními futures,

ii) individuální nebo kolektivní správu portfolia, nebo

iii) jiné investování, správu nebo obhospodařování finančního majetku nebo peněžních prostředků v zastoupení jiných osob,

nebo

b) jejíž hrubý příjem pochází primárně z investic, reinvestic nebo obchodování s finančním majetkem, pokud je entita řízena jinou entitou, jež je depozitní institucí, schovatelskou institucí, specifikovanou pojišťovnou nebo investiční entitou podle písmene a).

S entitou se nakládá jako s tou, která v rámci svého podnikání provádí primárně jednu nebo několik činností či operací uvedených v písmenu a), nebo jejíž hrubý příjem pochází primárně z investic, reinvestic nebo obchodování s finančním majetkem za účelem uvedeným v písmenu b), jestliže hrubý příjem entity pocházející z příslušné činnosti činí alespoň 50 % hrubého příjmu entity za kratší z těchto období: i) období 3 let končící 31. prosincem před rokem, v němž je proveden výpočet; nebo ii) období existence entity. Pojem „investiční entita“ se nevztahuje na entitu, která je aktivní nefinanční entitou, protože uvedená entita splňuje kterékoli z kritérií uvedených v článku D bodě 1 písm. d) až g).

Tento bod je třeba vykládat způsobem, který je v souladu s obdobným zněním uvedeným v definici „finanční instituce“ v doporučeních Finančního akčního výboru (Financial Action Task Force).

5. Pojem „finanční majetek“ zahrnuje cenné papíry nebo zaknihované cenné papíry, podíl společníka, komoditu, swap, pojistné smlouvy nebo smlouvy o pojištění důchodu nebo jakýkoli jiný podíl, včetně futures, forwardů či opcí na cenných papírech nebo zaknihovaných cenných papírech, podílu společníka, komoditě, swapu, pojistné smlouvě nebo smlouvě o pojištění důchodu. Pojem „finanční majetek“ nezahrnuje přímý podíl na nemovitém majetku, který není vázán na dluh.

6. Pojmem „specifikovaná pojišťovna“ se rozumí jakákoli entita, která je pojišťovnou nebo holdingovou společností pojišťovny, jež uzavírá pojistnou smlouvu s kapitálovou hodnotou nebo smlouvu o pojištění důchodu nebo je povinna provádět platby týkající se takových smluv.

7. Pojmem „rezidentství finanční instituce“ se s ohledem na každou jurisdikci rozumí vztah finanční instituce k jurisdikci, kdy tato finanční instituce podléhá jejímu právu (tj. tato jurisdikce je oznamování ze strany finanční instituce schopna vynutit). Obecně platí, že je-li finanční instituce rezidentem pro daňové účely této jurisdikce, podléhá jejímu právu, a je tudíž finanční institucí této jurisdikce. V případě svěženského fondu, který je finanční institucí, bez ohledu na to, zda je rezidentem pro daňové účely v dané jurisdikci, se má za to, že podléhá pravomoci dané jurisdikce, jsou-li jeden nebo několik jeho svěženských správců rezidenty v této jurisdikci, s výjimkou případů, kdy svěženský fond oznámí veškeré informace, které mají být podle tohoto zákona oznamovány ohledně oznamovaných účtů, jež vede, jinému členskému státu, protože je rezidentem pro daňové účely v tomto jiném členském státě. Jestliže však finanční instituce jiná než svěženský fond není rezidentem pro daňové účely (například proto, že je považována za daňově transparentní entitu nebo se nachází v jurisdikci, kde není uplatňována daň z příjmů), má se za to, že podléhá pravomoci dané jurisdikce, a je tudíž finanční institucí této

jurisdikce, pokud:

- a)** je založena podle právních předpisů této jurisdikce,
- b)** má vedení (včetně skutečného vedení) v této jurisdikci, nebo
- c)** podléhá finančnímu dohledu v této jurisdikci.

Je-li finanční instituce jiná než svěřenský fond vedle dané jurisdikce rezidentem jiného členského státu, podléhá povinnostem oznamování a náležité péče v dané jurisdikci nebo v jiném členském státu, v němž finanční účet nebo účty vede.

B. Neoznamující finanční instituce

1. Pojem „neoznamující finanční instituce“ se rozumí jakákoli finanční instituce, která je:

- a)** vládní entitou, mezinárodní organizací nebo centrální bankou, a to s výjimkou případů, kdy se jedná o platby, které jsou odvozeny z pohledávky držené v souvislosti s podnikatelskou finanční činností stejného typu, jakou vykonávají specifikovaná pojišťovna, schovatelská instituce nebo depozitní instituce,
- b)** důchodovým fondem se širokou účastí, důchodovým fondem s úzkou účastí, penzijním fondem vládní entity, mezinárodní organizace nebo centrální banky, nebo kvalifikovaným vydavatelem kreditních karet,
- c)** jakoukoli jinou entitou, která je stanovena vyhláškou ministerstva, u níž je nízké riziko, že jejím prostřednictvím bude ohroženo správné zjištění a stanovení daně nebo zabezpečení její úhrady,
- d)** vyňatým nástrojem kolektivního investování, nebo
- e)** svěřenským fondem v rozsahu, v jakém je svěřenský správce svěřenského fondu oznamující českou finanční institucí a oznamuje všechny požadované informace o všech oznamovaných účtech svěřenského fondu.

2. Pojem „vládní entita“ se rozumí vláda státu nebo jiné jurisdikce, jakýkoli dílčí územní celek státu nebo jiné jurisdikce, který pro vyloučení pochybností zahrnuje stát, kraj, okres nebo obec, nebo jakákoli agentura či zařízení zcela vlastněné státem nebo jinou jurisdikcí nebo kterákoli jedna či více výše uvedených možností (dále jen „vládní entita“). Tato kategorie se skládá z nedílných součástí, ovládaných entit a dílčích územních celků státu nebo jiné jurisdikce.

a) „Nedílnou součástí“ státu nebo jiné jurisdikce se rozumí jakákoli osoba, organizace, agentura, úřad, fond, zařízení nebo jiný orgán bez ohledu na jeho označení, který představuje vládní orgán státu nebo jiné jurisdikce. Čisté příjmy vládního orgánu musí být připisovány na jeho vlastní účet nebo na jiné účty státu nebo jiné jurisdikce, přičemž žádná jejich část neplyne ve prospěch jakékoli soukromé osoby. Nedílnou součástí není žádná fyzická osoba, která je panovníkem, státním úředníkem nebo administrativním pracovníkem jednajícím jako soukromá osoba nebo ve svém osobním zájmu.

b) „Ovládanou entitou“ se rozumí entita, která je formálně oddělena od státu nebo jiné jurisdikce nebo jinak představuje samostatnou právní entitu, a to za předpokladu, že:

i) entita je přímo nebo prostřednictvím jedné nebo několika ovládaných entit zcela vlastněna a ovládána jednou nebo několika vládními entitami,

ii) čisté příjmy entity jsou připisovány na její vlastní účet nebo na účty jedné nebo více vládních entit, přičemž žádné jejich část neplyne ve prospěch jakékoli soukromé osoby a

iii) majetek entity po jejím zrušení přejde na jednu nebo více vládních entit.

c) Příjem neplyne ve prospěch soukromých osob, jestliže jsou tyto osoby zamýšlenými příjemci v rámci vládního programu a činnosti programu jsou prováděny pro širokou veřejnost s ohledem na obecné blaho nebo souvisejí se správou určité fáze vlády. Bez ohledu na výše uvedené se však příjem považuje za příjem plynoucí ve prospěch soukromých osob, plyne-li z využívání vládní entity k provozování obchodního podnikání, například podnikání v oblasti obchodního bankovníctví, jsou-li v rámci tohoto podnikání poskytovány finanční služby soukromým osobám

3. Pojem „mezinárodní organizace“ se rozumí jakákoli mezinárodní organizace nebo jí zcela vlastněná agentura či zařízení. Tato kategorie zahrnuje jakoukoli mezivládní organizaci včetně nadnárodní organizace, i) která se skládá především z vlád, ii) která má se státem nebo jinou jurisdikcí uzavřenu platnou dohodu o svém sídle nebo obdobnou dohodu a iii) jejíž příjem neplyne ve prospěch soukromých osob.

4. Pojem „centrální banka“ se rozumí instituce, která je ze zákona nebo z rozhodnutí vlády nejvyšším orgánem – jiným než samotnou vládou státu nebo jiné jurisdikce – vydávajícím nástroje určené pro oběh jako měna. Tato instituce může zahrnovat zařízení, které je od vlády příslušného státu odděleno, bez ohledu na to, zda je zcela nebo zčásti vlastněno daným státem.

5. Pojem „důchodový fond se širokou účastí“ se rozumí fond zřízený pro poskytování důchodových dávek, dávek v případě pracovní neschopnosti a invalidity nebo plnění v případě smrti nebo jakékoli jejich kombinace oprávněným osobám, které jsou současnými nebo bývalými zaměstnanci, nebo osobami, které tyto zaměstnanci určili, jednoho nebo více zaměstnavatelů náhradou za poskytované služby, a to za předpokladu, že fond:

a) nemá ani jednu oprávněnou osobou s právem na více než 5 procent z majetku fondu,

b) podléhá regulaci ze strany vlády a správci daně poskytuje výkazy s informacemi a

c) splňuje alespoň jeden z těchto požadavků:

i) fond je vzhledem ke svému postavení důchodového nebo penzijního plánu obecně osvobozen od daně z příjmů z investování nebo podléhá odložené dani z příjmů či snížené dani,

ii) fond získává alespoň 50 % svých celkových příspěvků, s výjimkou převodů majetku z jiných plánů podle bodů 5 až 7 tohoto článku nebo z důchodových a penzijních účtů podle článku C bodu 17 písm. a), od přispívajících

zaměstnavatelů,

iii) rozdělování nebo čerpání prostředků z fondu je povoleno jen při vzniku specifikovaných událostí souvisejících s odchodem do důchodu, vznikem pracovní neschopnosti či invalidity nebo úmrtím (kromě převodu přidělů do jiných důchodových fondů podle bodů 5 až 7 tohoto článku nebo do důchodových a penzijních účtů podle článku C bodu 17 písm. a), nebo se na rozdělování nebo čerpání před těmito specifikovanými událostmi vztahují sankce, nebo

iv) příspěvky, jiné než určité povolené vyrovnávací příspěvky, od zaměstnanců do fondu jsou omezeny odkazem na příjem z výdělečné činnosti zaměstnance, nebo nesmějí ročně přesáhnout částku odpovídající 50 000 USD, při použití pravidel pro slučování účtů a převod měny podle oddílu VII článku C přílohy č. 2 k tomuto zákonu.

6. Pojem „důchodový fond s úzkou účastí“ se rozumí fond zřízený pro poskytování důchodových dávek, dávek v případě pracovní neschopnosti a invalidity nebo plnění v případě smrti oprávněným osobám, které jsou současným nebo bývalými zaměstnanci, nebo osobami, které tito zaměstnanci určili, jednoho nebo více zaměstnavatelů náhradou za poskytované služby, a to za předpokladu, že:

a) fond má méně než 50 účastníků,

b) do fondu hradí příspěvky jeden nebo více zaměstnavatelů, kteří nejsou investičními entitami ani pasivními nefinančními entitami,

c) příspěvky zaměstnanců a zaměstnavatelů do fondu, jiné než převody majetku z důchodových a penzijních účtů podle článku C bodu 17 písm. a), jsou omezeny odkazem na příjem z výdělečné činnosti, respektive kompenzaci zaměstnance,

d) účastníci, kteří nejsou rezidenty státu nebo jiné jurisdikce, v němž je fond zřízen, nemají nárok na více než 20 % z majetku fondu a

e) fond podléhá regulaci ze strany vlády a příslušným orgánům finanční správy poskytuje výkazy s informacemi.

7. Pojem „penzijní fond vládní entity, mezinárodní organizace nebo centrální banky“ se rozumí fond zřízený vládní entitou, mezinárodní organizací nebo centrální bankou pro poskytování důchodových dávek, dávek v případě pracovní neschopnosti a invalidity nebo plnění v případě smrti oprávněným osobám či účastníkům, kteří jsou současnými nebo bývalými zaměstnanci, nebo osobami, které tito zaměstnanci určili, nebo kteří nejsou současnými nebo bývalými zaměstnanci, jestliže dávky poskytované těmito oprávněným osobám či účastníkům jsou poskytovány náhradou za osobní služby vykonávané pro vládní entitu, mezinárodní organizaci nebo centrální banku.

8. Pojem „kvalifikovaný vydavatel kreditních karet“ se rozumí finanční instituce splňující tyto požadavky:

a) finanční instituce je finanční institucí výhradně proto, že je vydavatelem kreditních karet, který přijímá vklady jen tehdy, když zákazník provede úhradu převyšující splatný zůstatek na kartě a přeplatek mu není okamžitě vrácen a

b) nejpozději od rozhodného dne finanční instituce zavede zásady a postupy buď k zamezení vzniku přeplatku zákazníka převyšujícího částku odpovídající 50 000 USD, nebo k zajištění toho, aby byl jakýkoli přeplatek zákazníka převyšující uvedenou částku zákazníkovi do 60 dnů vrácen, v obou případech při použití pravidel pro slučování účtů a převod měny uvedených v oddílu VII článku C přílohy č. 2 k tomuto zákonu. Pro tyto účely se přeplatkem zákazníka nerozumí aktivní zůstatky v rozsahu sporných poplatků, přeplatek však zahrnuje aktivní zůstatky vzniklé na základě vráceného zboží.

9. Pojmem „vyňatý nástroj kolektivního investování“ se rozumí investiční entita, která je regulována jako nástroj kolektivního investování, za předpokladu, že veškeré podíly v tomto nástroji kolektivního investování jsou v držení fyzických osob či entit, které nejsou oznamovanými osobami, s výjimkou pasivní nefinanční entity s ovládajícími osobami, které jsou oznamovanými osobami, nebo jejich prostřednictvím.

Investiční entita, která je regulována jako nástroj kolektivního investování, se kvalifikuje podle tohoto bodu jako vyňatý nástroj kolektivního investování i v případě, že tento nástroj kolektivního investování vydal listinné akcie na majitele, a to za předpokladu, že:

a) nástroj kolektivního investování nevydal ani nevydává žádné listinné akcie na majitele po rozhodném dni,

b) nástroj kolektivního investování všechny tyto akcie po jejich odevzdání stáhne,

c) nástroj kolektivního investování provádí postupy náležité péče uvedené v oddílech II až VII přílohy č. 2 k tomuto zákonu a oznamuje všechny požadované informace o všech těchto akciích, když jsou tyto akcie předloženy k zpětnému odkupu nebo jinému proplacení a

d) nástroj kolektivního investování má zavedeny zásady a postupy k zajištění, aby tyto akcie byly co nejdříve a v každém případě do 1. ledna 2018 odkoupeny nebo imobilizovány.

C. Finanční účet

1. Pojmem „finanční účet“ se rozumí účet vedený finanční institucí a zahrnuje depozitní účet, schovatelský účet a:

a) v případě investiční entity jakoukoli majetkovou nebo dluhovou účast v této finanční instituci. Bez ohledu na výše uvedený pojem „finanční účet“ nezahrnuje majetkovou nebo dluhovou účast v entitě, která je investiční entitou pouze proto, že: i) poskytuje investiční poradenství zákazníkovi a jedná v jeho zastoupení nebo ii) obhospodařuje majetek pro zákazníka a jedná v jeho zastoupení za účelem investování, obhospodařování nebo administrace finančního majetku uloženého jménem tohoto zákazníka u finanční instituce jiné, než je tato entita,

b) v případě finanční instituce, která není uvedena v písmenu a), jakoukoli majetkovou nebo dluhovou účast v této finanční instituci, pokud byla tato třída účastí vytvořena s cílem vyhnout se oznamování a

c) jakékoli pojistné smlouvy s kapitálovou hodnotou a jakékoli smlouvy o pojištění důchodu, uzavřené nebo vedené finanční institucí, mimo smlouvy se sjednaným pojistným plněním ve formě neinvestičního nepřevoditelného doživotního důchodu, který je vyplácen fyzické osobě ve formě penze nebo dávek pro případ pracovní neschopnosti

a invalidity poskytovaných na základě vyňatého účtu.

Pojem „finanční účet“ nezahrnuje žádný účet, který je vyňatým účtem.

2. Pojem „depozitní účet“ zahrnuje jakýkoli podnikatelský, běžný, spořicí, termínový účet nebo penzijní (thrift) účet či účet, který je doložen vkladovým certifikátem, penzijním (thrift) certifikátem, investičním certifikátem, dluhovým certifikátem nebo jiným podobným nástrojem, vedený finanční institucí v rámci běžného poskytování bankovních služeb nebo podobného podnikání. Depozitní účet rovněž zahrnuje částku drženou pojišťovnou na základě smlouvy s garantovanou investicí nebo podobného ujednání, podle nichž se vyplácí nebo připisuje výnos z této částky.

3. Pojmem „schovatecký účet“ se rozumí účet, mimo pojistných smluv a smluv o pojištění důchodu, na němž je držen finanční majetek ve prospěch jiné osoby.

4. Pojmem „majetková účast“ se v případě osobní společnosti (partnership), která je finanční institucí, rozumí kapitálová účast nebo účast na výnosech z účasti v této osobní společnosti. V případě svěřenského fondu, který je finanční institucí, se majetkovou účastí rozumí účast držená jakoukoli osobou pokládanou za zakladatele nebo obmyšleného všech nebo části prostředků ve svěřenském fondu, nebo jakoukoli jinou fyzickou osobou mající nejvyšší faktickou kontrolu nad svěřenským fondem. Oznamovaná osoba je pokládána za obmyšleného svěřenského fondu, jestliže má tato oznamovaná osoba právo přímo nebo nepřímo (např. prostřednictvím zmocněnce) pobírat stanovený výnos nebo může přímo nebo nepřímo pobírat výnos ze svěřenského fondu podle volného uvážení.

5. Pojmem „pojistná smlouva“ se rozumí smlouva, jiná než smlouva o pojištění důchodu, kterou se pojistitel zavazuje vyplatit částku v případě vzniku specifikované pojistné události zahrnující smrt, nemoc, úraz, odpovědnost nebo škodu na majetku.

6. Pojmem „smlouva o pojištění důchodu“ se rozumí smlouva, kterou se pojistitel zavazuje vyplácet určitou částku po určité období, které je zcela nebo zčásti určeno podle předpokládané délky života jedné nebo více osob. Tento pojem rovněž zahrnuje smlouvu, která se považuje za smlouvu o pojištění důchodu podle právního předpisu nebo praxe státu nebo jiné jurisdikce, kde byla smlouva uzavřena, a kterou se pojistitel zavazuje vyplácet určitou částku po dobu několika let.

7. Pojmem „pojistná smlouva s kapitálovou hodnotou“ se rozumí pojistná smlouva, jiná než zajišťovací smlouva uzavřená mezi dvěma pojišťovnami, která má kapitálovou hodnotu.

8. Pojmem „kapitálová hodnota“ se rozumí vyšší z těchto částek: i) částka, na kterou má nárok pojistník v případě odkupu nebo ukončení smlouvy, bez odečtení jakýchkoli poplatků za odkup nebo půjčky z kapitálové hodnoty, a ii) částka, kterou si pojistník může vypůjčit podle smlouvy. Bez ohledu na výše uvedené pojem „kapitálová hodnota“ nezahrnuje částku splatnou podle pojistné smlouvy:

a) výhradně v důsledku smrti fyzické osoby kryté smlouvou o životním pojištění,

b) jako plnění v případě újmy na zdraví nebo nemoci nebo jiné plnění, které kompenzuje ekonomickou ztrátu

vyvolanou pojistnou událostí,

c) jako zpětnou úhradu dříve zaplaceného pojistného (minus náklady na pojištění bez ohledu na jejich skutečné uplatnění) pojistníkovi podle pojistné smlouvy, jiné než smlouvy o investičním životním pojištění nebo smlouvy o pojištění důchodu, z důvodu zrušení nebo ukončení smlouvy, snížení pojistného rizika v době účinnosti pojistné smlouvy nebo vyplývající z nového stanovení pojistného z důvodu opravy účetní nebo jiné podobné chyby,

d) jako dividendu pojistníka, mimo dividendu při ukončení pojištění, za předpokladu, že se dividendu vztahuje k pojistné smlouvě, ze které lze vyplátit pouze plnění podle písmene b), nebo

e) jako vrácení zálohy pojistného nebo splátky pojistného na pojistnou smlouvu, za kterou je pojistné hrazeno alespoň ročně, jestliže částka zálohy pojistného nebo splátky pojistného nepřevyšují následující roční pojistné splatné na základě této smlouvy.

9. Pojmem „dříve existující účet“ se rozumí:

a) finanční účet vedený oznamující českou finanční institucí k rozhodnému dni,

b) jakýkoli finanční účet majitele účtu bez ohledu na to, kdy byl tento finanční účet založen, jestliže:

i) daný majitel účtu má u oznamující české finanční instituce, nebo u propojené entity v České republice, jiný finanční účet, který je dříve existujícím účtem ve smyslu písmene a),

ii) pro účely splnění standardů požadavků znalosti podle oddílu VII článku A přílohy č. 2 k tomuto zákonu i pro účely zjišťování zůstatku či hodnoty kteréhokoli z finančních účtů při uplatňování jakékoli prahové hodnoty zachází oznamující česká finanční instituce, a případně propojená entita v České republice, s oběma uvedenými finančními účty i s jakýmkoli dalšími finančními účty daného majitele účtu, které jsou podle písmene b) považovány za dříve existující účty, jako s jediným finančním účtem,

iii) v souvislosti s finančním účtem, na nějž se vztahují postupy AML/KYC, je oznamující české finanční instituci povoleno tyto postupy u tohoto účtu vykonat spolehnutím se na postupy AML/KYC provedené pro dříve existující účet podle písmene a) a

iv) založení finančního účtu nevyžaduje, aby majitel účtu o sobě jako o zákazníkovi poskytl nové, doplňující nebo pozměněné informace jiné než pro účely tohoto zákona.

10. Pojmem „nový účet“ se rozumí finanční účet vedený oznamující českou finanční institucí a založený po rozhodném dni, není-li považován za dříve existující účet podle bodu 9 písm. b).

11. Pojmem „dříve existující účet fyzické osoby“ se rozumí dříve existující účet držený jednou nebo více fyzickými osobami.

12. Pojmem „nový účet fyzické osoby“ se rozumí nový účet držený jednou nebo více fyzickými osobami.

13. Pojmem „dříve existující účet entity“ se rozumí dříve existující účet držený jednou nebo více entitami.

14. Pojmem „účet s nižší hodnotou“ se rozumí dříve existující účet fyzické osoby s úhrnným zůstatkem nebo hodnotou, která k rozhodnému dni nepřevyšuje částku odpovídající 1 000 000 USD.

15. Pojmem „účet s vysokou hodnotou“ se rozumí dříve existující účet fyzické osoby s úhrnným zůstatkem nebo hodnotou, která k rozhodnému dni nebo k 31. prosinci jakéhokoli následujícího roku převyšuje částku odpovídající 1 000 000 USD.

16. Pojmem „nový účet entity“ se rozumí nový účet držený jednou nebo více entitami.

17. Pojmem „vyňatý účet“ se rozumí kterýkoli z následujících účtů:

a) důchodový nebo penzijní účet, který splňuje následující požadavky:

- i)** účet podléhá regulaci jako osobní důchodový účet nebo je součástí registrovaného nebo regulovaného důchodového či penzijního plánu, jehož cílem je vyplacení důchodových nebo penzijních dávek, včetně dávek v případě pracovní neschopnosti a invalidity nebo plnění v případě smrti,
- ii)** účet je daňově zvýhodněn (tj. příspěvky na účet, které by jinak podléhaly zdanění, jsou odečitatelné nebo vyňaté z hrubého příjmu majitele účtu nebo zdaněny nižší sazbou, nebo je zdanění investičního příjmu z účtu odloženo či tento je zdaněn nižší sazbou),
- iii)** je vyžadováno, aby správci daně byly oznamovány informace týkající se tohoto účtu,
- iv)** výběry prostředků jsou podmíněny dosažením konkrétního důchodového věku, zdravotní nezpůsobilostí či smrtí nebo se na výběry provedené před vznikem těchto událostí vztahují sankce a
- v)** buď: i) roční příspěvky jsou omezeny maximální částkou odpovídající 50 000 USD, nebo ii) je stanoven maximální celoživotní příspěvek na účet ve výši částky odpovídající 1 000 000 USD, v obou případech s uplatněním pravidel pro slučování účtů a převod měny podle oddílu VII článku C přílohy č. 2 k tomuto zákonu.

Finanční účet, který jinak splňuje požadavek odrážky v), splňuje tento požadavek i v případě, že na něj mohou být převedena aktiva nebo prostředky z jednoho nebo více finančních účtů, které splňují požadavky uvedené v písmenech a) nebo b), nebo z jednoho nebo více důchodových či penzijních fondů, které splňují požadavky uvedené v článku B v některém z bodů 5 až 7,

b) účet, který splňuje následující požadavky:

- i)** účet podléhá regulaci jako investiční nástroj určený pro jiné účely než pro důchodové spoření a je pravidelně obchodován na zavedeném trhu s cennými papíry nebo podléhá regulaci jako spořicí nástroj určený pro jiné účely než pro důchodové spoření,

ii) účet je daňově zvýhodněn (tj. příspěvky na účet, které by jinak podléhaly zdanění, jsou odečitatelné nebo vyňaté z hrubého příjmu majitele účtu nebo zdaněny nižší sazbou, nebo je zdanění investičního příjmu z účtu odloženo či je tento účet zdaněn nižší sazbou),

iii) výběry prostředků jsou podmíněny splněním určitých kritérií týkajících se účelu investičního nebo spořicího účtu (například poskytnutí prostředků na vzdělání nebo na zdravotní péči), nebo se na výběry provedené v případě nesplnění těchto kritérií vztahují sankce a

iv) roční příspěvky jsou omezeny maximální částkou odpovídající 50 000 USD, s uplatněním pravidel pro slučování účtů a převod měny podle oddílu VII článku C přílohy č. 2 k tomuto zákonu.

Finanční účet, který jinak splňuje požadavek odrážky iv), splňuje tento požadavek i v případě, že na něj mohou být převedena aktiva nebo prostředky z jednoho nebo více finančních účtů, které splňují požadavky uvedené v písmenech a) nebo b), nebo z jednoho nebo více důchodových či penzijních fondů, které splňují požadavky uvedené v článku B v některém z bodů 5 až 7,

c) smlouva o životním pojištění s pojistnou dobou, která uplyne předtím, než pojištěný dosáhne věku 90 let, a to za předpokladu, že smlouva splňuje tyto požadavky:

i) běžné pojistné, které se v průběhu pojistné doby nesnižuje, je splatné minimálně jednou ročně během pojistné doby nebo do té doby, než pojištěný dosáhne věku 90 let, podle toho, která doba je kratší,

ii) smlouva nemá žádnou kapitálovou hodnotu, kterou by mohla jakákoli osoba čerpat (výběrem, zápůjčkou či jinak) bez ukončení smlouvy,

iii) částka, jiná než dávka v případě smrti, splatná po zrušení nebo ukončení smlouvy nemůže překročit úhrn zaplaceného pojistného s odečtením nákladů na krytí rizika úmrtí, nemoci a jiných nákladů, bez ohledu na jejich skutečný vznik, za dobu existence smlouvy a jakýchkoli částek vyplacených před zrušením nebo ukončením smlouvy a

iv) smlouva není držena nabyvatelem za úplatu,

d) účet, který je držen výhradně v pozůstalosti, jestliže dokumentace k tomuto účtu obsahuje kopii závěti zesnulého nebo úmrtního listu,

e) účet zřízený v souvislosti s kteroukoli z níže uvedených skutečností:

i) se soudním příkazem nebo rozsudkem,

ii) s prodejem, výměnou nebo pronájmem nemovitého či osobního majetku za předpokladu, že účet splňuje tyto požadavky:

– účet je financován výhradně platbou v hotovosti, peněžní zálohou, vkladem ve výši vhodné k zajištění povinnosti

přímo související s transakcí nebo obdobnou platbou, nebo je financován z finančního majetku, který je uložen na účtu v souvislosti s prodejem, výměnou nebo pronájmem majetku,

– účet je zřízen a využíván výhradně k zajištění povinnosti kupujícího uhradit kupní cenu za majetek, povinnosti prodávajícího uhradit jakýkoli podmíněný závazek nebo povinnosti pronajímatele či nájemce uhradit jakékoli škody v souvislosti s pronajatým majetkem podle nájemní smlouvy,

– aktiva na účtu včetně příjmů z nich plynoucích budou vyplacena či jinak rozdělena ve prospěch kupujícího, prodávajícího, pronajímatele či nájemce (mimo jiné ke splnění povinnosti takové osoby) při prodeji, výměně nebo odevzdání majetku nebo při zrušení nájemní smlouvy,

– účet není maržovým ani obdobným účtem zřízeným v souvislosti s prodejem nebo výměnou finančního majetku a

– účet nesouvisí s účtem podle písmene f),

iii) s povinností finanční instituce poskytující zápůjčku zajištěnou nemovitým majetkem, aby odložila stranou část platby výhradně k pozdějšímu usnadnění úhrady daní nebo pojištění souvisejícího s nemovitým majetkem,

iv) s povinností finanční instituce výhradně usnadnit pozdější úhradu daní.

f) depozitní účet, který splňuje následující požadavky:

i) účet existuje výhradně proto, že zákazník provede úhradu převyšující splatný zůstatek na kreditní kartě nebo na jiném revolvingovém úvěrovém účtu a přeplatek mu není okamžitě vrácen a

ii) nejpozději od rozhodného dne finanční instituce zavede zásady a postupy buď k zamezení vzniku přeplatku zákazníka převyšujícího částku odpovídající 50 000 USD, nebo k zajištění toho, aby byl jakýkoli přeplatek zákazníka převyšující uvedenou částku zákazníkovi do 60 dnů vrácen, v obou případech při použití pravidel pro převod měny stanovených v oddílu VII článku C přílohy č. 2 k tomuto zákonu. Pro tyto účely se přeplatkem zákazníka nerozumí aktivní zůstatky v rozsahu sporných poplatků, přeplatek však zahrnuje aktivní zůstatky vzniklé na základě vráceného zboží.

18. Finanční účet je „veden finanční institucí“,

a) které jsou aktiva na účtu svěřena do úschovy, a to i finanční institucí, která pro majitele účtu v této instituci drží aktiva na makléřském účtu, pokud jde o schovatelský účet,

b) která má povinnost provádět platby týkající se tohoto účtu, s výjimkou zástupce finanční instituce bez ohledu na to, zda tento je finanční institucí, pokud jde o depozitní účet,

c) ve které finanční účet představuje jakoukoliv majetkovou nebo dluhovou účast, pokud jde o majetkovou nebo dluhovou účast,

d) která má povinnost provádět platby týkající se dané smlouvy, pokud jde o pojistnou smlouvu s kapitálovou hodnotou nebo o smlouvu o pojištění důchodu.

D. Aktivní nefinanční entita

1. Pojem „aktivní nefinanční entita“ se rozumí jakákoli nefinanční entita, která splňuje některé z těchto kritérií:

a) méně než 50 % hrubého příjmu nefinanční entity za předchozí kalendářní rok je pasivním příjmem a méně než 50 % aktiv držených nefinanční entitou během předchozího kalendářního roku jsou aktiva, která vytvářejí pasivní příjmy nebo jsou za účelem jejich vytváření držena,

b) akcie nefinanční entity jsou pravidelně obchodovány na zavedeném trhu cenných papírů nebo je nefinanční entita propojenou entitou s entitou, jejíž akcie jsou pravidelně obchodovány na zavedeném trhu cenných papírů,

c) nefinanční entita je vládní entitou, mezinárodní organizací, centrální bankou nebo entitou zcela vlastněnou jednou nebo několika výše uvedenými entitami,

d) všechny podstatné činnosti nefinanční entity spočívají v držení, všech nebo části, vlastnických akcií jedné nebo několika dceřiných společností, které se zabývají obchodem nebo podnikáním, které je jiné než podnikání finanční instituce, nebo v poskytování financování a služeb takovým dceřiným společnostem, s tou výjimkou, že entita toto postavení nezíská, jestliže funguje, nebo se prezentuje, jako investiční fond, například jako soukromý akciový fond, rizikový kapitálový fond, fond zadlužených akvizičních struktur nebo některý investiční nástroj, jehož účelem je akvizice nebo financování společností a poté držení účastí v těchto společnostech ve formě kapitálových aktiv pro investiční účely,

e) nefinanční entita ještě neprovozuje podnikání a nemá žádnou předcházející provozní historii, ale investuje kapitál do aktiv s úmyslem provozovat jinou činnost, než je činnost finanční instituce, za předpokladu, že není způsobilá pro tuto výjimku po datu, které je 24 měsíců po datu vzniku nefinanční entity,

f) nefinanční entita v uplynulých pěti letech nebyla finanční institucí a probíhá likvidace jejího majetku nebo jeho reorganizace s cílem dále provádět nebo znovu začít činnost v podnikání, jiném než je podnikání finanční instituce,

g) nefinanční entita se primárně zabývá finančními a zajišťovacími transakcemi s propojenými entitami, které nejsou finančními institucemi, nebo pro tyto entity a neposkytuje financování nebo zajišťovací služby jakékoli entitě, která není propojenou entitou, za předpokladu, že skupina jakýchkoli takových propojených entit se primárně zabývá jiným podnikáním, než je podnikání finanční instituce, nebo

h) nefinanční entita splňuje všechny níže uvedené požadavky:

i) je zřízena a provozována ve svém státě nebo jiné jurisdikci, kde je rezidentem, výhradně pro náboženské, charitativní, vědecké, umělecké, kulturní, sportovní nebo vzdělávací účely; nebo je zřízena a provozována ve státě nebo jiné jurisdikci, kde je rezidentem, a je profesní organizací, obchodním spolkem, obchodní komorou, odborovou organizací, zemědělskou nebo zahradnickou organizací, občanským spolkem nebo organizací provozovanou

výhradně za účelem podpory sociální péče,

ii) ve státě nebo jiné jurisdikci, kde je rezidentem, je osvobozena od daně z příjmů,

iii) nemá žádné akcionáře ani členy s vlastnickými nebo majetkovými účastmi na jeho příjmech nebo majetku,

iv) příslušné právní předpisy státu nebo jiné jurisdikce, kde je rezidentem, nefinanční entity nebo dokumenty o zřízení nefinanční entity nepovolují, aby jakékoli příjmy nebo majetek nefinanční entity byly rozděleny nebo využity ve prospěch soukromé osoby nebo necharitativní entity, s výjimkou provádění charitativních činností nefinanční entity nebo plateb přiměřené kompenzace za poskytnuté služby nebo plateb představujících přiměřenou tržní hodnotu majetku, který nefinanční entita zakoupila a

v) příslušné právní předpisy státu nebo jiné jurisdikce, kde je nefinanční entita rezidentem, nebo dokumenty o zřízení nefinanční entity vyžadují, aby po likvidaci nebo zániku nefinanční entity byl všechn její majetek distribuován vládní entitě nebo jiné neziskové organizaci, nebo aby připadl vládě státu nebo jiné jurisdikce, kde je nefinanční entita rezidentem, nebo jakémukoli dílčímu územnímu celku takového státu.

E. Různé

1. Pojem „majitel účtu“ se rozumí osoba, kterou finanční instituce, jež vede finanční účet, zaznamenává nebo označuje jako majitele finančního účtu. Osoba, která není finanční institucí a která drží finanční účet pro jinou osobu nebo v její prospěch jakožto zástupce, schovatelský správce, zmocněnec, osoba s podpisovým právem, investiční poradce nebo zprostředkovatel, není pro účely tohoto zákona považována za majitele účtu a za majitele účtu je považována daná jiná osoba. V případě pojistné smlouvy s kapitálovou hodnotou nebo smlouvy o pojištění důchodu je majitelem účtu jakákoli osoba, která je oprávněna nakládat s kapitálovou hodnotou nebo změnit osobu oprávněnou ze smlouvy. Jestliže není nikdo, kdo by mohl nakládat s kapitálovou hodnotou nebo změnit oprávněnou osobu, je majitelem účtu jakákoli osoba označená jako majitel ve smlouvě a jakákoli osoba s nárokem na výplatu plnění podle podmínek smlouvy. Po uplynutí pojistné doby podle pojistné smlouvy s kapitálovou hodnotou nebo smlouvy o pojištění důchodu se za majitele účtu pokládá každá osoba s nárokem na výplatu plnění podle smlouvy.

2. „Postupy AML/KYC“ se rozumí postupy náležité péče a kontroly zákazníka, které oznamující česká finanční instituce uplatňuje podle požadavků na opatření proti praní peněz nebo obdobných požadavků, které se na tuto oznamující českou finanční instituci vztahují.

3. Pojem „entita“ se rozumí právnická osoba nebo jednotka bez právní osobnosti, například obchodní společnost, osobní společnost, svěřenský fond nebo nadace.

4. Entita je „propojenou entitou“ s jinou entitou, jestliže: i) jedna z těchto entit je ovládána druhou; ii) obě entity jsou ovládány společně; nebo iii) obě entity jsou investičními entitami podle článku A bodu 4 písm. b), mají společné vedení a toto vedení plní povinnosti náležité péče v těchto investičních entitách. Pojem „ovládání“ pro tyto účely zahrnuje přímé nebo nepřímé vlastnictví více než 50 % hlasů a podílu na entitě.

5. Zkratkou „DIČ“ se rozumí daňové identifikační číslo daňového poplatníka (nebo funkční ekvivalent tohoto daňového identifikačního čísla).

6. Pojem „listinné důkazy“ zahrnuje kterýkoli z těchto dokumentů:

a) potvrzení o rezidentství vydané oprávněným státním orgánem (např. vláda nebo její úřad nebo obec) státu nebo jiné jurisdikce, o němž příjemce platby prohlašuje, že je jeho rezidentem,

b) v případě fyzické osoby jakýkoli platný doklad totožnosti vydaný oprávněným státním orgánem (např. vláda nebo její úřad nebo obec), ve kterém je uvedeno jméno fyzické osoby a který se běžně používá pro účely zjišťování totožnosti,

c) v případě entity jakýkoli úřední dokument vydaný oprávněným státním orgánem (např. vláda nebo její úřad nebo obec), ve kterém je uvedeno jméno entity a buď adresa jejího hlavního sídla ve státě nebo jiné jurisdikci, o němž entita prohlašuje, že je jeho rezidentem, nebo stát nebo jiná jurisdikce, ve kterém byla entita založena nebo zřízena,

d) jakýkoli zauditovaný finanční výkaz, úvěrovou zprávu třetí osoby, insolvenční návrh nebo zprávu regulatorního orgánu pro cenné papíry.

V souvislosti s dříve existujícím účtem entity mohou oznamující české finanční instituce použít jako listinný důkaz jakoukoli klasifikaci ve svých záznamech ohledně majitele účtu, která byla stanovena na základě standardizovaného odvětvového systému kódů, kterou oznamující česká finanční instituce zaznamenala v souladu se svou obvyklou podnikatelskou praxí pro účely postupů AML/KYC či jiné regulatorní účely, jiné než daňové, a kterou zavedla přede dnem určení finančního účtu jako dříve existujícího účtu, jestliže jí není známo nebo nemá důvod předpokládat, že je taková klasifikace nesprávná či nespolehlivá.

7. Pojem „standardizovaný odvětvový systém kódů“ se rozumí systém kódů pro klasifikaci provozoven podle druhu podnikání, používaný pro jiné účely než daňové.

Pojmem „adresa hlavního sídla entity“ se rozumí místo, kde sídlí její skutečné vedení. Adresou hlavního sídla entity není adresa finanční instituce, u které má entita vedený účet, poštovní přihrádka ani adresa používaná pouze pro účely doručování, ledaže je taková adresa jedinou adresou, kterou entita používá, a je uvedena jako sídlo entity v jejích zřizovacích dokumentech. Adresou hlavního sídla entity rovněž není poskytnutá adresa, na které má být uschovávána veškerá pošta.

8. Pojem „změna okolností“ se rozumí jakákoliv změna, jež vede k doplnění informací týkajících se toho, zda je určitá osoba oznamovanou osobou nebo je jinak s tímto postavením této osoby v rozporu. Kromě toho změna okolností zahrnuje jakoukoli změnu či doplnění informací ohledně majitele účtu, včetně doplnění, nahrazení nebo jiné změny majitele účtu, nebo jakoukoli změnu či doplnění informací ohledně jakéhokoli účtu souvisejícího s takovým účtem, při použití pravidel pro slučování účtů podle oddílu VII článku C bodu 1 až 3 přílohy č. 2 k tomuto zákonu, jestliže má daná změna nebo doplnění informací vliv na postavení majitele účtu.

Příloha č. 2 k zákonu č. 164/2013 sb.

Pravidla oznamování a náležitá péče pro informování o finančních účtech

Další požadavky na oznamování

A. V oznamovaných informacích musí být uvedena měna jednotlivých relevantních částek.

B. Bez ohledu na ustanovení o oznamování platí ve vztahu ke každému oznamovanému účtu, který je dříve existujícím účtem, že DIČ a datum narození nemusí být oznamovány, pokud takové DIČ nebo datum narození není v záznamech oznamující české finanční instituce; to neplatí, pokud má oznamující česká finanční instituce podle jiného právního předpisu povinnost si DIČ nebo datum narození opatřit. Nicméně oznamující česká finanční instituce je povinna vyvinout přiměřené úsilí, aby DIČ a datum narození týkající se dříve existujících účtů získala do konce druhého kalendářního roku následujícího po roce, v němž byly tyto dříve existující účty identifikovány jako oznamované účty.

C. Bez ohledu na ustanovení o oznamování nepodléhá DIČ oznamovací povinnosti, pokud ho zúčastněný stát, kde je rezidentem, nevydal.

D. Oznámení se nepodává za kalendářní rok, ve kterém nastal rozhodný den.

Obecné požadavky na náležitou péči

A. S účtem se zachází jako s oznamovaným účtem počínaje dnem, kdy je jako oznamovaný účet identifikován na základě postupů náležité péče v oddílech II až VII, a není-li uvedeno jinak, údaje o oznamovaném účtu musí být každoročně oznámeny v kalendářním roce následujícím po roce, k němuž se vztahují.

B. Zůstatek na účtu nebo hodnota účtu se stanoví k poslednímu dni kalendářního roku.

C. Oznamující česká finanční instituce může uplatnit postupy náležité péče pro nové účty také na dříve existující účty a postupy náležité péče pro účty s vysokou hodnotou na účty s nižší hodnotou.

Náležitá péče v případě dříve existujících účtů fyzických osob

A. Úvod. Následující postupy se uplatňují za účelem vyhledání oznamovaných účtů mezi dříve existujícími účty fyzických osob.

B. Účty s nižší hodnotou. V případě účtů s nižší hodnotou se uplatňují následující postupy.

1. Adresa bydliště. Jestliže má oznamující česká finanční instituce záznamy o aktuální adrese bydliště majitele účtu - fyzické osoby založené na listinných důkazech, může při určování, zda má daného majitele účtu - fyzickou osobu považovat za oznamovanou osobu, s tímto majitelem účtu - fyzickou osobou nakládat jako s rezidentem pro daňové účely státu nebo jiné jurisdikce, k níž se adresa vztahuje.

2. Vyhledávání v elektronických záznamech. Jestliže oznamující česká finanční instituce nevychází z informace o aktuální adrese bydliště majitele účtu - fyzické osoby založené na listinných důkazech, jak je uvedeno v bodu 1, je

oznamující česká finanční instituce povinná prověřit, zda data s možností elektronického vyhledávání uchovávaná oznamující českou finanční institucí obsahují jakékoli níže uvedené indicie, a musí použít ustanovení bodů 3 až 6:

- a)** identifikaci majitele účtu jako rezidenta zúčastněného státu,
- b)** aktuální adresu pro doručování nebo adresu bydliště, včetně poštovní přihrádky, v zúčastněném státě,
- c)** jedno nebo více telefonních čísel v zúčastněném státě a žádné telefonní číslo v České republice,
- d)** trvalé příkazy, jiné než k depozitnímu účtu, pro převod finančních prostředků na účet vedený v zúčastněném státě,
- e)** aktuálně platnou plnou moc nebo podpisové právo udělené osobě s adresou v zúčastněném státě nebo
- f)** instrukce pro úschovu pošty nebo adresa osoby přebírající poštu v zúčastněném státě, jestliže oznamující česká finanční instituce neeviduje jinou adresu majitele účtu.

3. Jestliže při elektronickém vyhledávání nejsou nalezeny žádné z indicií uvedených v bodu 2, nejsou nutná žádná další opatření, dokud nedojde ke změně okolností, která povede k jedné nebo několika indiciím souvisejícím s tímto účtem, nebo se účet nestane účtem s vysokou hodnotou.

4. Jestliže při elektronickém vyhledávání jsou nalezeny jakékoli z indicií uvedených v bodu 2 písm. a) až e) nebo nastane změna okolností, která povede k jedné nebo několika indiciím souvisejícím s tímto účtem, oznamující česká finanční instituce musí s majitelem účtu nakládat jako s rezidentem pro daňové účely každého zúčastněného státu, ve vztahu k němuž je indicie identifikována, pokud se nerozhodne pro použití bodu 6 a pro tento účet neplatí některá z výjimek stanovených v uvedeném bodě.

5. Jestliže je při elektronickém vyhledávání nalezena instrukce pro úschovu pošty nebo adresa osoby přebírající poštu a jestliže ve vztahu k majiteli účtu není nalezena žádná další adresa ani žádná další indicie uvedená v bodu 2 písm. a) až e), oznamující česká finanční instituce musí využít vyhledávání v listinných záznamech podle článku C bodu 2 nebo od majitele účtu získat čestné prohlášení či listinné důkazy ke zjištění toho, kde je majitel účtu rezidentem pro daňové účely, a to v pořadí nejvhodnějším k daným okolnostem. Pokud nebude při vyhledávání v listinných záznamech nalezena patřičná indicie a ani pokus o získání čestného prohlášení nebo listinného důkazu nebude úspěšný, oznamující česká finanční instituce musí účet oznámit jako nezdokumentovaný.

6. Bez ohledu na nalezení indicií uvedených v bodu 2 není oznamující česká finanční instituce povinná nakládat s majitelem účtu jako s rezidentem zúčastněného státu v těchto případech:

- a)** v případě, že informace o majiteli účtu obsahují aktuální adresu pro doručování nebo adresu bydliště v zúčastněném státě, jedno nebo více telefonních čísel v zúčastněném státě, a žádné telefonní číslo v České republice, nebo trvalé příkazy k finančním účtům jiným než depozitním, pro převod finančních prostředků na účet vedený v zúčastněném státě oznamující česká finanční instituce získá nebo dříve prověřila a vede záznam o:

i) čestném prohlášení majitele účtu o rezidenství v jiném než zúčastněném státě a

ii) listinných důkazech prokazujících, že majitel účtu není oznamovanou osobou,

b) v případě, že informace o majiteli účtu obsahují aktuálně platnou plnou moc nebo podpisové právo udělené osobě s adresou v zúčastněném státě a oznamující česká finanční instituce získá nebo dříve prověřila a vede záznam o:

i) čestném prohlášení majitele účtu o rezidentství v jiném než zúčastněném státě nebo

ii) listinných důkazech prokazujících, že majitel účtu není oznamovanou osobou.

7. Jestliže u účtu s nižší hodnotou, u kterého byl použit postup podle bodu 1, dojde ke změně okolností, ze kterých se oznamující česká finanční instituce dozví nebo má důvod předpokládat, že původní listinné důkazy prokazující aktuální adresu bydliště jsou nesprávné nebo nespolehlivé, oznamující česká finanční instituce ve lhůtě do konce kalendářního roku, ve kterém se o změně okolností dozvěděla, nebo do 90 dnů ode dne, kdy se o změně okolností dozvěděla, podle toho, která skutečnost nastane později, získá čestné prohlášení, ve kterém je uvedeno, kde je aktuální adresa bydliště, a listinné důkazy prokazující tuto skutečnost. Pokud oznamující česká finanční instituce nezíská čestné prohlášení a listinné důkazy do konce lhůty, je povinna uplatnit postup pro vyhledávání v elektronických záznamech podle bodů 2 až 6.

C. Rozšířené postupy v případě účtů s vysokou hodnotou. V případě účtů s vysokou hodnotou se uplatňují následující postupy.

1. Vyhledávání v elektronických záznamech. Pokud jde o účty s vysokou hodnotou, oznamující česká finanční instituce musí prověřit, zda data s možností elektronického vyhledávání uchovávaná oznamující finanční institucí obsahují jakékoli indicie uvedené v článku B bodu 2.

2. Vyhledávání v listinných záznamech. Jestliže databáze s možností elektronického vyhledávání u oznamující české finanční instituce obsahují pole pro všechny informace uvedené v bodu 3 a tyto informace jsou v nich uvedeny, pak další prohledávání listinných záznamů není nutné. Pokud elektronické databáze všechny tyto informace neobsahují, oznamující česká finanční instituce musí u účtů s vysokou hodnotou rovněž prověřit, zda aktuální hlavní složka s daty o zákazníkovi obsahuje jakékoli indicie uvedené v článku B bodu 2, a pokud se tyto v aktuální hlavní složce s daty o zákazníkovi nenacházejí, musí je vyhledat v níže uvedených dokumentech souvisejících s účtem, které oznamující česká finanční instituce získala za posledních 5 let:

a) v nejnovějších listinných důkazech shromážděných k účtu,

b) v nejnovější smlouvě o založení účtu nebo dokumentaci k účtu,

c) v nejnovější dokumentaci, kterou oznamující česká finanční instituce získala podle postupů AML/KYC nebo pro jiné regulatorní účely,

d) v jakýchkoli aktuálně platných plných mocích nebo formulářích pro podpisová práva a

e) v jakýchkoli aktuálně platných trvalých příkazech, jiných než k depozitnímu účtu, pro převod finančních prostředků.

3. Výjimka v případě, že databáze obsahují dostatečné informace. Oznamující česká finanční instituce není povinna vyhledávat v listinných záznamech podle bodu 2, jestliže informace s možností elektronického vyhledávání u oznamující české finanční instituce obsahují tyto údaje:

a) zemi, v níž je majitel účtu rezidentem,

b) adresu bydliště majitele účtu a jeho adresu pro doručování aktuálně vedenou u oznamující české finanční instituce,

c) telefonní číslo nebo čísla majitele účtu, aktuálně vedená u oznamující české finanční instituce,

d) v případě jiných finančních účtů než depozitních účtů také skutečnost, zda existují trvalé příkazy pro převod finančních prostředků z účtu na jiný účet (včetně účtu u jiné pobočky oznamující české finanční instituce nebo u jiné finanční instituce),

e) skutečnost, zda existuje aktuální adresa osoby přebírající poštu nebo instrukce pro úschovu pošty pro majitele účtu a

f) skutečnost, zda k účtu existuje jakákoli plná moc nebo podpisové právo.

4. Dotaz k získání aktuální znalosti od manažera pro styk se zákazníky. Kromě vyhledávání v elektronických a listinných záznamech podle bodu 1 a 2 musí oznamující česká finanční instituce nakládat jako s oznamovaným účtem s jakýmkoli účtem s vysokou hodnotou, kterému je přidělen manažer pro styk se zákazníky, včetně jakýchkoli finančních účtů sloučených s tímto účtem s vysokou hodnotou, jestliže manažer pro styk se zákazníky má aktuální znalost toho, že majitel účtu je oznamovanou osobou.

5. Účinek nalezení indicií.

a) Jestliže při rozšířeném prověření účtů s vysokou hodnotou podle tohoto článku nejsou nalezeny žádné z indicií uvedených v článku B bodu 2 a není určeno, že účet drží oznamovaná osoba podle bodu 4 tohoto článku, nejsou nutná další opatření, dokud nedojde ke změně okolností, která povede k jedné nebo více indiciím souvisejícím s tímto účtem.

b) Jestliže při rozšířeném prověření účtů s vysokou hodnotou podle tohoto článku jsou nalezeny jakékoli z indicií uvedených v článku B bodu 2 písm. a) až e) nebo jestliže dojde k následné změně okolností, která povede k jedné nebo několika indiciím souvisejícím s tímto účtem, oznamující česká finanční instituce musí s účtem nakládat jako s oznamovaným účtem vůči každému zúčastněnému státu, ve vztahu k němuž je indicie identifikována, pokud se nerozhodne pro použití článku B bodu 6 a pro tento účet neplatí některá z výjimek stanovených v uvedeném bodě.

c) Jestliže je při rozšířeném prověření účtů s vysokou hodnotou podle tohoto článku nalezena instrukce pro úschovu pošty nebo adresa osoby přebírající poštu a jestliže ve vztahu k majiteli účtu není nalezena žádná další adresa a žádná další indicie uvedená v článku B bodu 2 písm. a) až e), oznamující česká finanční instituce musí od majitele účtu získat čestné prohlášení či listinné důkazy ke zjištění toho, kde je majitel účtu rezidentem pro daňové účely. Jestliže oznamující česká finanční instituce nemůže takové čestné prohlášení nebo listinný důkaz získat, musí účet oznámit jako nezdokumentovaný.

6. Jestliže dříve existující účet fyzické osoby není k rozhodnému dni účtem s vysokou hodnotou, ale stane se jím k poslednímu dni některého následujícího kalendářního roku, oznamující česká finanční instituce musí u takového účtu provést rozšířené postupy prověřování podle tohoto článku do konce kalendářního roku následujícího po roce, v němž se účet stal účtem s vysokou hodnotou. Jestliže je takový účet na základě tohoto prověření určen jako oznamovaný účet, oznamující česká finanční instituce musí požadované informace o tomto účtu ve vztahu k roku, v němž byl určen jako oznamovaný účet, a k následujícím rokům oznamovat každoročně, dokud majitel účtu nepřestane být oznamovanou osobou.

7. Poté, co oznamující česká finanční instituce na účet s vysokou hodnotou použije rozšířené postupy prověřování podle tohoto článku, oznamující česká finanční instituce nebude povinna tyto postupy znovu použít s výjimkou dotázání se manažera pro styk se zákazníky podle článku C bodu 4 ve vztahu k témuž účtu s vysokou hodnotou v jakémkoli následujícím roce, pokud se nebude jednat o nezdokumentovaný účet, přičemž v takovém případě oznamující česká finanční instituce tyto postupy opakovaně použije každý rok, dokud se účet nestane zdokumentovaným.

8. Jestliže u účtu s vysokou hodnotou dojde ke změně okolností, která povede k jedné nebo několika indiciím uvedeným v článku B bodu 2 a souvisejícím s účtem, musí oznamující česká finanční instituce s tímto účtem nakládat jako s oznamovaným účtem vůči každému zúčastněnému státu, ve vztahu k němuž je indicie identifikována, pokud se nerozhodne pro použití článku B bodu 6 a pro tento účet neplatí některá z výjimek stanovených v uvedeném bodě.

9. Oznamující česká finanční instituce musí zavést postupy k zajištění toho, aby manažer pro styk se zákazníky mohl u účtu identifikovat jakoukoli změnu okolností. Bude-li například manažeru pro styk se zákazníky oznámeno, že majitel účtu má v zúčastněném státě novou adresu pro doručování, je oznamující česká finanční instituce povinna novou adresu považovat za změnu okolností, a pokud si zvolí použití článku B bodu 6, je povinna od majitele účtu získat příslušnou dokumentaci.

D. Prověření dříve existujících účtů fyzických osob s vysokou hodnotou musí být dokončeno do 1 roku od rozhodného dne. Prověření dříve existujících účtů fyzických osob s nižší hodnotou musí být dokončeno do 2 let od rozhodného dne.

E. S jakýmkoli dříve existujícím účtem fyzické osoby, který byl identifikován jako oznamovaný účet v souladu s tímto oddílem, musí být nakládáno jako s oznamovaným účtem ve všech následujících letech, pokud majitel účtu nepřestane být oznamovanou osobou.

Náležitá péče v případě nových účtů fyzických osob

Následující postupy se uplatňují za účelem vyhledání oznamovaných účtů mezi novými účty fyzických osob.

A. U nových účtů fyzických osob je oznamující česká finanční instituce povinná při založení účtu získat čestné prohlášení, které může být součástí dokumentace k založení účtu a které oznamující české finanční instituci umožní stanovit, kde je majitel účtu rezidentem pro daňové účely, a potvrdit dostatečnost tohoto čestného prohlášení na základě informací získaných oznamující českou finanční institucí v souvislosti se založením účtu, a to včetně jakékoliv dokumentace shromážděné podle postupů AML/KYC.

B. Je-li v čestném prohlášení uvedeno, že majitel účtu je rezidentem pro daňové účely v zúčastněném státě, oznamující česká finanční instituce musí s účtem nakládat jako s oznamovaným účtem a čestné prohlášení musí také zahrnovat DIČ majitele účtu ve vztahu k takovému zúčastněnému státu, s výhradou oddílu I článku C, a jeho datum narození.

C. Jestliže u nového účtu fyzické osoby dojde ke změně okolností, ze kterých se oznamující česká finanční instituce dozví nebo má důvod předpokládat, že původní čestné prohlášení je nesprávné nebo nespolehlivé, oznamující česká finanční instituce nesmí spoléhat na původní čestné prohlášení a získá do konce kalendářního roku, ve kterém se o změně okolností dozvěděla, nebo do 90 dnů ode dne, kdy se o změně okolností dozvěděla, podle toho, která skutečnost nastane později, platné čestné prohlášení, ve kterém je uvedeno, kde je majitel účtu rezidentem pro daňové účely. Oznamující česká finanční instituce může namísto získání nového čestného prohlášení ve stejné lhůtě získat uspokojivé vysvětlení, podle potřeby doplněné o dokumentaci, prokazující správnost a spolehlivost původního čestného prohlášení. Oznamující česká finanční instituce o tomto vysvětlení učiní záznam, ve kterém uvede jeho obsah, a spolu s ním uchová i případnou dokumentaci. Pokud oznamující česká finanční instituce ve stejné lhůtě nezíská ani platné čestné prohlášení, ani uspokojivé vysvětlení, má se za to, že je majitel účtu rezidentem jak státu nebo jurisdikce uvedených v původním čestném prohlášení, tak státu nebo jurisdikce vyplývajících ze změněných okolností.

Náležitá péče v případě dříve existujících účtů entit

Následující postupy se uplatňují za účelem vyhledání oznamovaných účtů mezi dříve existujícími účty entit.

A. Účty entit, které není nutné prověřovat, zjišťovat ani oznamovat. Pokud si oznamující česká finanční instituce nezvolí jinak buď s ohledem na všechny dříve existující účty entit, nebo samostatně s ohledem na jakoukoli jasně zjištěnou skupinu takových účtů, dříve existující účet entity s úhrnným zůstatkem nebo hodnotou, která k rozhodnému dni nepřevyšuje částku odpovídající 250 000 USD, není nutné prověřovat, zjišťovat ani oznamovat jako oznamovaný účet, dokud úhrnný zůstatek nebo hodnota účtu nepřesáhne uvedenou částku k poslednímu dni jakéhokoli následujícího kalendářního roku.

B. Účty entit, které je nutné prověřovat. Dříve existující účet entity, který má k rozhodnému dni zůstatek na účtu nebo hodnotu účtu přesahující částku odpovídající 250 000 USD, a dříve existující účet entity, který k rozhodnému dni nepřesahuje uvedenou částku, ale jeho úhrnný zůstatek nebo hodnota účtu tuto částku přesáhne k poslednímu dni jakéhokoli následujícího kalendářního roku, musí být prověřeny v souladu s postupy stanovenými v článku D.

C. Účty entit, které je nutné oznamovat. U dříve existujících účtů entit podle článku B platí, že jen s účty drženými jednou nebo několika entitami, jež jsou oznamovanými osobami, nebo drženými pasivními nefinančními entitami s

jednou nebo několika ovládajícími osobami, která nebo které jsou oznamovanou osobou nebo oznamovanými osobami, se nakládá jako s oznamovanými účty.

D. Postupy prověřování k vyhledání účtů entit, které je nutné oznamovat. U dříve existujících účtů entit podle článku B musí oznamující česká finanční instituce uplatňovat níže uvedené postupy prověřování k určení, zda je účet držen jednou nebo několika oznamovanými osobami či pasivními nefinančními entitami s jednou nebo několika ovládajícími osobami, které jsou oznamovanými osobami:

1. Určení, zda je entita oznamovanou osobou.

a) Prověřování informací uchovávaných pro regulatorní účely nebo pro účely vztahů se zákazníky (včetně informací shromážděných podle postupů AML/KYC) k určení, zda z informací vyplývá, že majitel účtu je rezidentem zúčastněného státu. Informace, z nichž vyplývá, že majitel účtu je rezidentem zúčastněného státu, zahrnují pro tento účel místo založení nebo zřízení entity nebo adresu v zúčastněném státě.

b) Jestliže z informací vyplývá, že majitel účtu je rezidentem zúčastněného státu, oznamující česká finanční instituce musí s tímto účtem nakládat jako s oznamovaným účtem, pokud od majitele účtu nezíská čestné prohlášení nebo na základě informací, které má k dispozici, nebo na základě veřejně dostupných informací odůvodněně neurčí, že majitel účtu není oznamovanou osobou.

2. Určení, zda je entita pasivní nefinanční entitou s jednou nebo několika ovládajícími osobami, která nebo které jsou oznamovanou osobou nebo oznamovanými osobami. U majitele dříve existujícího účtu entity (včetně entity, která je oznamovanou osobou) musí oznamující česká finanční instituce určit, zda je majitel účtu pasivní nefinanční entitou s jednou nebo několika ovládajícími osobami, která nebo které jsou oznamovanou osobou nebo oznamovanými osobami. Jestliže je kterákoli z ovládajících osob pasivní nefinanční entity osobou oznamovanou, s účtem musí být nakládáno jako s oznamovaným účtem. Při tomto určování musí oznamující česká finanční instituce postupovat podle pokynů uvedených v písmenech a) až c) v pořadí, které je za daných okolností nejvhodnější.

a) Určení, zda je majitel účtu pasivní nefinanční entitou. Pro účely určení, zda je majitel účtu pasivní nefinanční entitou, musí oznamující česká finanční instituce od majitele účtu získat čestné prohlášení, pokud na základě informací, které má k dispozici, nebo na základě veřejně dostupných informací nemůže odůvodněně určit, že majitel účtu je aktivní nefinanční entitou nebo finanční institucí jinou než investiční entitou podle článku A bodu 4 písm. b) přílohy č. 1 k tomuto zákonu, která není finanční institucí zúčastněného státu uplatňujícího společný standard pro oznamování.

b) Určení ovládajících osob majitele účtu. Pro účely určení ovládajících osob majitele účtu může oznamující česká finanční instituce využít informace shromážděné a uchovávané podle postupů AML/KYC.

c) Určení, zda je ovládající osoba pasivní nefinanční entity oznamovanou osobou. Pro účely určení, zda je ovládající osoba pasivní nefinanční entity oznamovanou osobou, může oznamující česká finanční instituce využít:

i) informace shromážděné a uchovávané podle postupů AML/KYC v případě dříve existujícího účtu entity drženého jednou nebo několika nefinančními entitami s úhrnným zůstatkem nebo hodnotou účtu, které nepřesahují částku

odpovídající 1 000 000 USD nebo

ii) čestné prohlášení majitele účtu nebo této ovládající osoby o jiné jurisdikci, v nichž je ovládající osoba rezidentem pro daňové účely.

3. V případě, kdy se vyžaduje získat čestné prohlášení týkající se ovládající osoby pasivní nefinanční entity, ale oznamující česká finanční instituce toto čestné prohlášení nezískala, vyjde oznamující česká finanční instituce při určení toho, zda je tato ovládající osoba oznamovanou osobou, z indicií uvedených v oddíle III čl. B bodě 2, pokud jimi disponuje.

E. Doba prověřování a další postupy platné pro dříve existující účty entit

1. Prověřování dříve existujících účtů entit s úhrnným zůstatkem nebo hodnotou účtu, které k rozhodnému dni převyšují částku odpovídající 250 000 USD, musí být dokončeno do 2 let od rozhodného dne.

2. Prověřování dříve existujících účtů entit s úhrnným zůstatkem nebo hodnotou účtu, které k rozhodnému dni nepřevyšují částku odpovídající 250 000 USD, ale tuto částku přesáhnou ke dni 31. prosince jakéhokoli následujícího roku, musí být dokončeno do konce kalendářního roku následujícího po roce, v němž úhrnný zůstatek nebo hodnota účtu uvedenou částku přesáhly.

3. Jestliže u dříve existujícího účtu entity dojde ke změně okolností, z nichž se oznamující česká finanční instituce dozví nebo má důvod předpokládat, že čestné prohlášení nebo jiná dokumentace související s účtem jsou nesprávné nebo nespolehlivé, oznamující česká finanční instituce musí ve lhůtě do konce kalendářního roku, ve kterém se o změně okolností dozvěděla, nebo do 90 dnů ode dne, kdy se o změně okolností dozvěděla, podle toho, která skutečnost nastane později, znovu podle postupů uvedených v článku D určit, zda jde o oznamovaný účet. Oznamující česká finanční instituce může namísto postupů uvedených v článku D ve stejné lhůtě získat uspokojivé vysvětlení, podle potřeby doplněné o dokumentaci, prokazující správnost a spolehlivost původního čestného prohlášení nebo původních listinných důkazů. Oznamující česká finanční instituce o tomto vysvětlení učiní záznam, ve kterém uvede jeho obsah, a spolu s ním uchová i případnou dokumentaci.

Náležitá péče v případě nových účtů entit

Následující postupy se uplatňují za účelem vyhledání oznamovaných účtů mezi novými účty entit.

A. Postupy prověřování k vyhledání účtů entit, které je nutné oznamovat. U nových účtů entit musí oznamující česká finanční instituce uplatňovat níže uvedené postupy prověřování k určení, zda je účet držen jednou nebo několika oznamovanými osobami či pasivními nefinančními entitami s jednou nebo několika ovládajícími osobami, která nebo které jsou oznamovanou osobou nebo oznamovanými osobami:

1. Určení, zda je entita oznamovanou osobou.

a) V tomto případě je třeba získat čestné prohlášení, které může být součástí dokumentace k založení účtu a které oznamující české finanční instituci umožní určit, kde je majitel účtu rezidentem pro daňové účely, a potvrdit dostatečnost tohoto čestného prohlášení na základě informací získaných oznamující českou finanční institucí v

souvislosti se založením účtu, a to včetně jakékoli dokumentace shromážděné podle postupů AML/KYC. Jestliže entita v čestném prohlášení uvede, že není rezidentem pro daňové účely, může vzít oznamující česká finanční instituce v potaz adresu hlavního sídla entity a podle ní určit, kde je majitel účtu rezidentem.

b) Jestliže z čestného prohlášení vyplývá, že majitel účtu je rezidentem zúčastněného státu, oznamující česká finanční instituce musí s tímto účtem nakládat jako s oznamovaným účtem, pokud na základě informací, které má k dispozici, nebo na základě veřejně dostupných informací odůvodněně neurčí, že majitel účtu není ve vztahu k danému zúčastněnému státu oznamovanou osobou.

2. Určení, zda je entita pasivní nefinanční entitou s jednou nebo několika ovládajícími osobami, která nebo které jsou oznamovanou osobou nebo oznamovanými osobami. U majitele nového účtu entity, včetně entity, která je oznamovanou osobou, musí oznamující česká finanční instituce určit, zda je majitel účtu pasivní nefinanční entitou s jednou nebo několika ovládajícími osobami, která nebo které jsou oznamovanou osobou nebo oznamovanými osobami. Jestliže je kterákoli z ovládajících osob pasivní nefinanční entity osobou oznamovanou, s účtem musí být nakládáno jako s oznamovaným účtem. Při tomto určování musí oznamující česká finanční instituce postupovat podle pokynů uvedených v písmenech a) až c) v pořadí, které je za daných okolností nejvhodnější.

a) Určení, zda je majitel účtu pasivní nefinanční entitou. Pro účely určení, zda je majitel účtu pasivní nefinanční entitou, musí oznamující česká finanční instituce využít čestné prohlášení od majitele účtu, aby určila zda se jedná o pasivní nefinanční entitu, pokud na základě informací, které má k dispozici, nebo na základě veřejně dostupných informací nemůže odůvodněně určit, že majitel účtu je aktivní nefinanční entitou nebo finanční institucí jinou než investiční entitou podle článku A bodu 4 písm. b) přílohy č. 1 k tomuto zákonu, která není finanční institucí zúčastněného státu uplatňujícího společný standard pro oznamování.

b) Určení ovládajících osob majitele účtu. Pro účely určení ovládajících osob majitele účtu může oznamující česká finanční instituce využít informace shromážděné a uchovávané podle postupů AML/KYC.

c) Určení, zda je ovládající osoba pasivní nefinanční entity oznamovanou osobou. Pro účely určení, zda je ovládající osoba pasivní nefinanční entity oznamovanou osobou, může oznamující česká finanční instituce využít pouze čestné prohlášení majitele účtu nebo této ovládající osoby.

B. Jestliže u nového účtu entity dojde ke změně okolností, ze kterých se oznamující česká finanční instituce dozví nebo má důvod předpokládat, že původní čestné prohlášení nebo jiná dokumentace týkající se tohoto účtu jsou nesprávné nebo nespolehlivé, uplatní oznamující česká finanční instituce u tohoto účtu postup podle oddílu V čl. E bodu 3.

Zvláštní pravidla náležitě péče

Při uplatňování postupů náležitě péče uvedených výše platí následující doplňující pravidla:

A. Spoléhání se na čestné prohlášení a listinné důkazy. Oznamující česká finanční instituce nesmí spoléhat na čestné prohlášení nebo listinné důkazy, jestliže je jí známo nebo má důvod předpokládat, že čestné prohlášení nebo listinné důkazy jsou nesprávné nebo nespolehlivé.

B. Alternativní postupy pro finanční účty oprávněných fyzických osob v případě pojistné smlouvy s kapitálovou hodnotou nebo smlouvy o pojištění důchodu a pro skupinovou pojistnou smlouvu s kapitálovou hodnotou nebo skupinovou smlouvu o pojištění důchodu. Oznamující česká finanční instituce se může domnívat, že oprávněná fyzická osoba, jiná než vlastník, k pojistné smlouvě s kapitálovou hodnotou nebo smlouvě o pojištění důchodu, která obdrží pojistné plnění v případě smrti pojištěného, není oznamovanou osobou a může nakládat s takovým finančním účtem jako s účtem jiným než oznamovaným účtem, pokud nemá oznamující česká finanční instituce aktuální znalost nebo důvod předpokládat, že oprávněná osoba je oznamovanou osobou. Oznamující česká finanční instituce má důvod předpokládat, že oprávněná osoba k pojistné smlouvě s kapitálovou hodnotou nebo smlouvě o pojištění důchodu je oznamovanou osobou, jestliže informace shromážděné oznamující českou finanční institucí a spojené s touto oprávněnou osobou obsahují indicie uvedené v oddílu III článku B. Jestliže oznamující česká finanční instituce má aktuální znalost nebo důvod předpokládat, že oprávněná osoba je oznamovanou osobou, oznamující česká finanční instituce se musí držet postupů uvedených v oddílu III článku B.

S finančním účtem, který je členským podílem na skupinové pojistné smlouvě s kapitálovou hodnotou nebo skupinové smlouvě o pojištění důchodu, může oznamující česká finanční instituce nakládat jako s finančním účtem, který není oznamovaným účtem, až do dne splatnosti částky zaměstnanci/držiteli certifikátu nebo oprávněné osobě jestliže finanční účet, který je členským podílem na skupinové pojistné smlouvě s kapitálovou hodnotou nebo skupinové smlouvě o pojištění důchodu, splňuje tyto požadavky:

- i) skupinová pojistná smlouva s kapitálovou hodnotou nebo skupinová smlouva o pojištění důchodu je uzavřena se zaměstnavatelem a vztahuje se na nejméně 25 zaměstnanců/držitelů certifikátu,
- ii) zaměstnanci/držitelé certifikátu mají nárok obdržet jakoukoli hodnotu smlouvy související s jejich podíly a určit oprávněné osoby, kterým má být v případě smrti zaměstnance vyplaceno příslušné plnění a
- iii) úhrnná částka splatná kterémukoli zaměstnanci/držiteli certifikátu nebo oprávněné osobě nepřevyšuje částku odpovídající 1 000 000 USD.

Pojmem „skupinová pojistná smlouva s kapitálovou hodnotou“ se rozumí pojistná smlouva s kapitálovou hodnotou která: i) poskytuje pojistné krytí fyzickým osobám, jež jsou účastníky prostřednictvím zaměstnavatele, odvětvové asociace, odborové organizace nebo jiného sdružení či skupiny, a ii) ukládá pojistné za každého člena skupiny, nebo člena určité podskupiny v rámci skupiny, jež se stanovuje bez ohledu na jednotlivé charakteristiky zdravotního stavu člena, nebo podskupiny členů, skupiny jiné než věk, pohlaví a kuřácké návyky.

Pojmem „skupinová smlouva o pojištění důchodu“ se rozumí smlouva o pojištění důchodu, podle níž jsou oprávněnými osobami fyzické osoby, které jsou účastníky prostřednictvím zaměstnavatele, odvětvové asociace, odborové organizace nebo jiného sdružení či skupiny.

C. Pravidla pro slučování zůstatků na účtu a převod měny

1. Slučování účtů fyzických osob. Pro účely stanovení úhrnného zůstatku nebo hodnoty finančních účtů držených fyzickou osobou je oznamující česká finanční instituce povinna sloučit všechny finanční účty vedené u oznamující české finanční instituce nebo u propojené entity, avšak jen v míře, v jaké informační systémy oznamující české

finanční instituce tyto finanční účty propojují odkazem na datovou položku, např. číslo zákazníka nebo DIČ, a umožňují sloučení zůstatků nebo hodnot na účtech. Za účelem splnění požadavků na sloučení finančních účtů, uvedených v tomto bodě, je každému majiteli společně drženého finančního účtu přiřazen celý zůstatek nebo hodnota společně drženého finančního účtu.

2. Slučování účtů entit. Pro účely stanovení úhrnného zůstatku nebo hodnoty finančních účtů držených entitou je oznamující česká finanční instituce povinna vzít v úvahu všechny finanční účty vedené u oznamující české finanční instituce nebo u propojené entity, avšak jen v míře, v jaké informační systémy oznamující české finanční instituce tyto finanční účty propojují odkazem na datovou položku, např. číslo zákazníka nebo DIČ, a umožňují sloučení zůstatků nebo hodnot na účtech. Za účelem splnění požadavků na sloučení finančních účtů, uvedených v tomto bodě, je každému majiteli společně drženého finančního účtu přiřazen celý zůstatek nebo hodnota společně drženého finančního účtu.

3. Zvláštní pravidlo pro slučování platné pro manažery pro styk se zákazníky. Pro účely stanovení úhrnného zůstatku nebo hodnoty finančních účtů držených osobou k určení toho, zda je finanční účet účtem s vysokou hodnotou, platí, že v případě jakéhokoli finančního účtu, o němž manažer pro styk se zákazníky ví nebo má důvod předpokládat, že je přímo nebo nepřímo vlastněn, ovládán nebo zřízen toutéž osobou, nikoli ve funkci zmocněnce, je oznamující česká finanční instituce rovněž povinna všechny tyto účty sloučit.

4. Převod uvedených částek do jiné měny. Všechny částky denominované v amerických dolarech je třeba chápat i jako ekvivalentní částky v jiných měnách přepočtené kurzem vyhlášeným Českou národní bankou pro příslušný den.

Příloha č. 3 k zákonu č. 164/2013 sb.

Charakteristické znaky oznamovaného přeshraničního uspořádání

Test hlavního přínosu

1. Obecné charakteristické znaky v oddíle II čl. A a specifické charakteristické znaky v oddíle II čl. B a v oddíle II čl. C odst. 1 písm. b) bodě 1 a v oddíle II čl. C odst. 1 písm. c) a d) lze zohlednit, pouze pokud splňují test hlavního přínosu.

2. Test hlavního přínosu je splněn, pokud je získání daňové výhody hlavním přínosem nebo jedním z hlavních přínosů, které lze s ohledem na všechny relevantní skutečnosti a okolnosti přiměřeně očekávat, že z uspořádání vyplynou.

3. Přítomnost podmínek uvedených v oddíle II čl. C odst. 1 písm. b) bodě 1, oddíle II čl. C odst. 1 písm. c) nebo d) sama o sobě neznamena, že uspořádání splňuje test hlavního přínosu.

Kategorie charakteristických znaků

Čl. A

Obecné charakteristické znaky spojené s testem hlavního přínosu

(1) Charakteristický znak důvěrnosti naplňuje uspořádání, jehož uživatel nebo účastník se zaváže, dodržovat podmínku, podle které neposkytnou jiným zprostředkovatelům nebo daňovým orgánům informace o tom, jak by toto uspořádání mohlo zajistit daňovou výhodu.

(2) Charakteristický znak odměny naplňuje uspořádání, jehož zprostředkovatel má nárok na obdržení odměny, podílu, úhrady finančních nákladů nebo jiné úplaty za toto uspořádání a tato odměna se odvíjí od

a) výše daňové výhody získané z tohoto uspořádání, nebo

b) skutečnosti, zda z tohoto uspořádání byla získána daňová výhoda, včetně případu, kdy je zprostředkovatel povinen odměnu zčásti nebo zcela vrátit, pokud by zamýšlené daňové výhody získané z tohoto uspořádání nebylo zčásti nebo zcela dosaženo.

(3) Charakteristický znak standardnosti naplňuje uspořádání, které podstatně standardizuje dokumentaci nebo strukturu a je k dispozici pro více než jednoho uživatele, aniž by pro jeho zavedení bylo potřeba provést podstatnou úpravu.

Čl. B

Zvláštní charakteristické znaky spojené s testem hlavního přínosu

(1) Charakteristický znak využití ztráty naplňuje uspořádání, v rámci něhož jeho účastník činí vykonstruované kroky, které sestávají z pořizování ztrátové společnosti, ukončení hlavní činnosti této společnosti a využití jejích ztrát s cílem snížit svou daň, a to například převodem těchto ztrát do jiné jurisdikce nebo urychlením uplatňování těchto ztrát.

(2) Charakteristický znak změny charakteru příjmu naplňuje uspořádání, jehož účinek spočívá v převedení příjmu na majetek, dary nebo jinou kategorii příjmu zdaňovaného nižší sazbou daně nebo od daně osvobozeného.

(3) Charakteristický znak kruhové transakce naplňuje uspořádání zahrnující kruhové transakce, které vedou k pohybu aktiv v kruhu, a to zejména prostřednictvím zapojení subjektů bez jiné hlavní ekonomické funkce nebo transakcí, které se vzájemně započítávají, ruší nebo mají jinou podobnou vlastnost.

Čl. C

Zvláštní charakteristické znaky týkající se přeshraničních transakcí

(1) Charakteristický znak vyvedení příjmu naplňuje uspořádání, které zahrnuje odpočitatelnou přeshraniční platbu provedenou mezi 2 nebo více přidruženými entitami a

a) příjemce platby nepodléhá zdanění z důvodu svého bydliště, stálého pobytu, sídla nebo místa vedení v žádném státě nebo jurisdikci,

b) příjemce platby podléhá zdanění z důvodu svého bydliště, stálého pobytu, sídla nebo místa vedení ve státě

nebo jurisdikci, které

1. neukládají žádnou daň z příjmů právnických osob, nebo takovou daň ukládají s nulovou nebo téměř nulovou sazbou daně, nebo

2. jsou zařazeny na seznamu států a jurisdikcí třetích zemí, které byly kolektivně členskými státy Evropské unie nebo Organizací pro ekonomickou spolupráci a rozvoj vyhodnoceny jako nespolupracující,

c) příjemce platby využívá výhodu úplného osvobození od daně ve státě nebo jurisdikci, v nichž tento příjemce podléhá zdanění z důvodu svého bydliště, stálého pobytu, sídla nebo místa vedení, nebo

d) při platbě daně se využívají výhody z preferenčního daňového režimu ve státě nebo jurisdikci, v nichž příjemce platby podléhá zdanění z důvodu svého bydliště, stálého pobytu, sídla nebo místa vedení.

(2) Charakteristický znak vícenásobného odpisování naplňuje uspořádání, podle kterého jsou odpochty za stejné odpisování aktiva uplatňovány ve více státech nebo jurisdikcích.

(3) Charakteristický znak vícenásobného osvobození od dvojího zdanění naplňuje uspořádání, podle kterého je uplatňováno osvobození od dvojího zdanění, pokud jde o stejnou položku příjmu nebo kapitálu, ve více státech nebo jurisdikcích.

(4) Charakteristický znak různého ocenění naplňuje uspořádání, které zahrnuje převody aktiv a v němž je významný rozdíl v částce považované za splatnou ve formě protiplnění za aktiva v dotčených státech nebo jurisdikcích.

Čl. D

Zvláštní charakteristické znaky týkající se automatické výměny informací a skutečného vlastnictví

(1) Charakteristický znak obcházení společného standardu pro oznamování naplňuje uspořádání, jehož účinkem může být narušení oznamovací povinnosti podle tohoto zákona nebo právních předpisů jiného státu provádějících právo Evropské unie nebo rovnocenné mezinárodní smlouvy o automatické výměně informací o finančních účtech podle čl. C bodu 1 přílohy č. 1 k tomuto zákonu, včetně mezinárodních smluv se státy nebo jurisdikcemi, které nejsou členskými státy Evropské unie, nebo které využívá absence těchto právních předpisů nebo smluv. Tento charakteristický znak naplňuje zejména uspořádání zahrnující

a) využití účtu, produktu nebo investice, které nejsou finančním účtem podle čl. C bodu 1 přílohy č. 1 k tomuto zákonu nebo jejichž účelem není být takovým finančním účtem, avšak které mají vlastnosti významně podobné vlastnostem takového finančního účtu,

b) převod finančního účtu podle čl. C bodu 1 přílohy č. 1 k tomuto zákonu nebo aktiva do státu nebo jurisdikce nebo využití státem nebo jurisdikcí, které nejsou vázány automatickou výměnou informací o finančních účtech podle čl. C bodu 1 přílohy č. 1 k tomuto zákonu se státem nebo jurisdikcí, ve kterých uživatel uspořádání podléhá zdanění z důvodu svého bydliště, stálého pobytu, sídla nebo místa vedení,

c) překlasifikování příjmu a majetku na produkty nebo platby, které nepodléhají automatické výměně informací o finančních účtech podle čl. C bodu 1 přílohy č. 1 k tomuto zákonu,

d) převod nebo konverzi finanční instituce podle čl. A bodu 1 přílohy č. 1 k tomuto zákonu nebo finančního účtu podle čl. C bodu 1 přílohy č. 1 k tomuto zákonu nebo jejich aktiv na finanční instituci podle čl. A bodu 1 přílohy č. 1 k tomuto zákonu, finanční účet podle čl. C bodu 1 přílohy č. 1 k tomuto zákonu nebo aktiva nepodléhající oznamování v rámci automatické výměny informací o finančních účtech podle čl. C bodu 1 přílohy č. 1 k tomuto zákonu,

e) využití právnických osob, jednotek bez právní osobnosti nebo právních struktur, které zamezují nebo jejichž účelem je zamezit oznamování majitele účtu podle čl. E bodu 1 přílohy č. 1 k tomuto zákonu nebo ovládající osoby podle § 13d odst. 2 v rámci automatické výměny informací o finančních účtech podle čl. C bodu 1 přílohy č. 1 k tomuto zákonu, nebo

f) narušení postupů náležité péče používané finančními institucemi podle čl. A bodu 1 přílohy č. 1 k tomuto zákonu s cílem dodržet jejich závazky oznamování informací o finančních účtech podle čl. C bodu 1 přílohy č. 1 k tomuto zákonu nebo využití slabiny těchto postupů, a to včetně využívání států nebo jurisdikcí s nepřiměřeným nebo oslabeným režimem vymáhání právních předpisů v oblasti boje proti legalizaci výnosů z trestné činnosti nebo států nebo jurisdikcí s oslabenými požadavky na transparentnost právnických osob nebo jednotek bez právní osobnosti.

(2) Charakteristický znak zastření skutečného vlastnictví naplňuje uspořádání zahrnující netransparentní právní řetězec nebo netransparentní řetězec skutečných majitelů využívající osoby nebo jednotky bez právní osobnosti,

a) které nevykonávají významnou ekonomickou aktivitu doloženou přiměřeným personálem, vybavením, aktivy a prostory,

b) které jsou zřízeny podle práva jiného státu nebo jurisdikce, jsou řízeny, podléhají zdanění z důvodu svého bydliště, stálého pobytu, sídla nebo místa vedení, jsou ovládány nebo usazeny v jiném státě nebo jurisdikci než skutečný majitel aktiv držených těmito osobami nebo jednotkami bez právní osobnosti a

c) u kterých nelze určit jejich skutečného majitele podle zákona upravujícího některá opatření proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu.

Čl. E

Zvláštní charakteristické znaky týkající se převodních cen

(1) Charakteristický znak využití jednostranných pravidel bezpečného přístavu naplňuje uspořádání zahrnující využití pravidel zjednodušujících uplatňování zásady tržního odstupu v oblasti převodních cen jednostranně přijatých v některém státě nebo jurisdikci a odchylojících se od obecných zásad uplatňovaných v oblasti převodních cen.

(2) Charakteristický znak využití těžko ocenitelných nehmotných aktiv naplňuje uspořádání zahrnující převod nehmotných aktiv nebo práv zahrnutých v nehmotných aktivech, pro které v době jejich převodu mezi přidruženými

entitami

a) neexistují žádná srovnatelná aktiva a

b) v době uzavření transakce jsou odhady budoucích peněžních toků nebo příjmů očekávaných z převáděného nehmotného aktiva nebo předpoklady použité při oceňování tohoto nehmotného aktiva vysoce nejisté, a tedy je obtížné předvídat míru konečného prospěchu, který vyplyne z nehmotného aktiva v okamžiku převodu.

(3) Charakteristický znak využití vnitroskupinového přeshraničního převodu funkcí, rizik nebo aktiv naplňuje uspořádání zahrnující vnitroskupinový přeshraniční převod funkcí, rizik nebo aktiv, pokud je v období 3 let po převodu předpokládaný roční zisk před úroky a zdaněním (EBIT) u převodce nižší než 50 % předpokládaného ročního zisku před úroky a zdaněním, jehož by tento převodce dosáhl, kdyby k uvedenému převodu nedošlo.

Příloha č. 4 k zákonu č. 164/2013 sb.

Postupy náležitě péče pro provozovatele platform K identifikaci oznamovaných prodejců se použijí tyto postupy.

Čl. A

Prodejci nepodléhající přezkumu

(1) Pro určení toho, zda se prodejce, který je právnickou osobou nebo jednotkou bez právní osobnosti, považuje za veřejnoprávního prodejce nebo kotovaného prodejce, se může oznamující provozovatel platformy spolehnout na veřejně dostupné informace nebo potvrzení od prodejce, který je právnickou osobou nebo jednotkou bez právní osobnosti.

(2) Pro určení toho, zda lze prodejce považovat za poskytovatele ubytování ve velkém rozsahu nebo prodejce malého rozsahu, se může oznamující provozovatel platformy spolehnout na své dostupné záznamy.

Čl. B

Shromažďování informací o prodejci

(1) O každém prodejci, který je fyzickou osobou a není vyloučeným prodejcem, shromažďuje oznamující provozovatel platformy tyto informace:

a) jméno,

b) primární adresu,

c) všechna daňová identifikační čísla nebo jiná obdobná čísla vydaná prodejci, včetně všech oznamovaných států, které tato čísla přidělily, a neexistuje-li daňové identifikační číslo nebo jiné obdobné číslo, místo narození prodejce,

- d)** daňové identifikační číslo nebo jiné obdobné číslo prodejce pro účely daně z přidané hodnoty, je-li k dispozici, a
- e)** datum narození.

(2) O každém prodejci, který je právnickou osobou nebo jednotkou bez právní osobnosti a není vyloučeným prodejcem, shromažďuje oznamující provozovatel platformy tyto informace:

- a)** název,
- b)** primární adresu,
- c)** všechna daňová identifikační čísla nebo jiná obdobná čísla vydaná prodejci, včetně všech oznamovaných států, které tato čísla přidělily,
- d)** daňové identifikační číslo nebo jiné obdobné číslo prodejce pro účely daně z přidané hodnoty, je-li k dispozici,
- e)** identifikační číslo osoby nebo jiné obdobné číslo přidělené prodejci v zahraničí a
- f)** informaci o existenci jakékoli stálé provozovny, jejímž prostřednictvím se příslušné činnosti vykonávají v oznamovaném státě, případně s uvedením každého oznamovaného státu, v němž se tato stálá provozovna nachází.

(3) Bez ohledu na odstavce 1 a 2 není oznamující provozovatel platformy povinen shromažďovat informace uvedené v odstavci 1 písm. b) až e) a v odstavci 2 písm. b) až f) v případě, že se spoléhá na přímé potvrzení totožnosti a rezidence prodejce prostřednictvím identifikační služby poskytnuté Českou republikou nebo Evropskou unií za účelem zjištění totožnosti a daňové rezidence prodejce.

(4) Bez ohledu na odstavec 1 písm. c) a odstavec 2 písm. c) a e) nemusí oznamující provozovatel platformy shromažďovat daňové identifikační číslo nebo případně identifikační číslo osoby anebo jiné obdobné číslo přidělované prodejci v zahraničí v těchto situacích:

- a)** stát nebo jiná jurisdikce rezidence nevydávájí prodejci daňové identifikační číslo nebo identifikační číslo osoby anebo jiné obdobné číslo přidělované prodejci v zahraničí,
- b)** stát nebo jiná jurisdikce rezidence nevyžadují, aby bylo daňové identifikační číslo vydané tomuto prodejci shromažďováno.

Čl. C

Ověřování informací o prodejci

(1) Oznamující provozovatel platformy určí, zda informace shromážděné podle čl. A, čl. B odst. 1, čl. B odst. 2 písm. a) až e) a čl. E jsou spolehlivé, pomocí veškerých informací a dokumentů, které má k dispozici ve svých záznamech, a elektronického rozhraní bezplatně zpřístupněného Českou republikou nebo Evropskou unií k ověření platnosti daňového identifikačního čísla nebo jiného obdobného čísla anebo daňového identifikačního čísla nebo jiného

obdobného čísla prodejce pro účely daně z přidané hodnoty.

(2) Bez ohledu na odstavec 1 může oznamující provozovatel platformy k dokončení postupů náležité péče podle čl. F odst. 2 určit, zda informace shromážděné podle čl. A, čl. B odst. 1, čl. B odst. 2 písm. a) až e) a čl. E jsou spolehlivé, pomocí informací a dokumentů, které má k dispozici ve svých záznamech s možností elektronického vyhledávání.

(3) V případě použití čl. F odst. 3 písm. b) a bez ohledu na odstavce 1 a 2 v případech, kdy má oznamující provozovatel platformy důvod domnívat se, že některá z informací uvedených v čl. B nebo E může být na základě informací poskytnutých příslušným orgánem státu nebo jiné jurisdikce v žádosti týkající se konkrétního prodejce nesprávná, požádá oznamující provozovatel platformy prodejce o opravu informací, které byly shledány nesprávnými, a o poskytnutí podpůrných dokladů, údajů nebo informací, které jsou spolehlivé a jsou z nezávislého zdroje, například:

a) platného identifikačního dokladu vydaného oprávněným orgánem veřejné moci,

b) nedávného osvědčení o statusu daňového rezidenta.

Čl. D

Určení státu nebo jiné jurisdikce rezidence prodejce

(1) Oznamující provozovatel platformy považuje prodejce za rezidenta státu nebo jiné jurisdikce podle primární adresy prodejce. Pokud se stát nebo jiná jurisdikce, v nichž bylo prodejci vydáno daňové identifikační číslo, liší od státu nebo jiné jurisdikce, ve kterých má prodejce primární adresu, považuje oznamující provozovatel platformy prodejce též za rezidenta státu nebo jiné jurisdikce, v nichž bylo vydáno daňové identifikační číslo. Pokud prodejce poskytl informace o existenci stálé provozovny podle čl. B odst. 2 písm. f), považuje oznamující provozovatel platformy prodejce též za rezidenta příslušného státu nebo jiné jurisdikce specifikovaného prodejcem.

(2) Bez ohledu na odstavec 1 považuje oznamující provozovatel platformy prodejce za rezidenta každého členského státu Evropské unie, který je potvrzen službou elektronické identifikace poskytnutou Českou republikou nebo Evropskou unií podle čl. B odst. 3.

Čl. E

Shromažďování informací o poskytnutých nemovitých věcech

Pokud se prodejce zabývá oznamovanou činností, která zahrnuje poskytnutí nemovité věci, shromažďuje oznamující provozovatel platformy adresu každé nabízené nemovité věci a, jsou-li k dispozici, údaje, které umožňují identifikovat tuto nemovitou věc v katastru nemovitostí nebo v obdobné zahraniční evidenci, pokud se nemovitá věc nachází v jiném členském státě. Pokud oznamující provozovatel platformy umožnil více než 2 000 oznamovaných činností poskytnutí nemovité věci prostřednictvím nemovité věci, její části nebo jejich souboru, které se nacházejí na téže adrese, témuž prodejci, který je právní osobou nebo jednotkou bez právní osobnosti, shromáždí podpůrné dokumenty, údaje nebo informace o tom, že nemovitá věc, její část nebo jejich soubor mají stejného vlastníka.

Čl. F

Časový rámec a platnost postupů náležitě péče

(1) Oznamující provozovatel platformy dokončí postupy náležitě péče stanovené v čl. A až E do 31. prosince daného oznamovaného období.

(2) Bez ohledu na odstavce 1 se u prodejců, kteří již byli zaregistrováni na platformě k 1. lednu 2023 nebo ke dni, kdy se právnická osoba nebo jednotka bez právní osobnosti stanou oznamujícím provozovatelem platformy, musí být postupy náležitě péče podle čl. A až E dokončeny do 31. prosince druhého oznamovaného období oznamujícího provozovatele platformy.

(3) Bez ohledu na odstavce 1 se může oznamující provozovatel platformy spolehnout na postupy náležitě péče provedené s ohledem na předchozí oznamované období, pokud

a) informace o prodejci podle čl. B odst. 1 a 2 byly buď shromážděny a ověřeny, nebo potvrzeny během posledních 36 měsíců a

b) oznamující provozovatel platformy nemá důvod si myslet, že informace shromážděné podle čl. A, B a E jsou nebo se staly nespolehlivými nebo nesprávnými.

Čl. G

Uplatnění postupů náležitě péče pouze na aktivní prodejce

Oznamující provozovatel platformy se může rozhodnout, že uskuteční postupy náležitě péče podle čl. A až F pouze u aktivních prodejců.

Čl. H

Uskutečnění postupů náležitě péče třetími stranami

(1) Oznamující provozovatel platformy se může při plnění povinností náležitě péče stanovených v této příloze spoléhat na třetí stranu poskytující služby, avšak odpovědnost za splnění těchto povinností nese i nadále oznamující provozovatel platformy.

(2) Pokud provozovatel platformy plní povinnosti náležitě péče pro oznamujícího provozovatele platformy s ohledem na stejnou platformu podle odstavce 1, provádí postupy náležitě péče podle pravidel stanovených v této příloze. Odpovědnost za splnění povinností náležitě péče nese i nadále oznamující provozovatel platformy.

¹⁾ Směrnice Rady 2011/16/EU ze dne 15. února 2011 o správné spolupráci v oblasti daní a o zrušení směrnice 77/799/EHS.

Směrnice Rady 2014/107/EU ze dne 9. prosince 2014, kterou se mění směrnice 2011/16/EU, pokud jde o povinnou automatickou výměnu informací v oblasti daní.

Směrnice Rady (EU) 2015/2376 ze dne 8. prosince 2015, kterou se mění směrnice 2011/16/EU, pokud jde o povinnou automatickou výměnu informací v oblasti daní.

Směrnice Rady (EU) 2016/881 ze dne 25. května 2016, kterou se mění směrnice 2011/16/EU, pokud jde o povinnou automatickou výměnu informací v oblasti daní.

Směrnice Rady (EU) 2018/822 ze dne 25. května 2018, kterou se mění směrnice 2011/16/EU, pokud jde o povinnou automatickou výměnu informací v oblasti daní ve vztahu k přeshraničním uspořádáním, která se mají oznamovat.

Směrnice Rady (EU) 2021/514 ze dne 22. března 2021, kterou se mění směrnice 2011/16/EU o správní spolupráci v oblasti daní.

²⁾ Čl. 8 směrnice Rady 2011/16/EU ze dne 15. února 2011 o správní spolupráci v oblasti daní a o zrušení směrnice 77/799/EHS, ve znění směrnice Rady 2014/107/EU.

³⁾ Nařízení Rady (EU) č. 904/2010 ze dne 7. října 2010 o správní spolupráci a boji proti podvodům v oblasti daně z přidané hodnoty (přepracování), v platném znění.

Nařízení Rady (EU) č. 389/2012 ze dne 2. května 2012 o správní spolupráci v oblasti spotřebních daní a o zrušení nařízení (ES) č. 2073/2004, v platném znění.